

Úřední věstník

Evropské unie

C 156

České vydání

Informace a oznámení

Svazek 56

1. června 2013

Oznámení č.

Obsah

Strana

IV *Informace*

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2013/C 156/01

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v *Úředním věstníku Evropské unie* Úř. věst. C 147, 25.5.2013

1

V *Oznámení*

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2013/C 156/02

Spojené věci C-399/10 P a C-401/10 P: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 19. března 2013 — Bouygues SA, Bouygues Télécom SA v. Evropská komise a další, Evropská komise v. Francouzská republika, Bouygues SA a další („Kasační opravné prostředky — Státní podpory — Finanční opatření ve prospěch France Télécom — Projekt akcionářské půjčky — Veřejná prohlášení člena francouzské vlády — Rozhodnutí prohlašující podporu neslučitelnou se společným trhem a nenařizující její navrácení — Pojem „státní podpora“ — Pojem „hospodářská výhoda“ — Pojem „závazek poskytnutí státních prostředků“)

2

2013/C 156/03

Věc C-85/11: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 9. dubna 2013 — Evropská komise v. Irsko („Nesplnění povinnosti státem — Daně — Směrnice 2006/112/ES — Články 9 a 11 — Vnitrostátní právní předpisy umožňující zahrnout osoby nepovinné k dani do skupiny osob, jež lze považovat za jedinou osobu povinnou k DPH“)

3

CS

Cena:
4 EUR

(Pokračování na následující straně)

2013/C 156/04	Věc C-92/11: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 21. března 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof — Německo) — RWE Vertrieb AG v. Verbraucherzentrale Nordrhein-Westfalen eV („Směrnice 2003/55/ES — Vnitřní trh se zemním plynem — Směrnice 93/13/EHS — Článek 1 odst. 2 a články 3 až 5 — Smlouvy, které uzavírají obchodníci nebo poskytovatelé služeb se spotřebiteli — Obecné podmínky — Zneužívající klauzule — Jednostranná změna ceny služby prodávajícím nebo poskytovatelem služeb — Odkaz na kogentní právní úpravu určenou pro jinou kategorii spotřebitelů — Použitelnost směrnice 93/13/EHS — Povinnost jasného a srozumitelného znění a průhlednosti“) 3	3
2013/C 156/05	Věc C-254/11: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 21. března 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága — Maďarsko) — Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Rendőrkapitányság Záhony Határrendészeti Kirendeltsége v. Oskar Shomodi („Prostor svobody, bezpečnosti a práva — Malý pohraniční styk na vnějších pozemních hranicích členských států — Nařízení (ES) č. 1931/2006 — Nařízení (ES) č. 562/2006 — Maximální délka pobytu — Pravidla pro výpočet“) 4	4
2013/C 156/06	Věc C-258/11: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 11. dubna 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Supreme Court — Irsko) — Peter Sweetman a další v. An Bord Pleanála („Životní prostředí — Směrnice 92/43/EHS — Článek 6 — Ochrana přírodních stanovišť — Zvláštní oblasti ochrany — Posouzení důsledků plánu nebo projektu pro chráněnou lokalitu — Kritéria, která se mají uplatnit na posouzení pravděpodobnosti, že takový plán nebo projekt bude mít nepříznivý účinek na celistvost příslušné lokality — Lokalita Lough Corrib — Projekt silničního obchvatu města Galway N6“) 4	4
2013/C 156/07	Věc C-260/11: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 11. dubna 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Supreme Court of the United Kingdom — Spojené království) — The Queen na žádost Davida Edwardse, Lilian Pallikaropoulos v. Environment Agency, First Secretary of State, Secretary of State for Environment, Food and Rural Affairs („Životní prostředí — Aarhuská úmluva — Směrnice 85/337/EHS — Směrnice 2003/35/ES — Článek 10a — Směrnice 96/61/ES — Článek 15a — Přístup k právní ochraně v záležitostech životního prostředí — Pojem „postupy nevyžadující vysoké náklady“ soudních řízení“) 5	5
2013/C 156/08	Spojené věci C-335/11 a C-337/11: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 11. dubna 2013 (žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce Sø- og Handelsretten — Dánsko) — HK Danmark, jednající za Jette Ring v. Dansk almennyttigt Boligselskab (C-335/11), HK Danmark, jednající za Lone Skouboe Werge v. Dansk Arbejdsgiverforening, jednající za Pro Display A/S, v úpadku (C-337/11) („Sociální politika — Úmluva OSN o právech osob se zdravotním postižením — Směrnice 2000/78/ES — Rovné zacházení v zaměstnání a povolání — Články 1, 2 a 5 — Rozdílné zacházení z důvodu zdravotního postižení — Výpověď z pracovního poměru — Existence zdravotního postižení — Nepřítomnost pracovníka v zaměstnání z důvodu jeho zdravotního postižení — Povinnost přijmout opatření zajišťující přiměřené uspořádání — Zaměstnání na částečný úvazek — Délka výpovědní doby“) 6	6
2013/C 156/09	Věc C-375/11: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 21. března 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour constitutionnelle — Belgie) — Belgacom SA, Mobistar SA, KPN Group Belgium SA v. État belge („Telekomunikační služby — Směrnice 2002/20/ES — Články 3 a 12 až 14 — Práva na užívání rádiových frekvencí — Poplatky za práva na užívání rádiových frekvencí — Jednorázové poplatky za přidělení a prodloužení platnosti práv na užívání rádiových frekvencí — Metoda výpočtu — Změny existujících práv“) 7	7
2013/C 156/10	Věc C-401/11: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 11. dubna 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Nejvyššího správního soudu — Česká republika) — Blanka Soukupová v. Ministerstvo zemědělství („Zemědělství — EZOF — Nařízení (ES) č. 1257/1999 — Podpora pro rozvoj venkova — Podpora z titulu předčasného odchodu do důchodu — Převodce starší 55 let, který ale v okamžiku převodu nedosáhl obvyklého věku pro odchod do důchodu — Pojem „obvyklý věk pro odchod do důchodu“ — Vnitrostátní právní úprava, která stanoví různý věk pro odchod do důchodu v závislosti na pohlaví a v případě žen též v závislosti na počtu vychovaných dětí — Obecné zásady rovného zacházení a zákazu diskriminace“) 7	7

2013/C 156/11	Věc C-405/11 P: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 21. března 2013 — Evropská komise v. Buczek Automotive sp. z o.o., Polská republika („Kasační opravný prostředek — Státní podpory — Restrukturalizace polského ocelářského průmyslu — Pojem „státní podpora“ — Vymáhání veřejných pohledávek — Kvalifikace upuštění od podání návrhu na vyhlášení úpadku na majetek zadlužené společnosti jakožto státní podpory — Kritérium soukromého věřitele — Rozdělení důkazního břemene — Meze soudního přezkumu“) 8	8
2013/C 156/12	Věc C-443/11: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 11. dubna 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Rechtbank Amsterdam — Nizozemsko) — F.P. Jeldes, M. A. Peeters, J. G. J. Arnold v. Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen („Sociální zabezpečení migrujících pracovníků — Článek 45 SFEU — Nařízení (EHS) č. 1408/71 — Článek 71 — Plně nezaměstnaný atypický příhraniční pracovník, který si zachoval osobní a profesní vazby v členském státě posledního zaměstnání — Nařízení (ES) č. 883/2004 — Článek 65 — Nárok na dávky v členském státě bydliště — Odepření státu posledního zaměstnání vyplácet dávky — Přípustnost — Relevance rozsudku Soudního dvora ze dne 12. června 1986, Miethe (1/85) — Přechnodná ustanovení — Článek 87 odst. 8 — Pojem „nezměněná situace“) 8	8
2013/C 156/13	Věc C-535/11: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 11. dubna 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landgericht Hamburg — Německo) — Novartis Pharma GmbH v. Apozyt GmbH („Řízení o předběžné otázce — Nařízení (ES) č. 726/2004 — Humánní léčivé přípravky — Postup pro povolení a registraci — Požadavek povolení a registrace — Pojem léčivých přípravků „vyvinutých“ některým z biotechnologických procesů uvedených v bodě 1 přílohy tohoto nařízení — Postup přebalování — Injekční roztok distribuovaný v lahvičkách na jedno použití, jež obsahují větší množství léčebného roztoku, než je množství skutečně používané pro léčebné účely — Obsah takových lahviček, kterým se na základě lékařského předpisu částečně naplní předplněné injekční stříkačky odpovídající předepsaným dávkám, aniž je léčivý přípravek změněn“) 9	9
2013/C 156/14	Věc C-613/11: Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 21. března 2013 — Evropská komise v. Italská republika („Nesplnění povinnosti státem — Státní podpory — Podpora, kterou Italská republika poskytla ve prospěch vodní dopravy na Sardinii — Rozhodnutí Komise 2008/92/ES, kterým se stanoví neslučitelnost této podpory se společným trhem a navrhuje její vrácení od příjemců — Neprovedení ve stanovené lhůtě“) 10	10
2013/C 156/15	Věc C-636/11: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 11. dubna 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landgericht München I — Německo) — Karl Berger v. Freistaat Bayern („Nařízení (ES) č. 178/2002 — Ochrana spotřebitelů — Bezpečnost potravin — Varování veřejnosti — Uvedení potraviny nevhodné k lidské spotřebě, která však nepředstavuje riziko pro zdraví, na trh“) 10	10
2013/C 156/16	Věc C-645/11: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 11. dubna 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof — Německo) — Land Berlin v. Ellen Mirjam Sapir, Michael J. Busse, Mirjam M. Birgansky, Gideon Rumney, Benjamin Ben-Zadok, Hedda Brown („Nařízení (ES) č. 44/2001 — Článek 1 odst. 1 a čl. 6 bod 1 — Pojem „občanské a obchodní věci“ — Platba uskutečněná státní entitou bez právního důvodu — Vymáhání vrácení této platby v soudním řízení — Příslušnost soudu založená na věcných souvislostech — Úzké spojení právních nároků — Žalovaný, který má bydliště ve třetím státě“) 11	11
2013/C 156/17	Věc C-652/11 P: Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 11. dubna 2013 — Mindo Srl v. Evropská komise („Kasační opravný prostředek — Hospodářská soutěž — Kartelová dohoda — Italský trh nákupu a prvotního zpracování surového tabáku — Zaplacení pokuty solidárně zavázaným spoludlužníkem — Právní zájem na podání žaloby — Důkazní břemeno“) 11	11

2013/C 156/18	Věc C-91/12: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 21. března 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Högsta förvaltningsdomstolen — Švédsko) — Skatteverket v. PFC Clinic AB („DPH — Směrnice 2006/112/ES — Osvobození — Článek 132 odst. 1 písm. b) a c) — Poskytnutí nemocniční a lékařské péče a s ní úzce související činnosti — Poskytnutí lékařské péče při výkonu lékařských a nelékařských zdravotnických povolání — Služby spočívající v provádění chirurgických zákroků a léčby s estetickým účelem — Zákroky čistě estetické povahy, prováděné na základě přání pacienta“) 12	12
2013/C 156/19	Věc C-129/12: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 21. března 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Finanzgericht des Landes Sachsen-Anhalt — Německo) — Magdeburger Mühlenwerke GmbH v. Finanzamt Magdeburg („Režim regionální podpory — Investice do zpracování a uvádění zemědělských produktů na trh — Rozhodnutí Komise — Neslučitelnost s vnitřním trhem — Zrušení neslučitelných podpor — Okamžik přiznání podpory — Zásada ochrany legitimního očekávání“) 13	13
2013/C 156/20	Věc C-138/12: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 11. dubna 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Administrativen Sad — Varna — Bulharsko) — Rusedespred OOD v. Direktor na Direkcija Direktor na Direkcija „Obžalvane i upravljenie na izpalnenieto“ — grad Burgas pri Centralno upravljenie na Nacionalnata agencija za prichodite („Daně — DPH — Směrnice 2006/112/ES — Článek 203 — Zásada daňové neutrality — Vrácení odvedené daně poskytovateli v případě, že byl příjemci plnění osvobozeného od daně zamítnut nárok na odpočet daně“) 13	13
2013/C 156/21	Věc C-158/12: Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 11. dubna 2013 — Evropská komise v. Irsko („Nesplnění povinnosti státem — Životní prostředí — Směrnice 2008/1/ES — Článek 5 — Integrovaná prevence a omezování znečištění — Podmínky povolení pro existující zařízení — Povinnost zajistit, aby taková zařízení byla provozována v souladu s požadavky uvedené směrnice“) 14	14
2013/C 156/22	Věc C-197/12: Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 21. března 2013 — Evropská komise v. Francouzská republika („Nesplnění povinnosti státem — Daně — DPH — Nařízení 2006/112/ES — Článek 148 — Osvobození určitých plnění týkající se lodí zajišťujících placenou přepravu cestujících nebo používaných k výkonu obchodní činnosti — Podmínky určení lodí k plavbě na volném moři“) 14	14
2013/C 156/23	Věc C-244/12: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 21. března 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgerichtshof — Rakousko) — Salzburger Flughafen GmbH v. Umweltsenat („Posuzování vlivů některých záměrů na životní prostředí — Směrnice 85/337/EHS — Článek 2 odst. 1 a čl. 4 odst. 2 — Záměry, na něž se vztahuje příloha II — Práce na rozšíření infrastruktury letiště — Přezkum na základě prahových hodnot nebo kritérií — Článek 4 odst. 3 — Výběrová kritéria — Příloha III bod 2 písm. g) — Hustě osídlené oblasti“) 15	15
2013/C 156/24	Věc C-290/12: Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 11. dubna 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale di Napoli — Itálie) — Oreste Della Rocca v. Poste Italiane SpA („Sociální politika — Směrnice 1999/70/ES — Rámcová dohoda o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřená mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS — Ustanovení 2 — Oblast působnosti rámcové dohody — Agentura práce — Dočasné přidělení pracovníků agentury práce k výkonu práce u uživatele — Po sobě jdoucí pracovní smlouvy na dobu určitou“) 15	15
2013/C 156/25	Věc C-522/11: Usnesení Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 21. března 2013 — (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Giudice di pace di Lecce — Itálie) — trestní řízení proti Abdoul Khadre Mbaye („Článek 99 jednacího řádu — Prostor svobody, bezpečnosti a práva — Směrnice 2008/115/CE — Společné normy a postupy při navrácení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí — Vnitrostátní právní úprava, která trestá neoprávněný pobyt trestními sankcemi“) 16	16

2013/C 156/26	Věc C-153/12: Usnesení Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 21. března 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Administrativen sad — Varna — Bulharsko) — Sani Treyd EOOD v. Direktor na Direkcija „Obžalvane i upravljenie na izpalnenieto“ — Varna pri Centralno upravlenie na Nacionalnata agencija za prichodite („Článek 99 jednacího řádu — DPH — Směrnice 2006/112/ES — Články 62, 63, 65, 73 a 80 — Zřízení práva stavby na cizím pozemku fyzickými osobami, které nejsou ani osobami povinnými k dani ani osobami povinnými odvést daň, ve prospěch společnosti výměnou za služby výstavby nemovitosti, které tato společnost poskytne uvedeným fyzickým osobám — Směnná smlouva — DPH za služby týkající se výstavby nemovitosti — Vznik daňové povinnosti — Uskutečnění zdanitelného plnění — Uhrazení celého protiplnění předem — Záloha — Základ daně u plnění v případě, že protiplnění je tvořeno zbožím nebo službami“) 16	16
2013/C 156/27	Věc C-24/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Maďarsko) dne 21. ledna 2013 — Dél-Zempléni Nektár Leader Nonprofit Kft. v. Vidékfejlesztési Miniszter 17	17
2013/C 156/28	Věc C-26/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Kúria (Maďarsko) dne 21. ledna 2013 — Árpádu Kásler y Hajnalka Káslerne Rábai v. OTP Jelzálogbank Zrt. 18	18
2013/C 156/29	Věc C-89/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale di Napoli (Itálie) dne 22. února 2013 — Luigi D'Aniello a další v. Poste Italiane SpA 18	18
2013/C 156/30	Věc C-101/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgerichtshofs Baden-Württemberg (Německo) dne 28. února 2013 — U v. Stadt Karlsruhe 19	19
2013/C 156/31	Věc C-113/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato (Itálie) dne 8. března 2013 — ASL n. 5 „Spezzino“ a další v. San Lorenzo Società Cooperativa Sociale, Croce Verde Cogema Cooperativa Sociale Onlus 20	20
2013/C 156/32	Věc C-124/13: Žaloba podaná dne 14. března 2013 — Evropský parlament v. Rada Evropské unie 21	21
2013/C 156/33	Věc C-125/13: Žaloba podaná dne 14. března 2013 — Evropská komise v. Rada Evropské unie ... 21	21
2013/C 156/34	Věc C-139/13: Žaloba podaná dne 19. března 2013 — Evropská komise v. Belgické království 22	22
2013/C 156/35	Věc C-140/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgericht Frankfurt am Main (Německo) dne 20. března 2013 — Annett Altmann a další v. Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht 22	22
2013/C 156/36	Věc C-157/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litva) dne 26. března 2013 — Nickel & Goeldner Spedition GmbH v. Kintra UAB, v likvidaci..... 23	23
2013/C 156/37	Věc C-162/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Vrhovno sodišče Republike Slovenije dne 29. března 2013 — Damijan Vnuk v. Zavarovalnica Triglav d.d. 24	24
2013/C 156/38	Věc C-168/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil Constitutionnel (Francie) dne 4. dubna 2013 — Jeremy F. v. Premier ministre 24	24
2013/C 156/39	Věc C-175/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Riigikohus (Estonsko) dne 28. března 2013 — MTÜ Liivimaa Lihaveis v. Eesti-Läti programmi 2007–2013 Seirekomitee 24	24

Oznámení č.	Obsah (pokračování)	Strana
2013/C 156/40	Věc C-178/13: Žaloba podaná dne 11. dubna 2013 — Evropská komise v. Finská republika	25
2013/C 156/41	Věc C-188/13: Žaloba podaná dne 12. dubna 2013 — Evropská komise v. Slovinská republika	25
2013/C 156/42	Věc C-148/12: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 13. března 2013 — Evropská komise v. Spolková republika Německo, podporovaná: Francouzskou republikou, Rumunskou republikou, Nizozemským královstvím a Slovenskou republikou	25

Tribunál

2013/C 156/43	Věc T-31/07: Rozsudek Tribunálu ze dne 12. dubna 2013 — Du Pont de Nemours (France) a další v. Komise („Přípravky na ochranu rostlin — Účinná látka flusilazol — Zařazení do přílohy I směrnice 91/414/EHS — Žaloba na neplatnost — Částečné zrušení — Neoddělitelnost — Nepřípustnost — Mimosmluvní odpovědnost — Omezení zařazení na dobu 18 měsíců a na čtyři kultury — Zásada předběžné opatrnosti — Zásada proporcionality — Právo být vyslechnut — Rovné zacházení — Odůvodnění — Zneužití pravomoci — Dostatečně závažné porušení právní normy, která přiznává práva jednotlivcům“)	26
2013/C 156/44	Věc T-392/08: Rozsudek Tribunálu ze dne 12. dubna 2013 — AEPI v. Komise („Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Autorská práva k veřejnému provozování hudebních děl prostřednictvím internetu, družicového vysílání a kabelového přenosu — Rozhodnutí, kterým se konstatuje porušení článku 81 ES — Rozdělení zeměpisného trhu — Dvoustranné smlouvy mezi vnitrostátními organizacemi pro kolektivní správu — Jednání ve vzájemné shodě vylučující možnost udělit licence pro více území a více repertoárů — Důkaz — Presumpce neviny“)	26
2013/C 156/45	Věc T-398/08: Rozsudek Tribunálu ze dne 12. dubna 2013 — Stowarzyszenie Autorów ZAiKS v. Komise („Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Autorská práva k veřejnému provozování hudebních děl prostřednictvím internetu, družicového vysílání a kabelového přenosu — Rozhodnutí, kterým se konstatuje porušení článku 81 ES — Rozdělení zeměpisného trhu — Dvoustranné smlouvy mezi vnitrostátními organizacemi pro kolektivní správu — Jednání ve vzájemné shodě vylučující možnost udělit licence pro více území a více repertoárů — Důkaz — Presumpce neviny“)	27
2013/C 156/46	Věc T-401/08: Rozsudek Tribunálu ze dne 12. dubna 2013 — Säveltäjän Tekijänoikeustoimisto Teosto v. Komise („Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Autorská práva k veřejnému provozování hudebních děl prostřednictvím internetu, družicového vysílání a kabelového přenosu — Rozhodnutí, kterým se konstatuje porušení článku 81 ES — Rozdělení zeměpisného trhu — Dvoustranné smlouvy mezi vnitrostátními organizacemi pro kolektivní správu — Jednání ve vzájemné shodě vylučující možnost udělit licence pro více území a více repertoárů — Důkaz — Presumpce neviny“)	27
2013/C 156/47	Věc T-410/08: Rozsudek Tribunálu ze dne 12. dubna 2013 — GEMA v. Komise („Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Autorská práva k veřejnému provozování hudebních děl prostřednictvím internetu, družicového vysílání a kabelového přenosu — Rozhodnutí, kterým se konstatuje porušení článku 81 ES — Rozdělení zeměpisného trhu — Dvoustranné smlouvy mezi vnitrostátními organizacemi pro kolektivní správu — Jednání ve vzájemné shodě vylučující možnost udělit licence pro více území a více repertoárů — Důkaz — Presumpce neviny“)	28

2013/C 156/48	Věc T-411/08: Rozsudek Tribunálu ze dne 12. dubna 2013 — Artisjus v. Komise („Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Autorská práva k veřejnému provozování uměleckých děl prostřednictvím internetu, družicového vysílání a kabelového přenosu — Rozhodnutí, kterým se konstatuje porušení článku 81 ES — Rozdělení zeměpisného trhu — Dvoustranné dohody mezi vnitrostátními organizacemi pro kolektivní správu — Jednání ve vzájemné shodě vylučující možnost udělení licencí pro více území a více repertoárů — Důkaz — Presumpce neviny“) 28	28
2013/C 156/49	Věc T-413/08: Rozsudek Tribunálu ze dne 12. dubna 2013 — SOZA v. Komise („Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Autorská práva týkající se veřejného provedení hudebních děl prostřednictvím internetu, satelitu a kabelového vysílání — Rozhodnutí o porušení článku 81 ES — Rozdělení geografického trhu — Dvoustranné dohody mezi vnitrostátními subjekty pro kolektivní správu práv — Jednání ve vzájemné shodě, jež vylučuje možnost poskytnout licence pro více území a repertoárů — Důkaz — Presumpce neviny“) 29	29
2013/C 156/50	Věc T-414/08: Rozsudek Tribunálu ze dne 12. dubna 2013 — Autortiesību un komunikāšanās konsultāciju aģentūra/Latvijas Autoru apvienība v. Komise („Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Autorská práva k veřejnému předvádění hudebních děl v internetovém, družicovém a kabelovém přenosu — Rozhodnutí, kterým se konstatuje porušení článku 81 ES — Rozdělení zeměpisného trhu — Dvoustranné dohody mezi vnitrostátními organizacemi pro kolektivní správu práv — Jednání ve shodě vylučující možnost udělování licencí pro více území a pro více repertoárů — Důkaz — Presumpce neviny“) 29	29
2013/C 156/51	Věc T-415/08: Rozsudek Tribunálu ze dne 12. dubna 2013 — Irish Music Rights Organisation v. Komise („Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Autorská práva k veřejnému provozování hudebních děl prostřednictvím internetu, družicového vysílání a kabelového přenosu — Rozhodnutí, kterým se konstatuje porušení článku 81 ES — Rozdělení zeměpisného trhu — Dvoustranné smlouvy mezi vnitrostátními organizacemi pro kolektivní správu — Jednání ve vzájemné shodě vylučující možnost udělit licence pro více území a více repertoárů — Důkaz — Presumpce neviny“) 30	30
2013/C 156/52	Věc T-416/08: Rozsudek Tribunálu ze dne 12. dubna 2013 — Eesti Autorite Ühing v. Komise („Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Autorská práva k veřejnému provádění hudebních děl prostřednictvím internetu, satelitu a kabelového vysílání — Rozhodnutí, kterým se konstatuje porušení článku 81 ES — Rozdělení zeměpisného trhu — Dvojstranné dohody mezi vnitrostátními organizacemi pro kolektivní správu — Jednání ve vzájemné shodě vylučující možnost udělit multiteritoriální a multirepertoárové licence — Důkaz — Presumpce neviny“) 30	30
2013/C 156/53	Věc T-417/08: Rozsudek Tribunálu ze dne 12. dubna 2013 — Sociedade Portuguesa de Autores v. Komise („Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Autorská práva k veřejnému provozování hudebních děl prostřednictvím internetu, družicového vysílání a kabelového přenosu — Rozhodnutí, kterým se konstatuje porušení článku 81 ES — Rozdělení zeměpisného trhu — Dvoustranné smlouvy mezi vnitrostátními organizacemi pro kolektivní správu — Jednání ve vzájemné shodě vylučující možnost udělit licence pro více území a více repertoárů — Důkaz — Presumpce neviny“) 31	31
2013/C 156/54	Věc T-418/08: Rozsudek Tribunálu ze dne 12. dubna 2013 — OSA v. Komise („Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Autorská práva k veřejnému provádění hudebních děl prostřednictvím internetu, satelitu a kabelového vysílání — Rozhodnutí, kterým se konstatuje porušení článku 81 ES — Rozdělení zeměpisného trhu — Dvojstranné dohody mezi vnitrostátními organizacemi pro kolektivní správu — Jednání ve vzájemné shodě vylučující možnost udělit multiteritoriální a multirepertoárové licence — Důkaz — Presumpce neviny“) 31	31
2013/C 156/55	Věc T-419/08: Rozsudek Tribunálu ze dne 12. dubna 2013 — LATGA-A v. Komise („Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Autorská práva k veřejnému provozování hudebních děl prostřednictvím internetu, družicového vysílání a kabelového přenosu — Rozhodnutí, kterým se konstatuje porušení článku 81 ES — Rozdělení zeměpisného trhu — Dvoustranné smlouvy mezi vnitrostátními organizacemi pro kolektivní správu — Jednání ve vzájemné shodě vylučující možnost udělit licence pro více území a více repertoárů — Důkaz — Presumpce neviny“) 32	32

2013/C 156/56	Věc T-420/08: Rozsudek Tribunálu ze dne 12. dubna 2013 — SAZAS v. Komise („Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Autorská práva k veřejnému provozování hudebních děl prostřednictvím internetu, družicového vysílání a kabelového přenosu — Rozhodnutí, kterým se konstatuje porušení článku 81 ES — Rozdělení zeměpisného trhu — Dvoustranné smlouvy mezi vnitrostátními organizacemi pro kolektivní správu — Jednání ve vzájemné shodě vylučující možnost udělit licence pro více území a více repertoárů — Důkaz — Presumpce neviny“) 32	32
2013/C 156/57	Věc T-421/08: Rozsudek Tribunálu ze dne 12. dubna 2013 — Performing Right Society v. Komise („Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Autorská práva k veřejnému provozování hudebních děl prostřednictvím internetu, družicového vysílání a kabelového přenosu — Rozhodnutí, kterým se konstatuje porušení článku 81 ES — Rozdělení zeměpisného trhu — Dvoustranné smlouvy mezi vnitrostátními organizacemi pro kolektivní správu — Jednání ve vzájemné shodě vylučující možnost udělit licence pro více území a více repertoárů — Důkaz — Presumpce neviny“) 33	33
2013/C 156/58	Věc T-422/08: Rozsudek Tribunálu ze dne 12. dubna 2013 — SACEM v. Komise („Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Autorská práva k veřejnému provozování hudebních děl prostřednictvím internetu, družicového vysílání a kabelového přenosu — Rozhodnutí, kterým se konstatuje porušení článku 81 ES — Rozdělení zeměpisného trhu — Dvoustranné smlouvy mezi vnitrostátními organizacemi pro kolektivní správu — Jednání ve vzájemné shodě vylučující možnost udělit licence pro více území a více repertoárů — Důkaz — Presumpce neviny“) 33	33
2013/C 156/59	Věc T-425/08: Rozsudek Tribunálu ze dne 12. dubna 2013 — KODA v. Komise („Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Autorská práva týkající se veřejného provedení hudebních děl po internetu a satelitem, a kabelového přenosu — Rozhodnutí konstatující porušení článku 81 ES — Rozdělení zeměpisného trhu — Dvoustranné dohody mezi vnitrostátními společnostmi pro kolektivní správu práv — Jednání ve vzájemné shodě vylučující možnost udělit licence pro více území a více repertoárů — Důkaz — Presumpce neviny“) 34	34
2013/C 156/60	Věc T-428/08: Rozsudek Tribunálu ze dne 12. dubna 2013 — STEF v. Komise („Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Autorská práva k veřejnému provádění hudebních děl prostřednictvím internetu, satelitu a kabelového vysílání — Rozhodnutí, kterým se konstatuje porušení článku 81 ES — Rozdělení zeměpisného trhu — Dvojstranné dohody mezi vnitrostátními organizacemi pro kolektivní správu — Jednání ve vzájemné shodě vylučující možnost udělit multiteritoriální a multirepertoárové licence — Důkaz — Presumpce neviny“) 35	35
2013/C 156/61	Věc T-432/08: Rozsudek Tribunálu ze dne 12. dubna 2013 — AKM v. Komise („Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Autorská práva k veřejnému provozování hudebních děl prostřednictvím internetu, družicového vysílání a kabelového přenosu — Rozhodnutí, kterým se konstatuje porušení článku 81 ES — Rozdělení zeměpisného trhu — Dvoustranné smlouvy mezi vnitrostátními organizacemi pro kolektivní správu — Jednání ve vzájemné shodě vylučující možnost udělení licencí pro více území a více repertoárů — Důkaz — Presumpce neviny“) 35	35
2013/C 156/62	Věc T-433/08: Rozsudek Tribunálu ze dne 12. dubna 2013 — SIAE v. Komise („Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Autorská práva k veřejnému provádění hudebních děl prostřednictvím internetu, satelitu a kabelového vysílání — Rozhodnutí, kterým se konstatuje porušení článku 81 ES — Rozdělení zeměpisného trhu — Dvojstranné dohody mezi vnitrostátními organizacemi pro kolektivní správu — Jednání ve vzájemné shodě vylučující možnost udělit multiteritoriální a multirepertoárové licence — Důkaz — Presumpce neviny“) 36	36
2013/C 156/63	Věc T-434/08: Rozsudek Tribunálu ze dne 12. dubna 2013 — Tono v. Komise („Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Autorská práva k veřejnému provozování hudebních děl prostřednictvím internetu, družicového vysílání a kabelového přenosu — Rozhodnutí, kterým se konstatuje porušení článku 81 ES — Rozdělení zeměpisného trhu — Dvoustranné smlouvy mezi vnitrostátními organizacemi pro kolektivní správu — Jednání ve vzájemné shodě vylučující možnost udělení licencí pro více území a více repertoárů — Důkaz — Presumpce neviny“) 36	36

2013/C 156/64	Věc T-442/08: Rozsudek Tribunálu ze dne 12. dubna 2013 — CISAC v. Komise („Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Autorská práva k veřejnému provozování hudebních děl prostřednictvím internetu, družicového vysílání a kabelového přenosu — Rozhodnutí, kterým se konstatuje porušení článku 81 ES — Rozdělení zeměpisného trhu — Dvoustranné smlouvy mezi vnitrostátními organizacemi pro kolektivní správu — Jednání ve vzájemné shodě vylučující možnost udělit licence pro více území a více repertoárů — Důkaz — Presumpce nevinu“) 37	37
2013/C 156/65	Věc T-451/08: Rozsudek Tribunálu ze dne 12. dubna 2013 — Stim v. Komise („Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Autorská práva k veřejnému provozování hudebních děl prostřednictvím internetu, družicového vysílání a kabelového přenosu — Rozhodnutí, kterým se konstatuje porušení článku 81 ES — Rozdělení zeměpisného trhu — Dvoustranné smlouvy mezi vnitrostátními organizacemi pro kolektivní správu — Jednání ve vzájemné shodě vylučující možnost udělit licence pro více území a více repertoárů — Článek 151 odst. 4 ES — Kulturní rozmanitost“) 37	37
2013/C 156/66	Spojené věci T-99/09 a T-308/09: Rozsudek Tribunálu ze dne 19. dubna 2013 — Itálie v. Komise („EFRR — Regionální operační program (ROP) 2000-2006 pro region Kampánie — Nařízení (ES) č. 1260/1999 — Článek 32 odst. 3 písm. f) — Rozhodnutí neprovést průběžné platby související s opatřením ROP týkajícím se nakládání s odpady a jejich odstraňování — Řízení pro nesplnění povinnosti proti Itálii“) 37	37
2013/C 156/67	Věc T-347/10: Rozsudek Tribunálu ze dne 19. dubna 2013 — Adelholzener Alpenquellen v. OHIM (Tvar lahve s raženým vzorem) („Ochranná známka Společenství — Přihláška trojrozměrné ochranné známky Společenství — Tvar lahve s raženým vzorem — Absolutní důvod pro zamítnutí — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Článek 7 odstavec 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 — Absence prohlášení o rozsahu ochrany — Článek 37 odst. 2 nařízení č. 207/2009 — Porušení práv obhajoby — Článek 75 druhá věta nařízení č. 207/2009“) 38	38
2013/C 156/68	Věc T-383/10: Rozsudek Tribunálu ze dne 17. dubna 2013 — Continental Bulldog Club Deutschland v. OHIM (CONTINENTAL) („Ochranná známka Společenství — Přihláška slovní ochranné známky Společenství CONTINENTAL — Absolutní důvod pro zamítnutí — Popisný charakter — Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 207/2009“) 38	38
2013/C 156/69	Věc T-51/11: Rozsudek Tribunálu ze dne 19. dubna 2013 — Aecops v. Komise („ESF — Vzdělávací činnost — Snížení původně poskytnutého příspěvku — Nařízení (ES, Euratom) č. 2988/95 — Promlčení — Právní jistota — Právo se v řízení účinně bránit — Přiměřená lhůta — Povinnost uvést odůvodnění“) 38	38
2013/C 156/70	Věc T-52/11: Rozsudek Tribunálu ze dne 19. dubna 2013 — Aecops v. Komise („ESF — Vzdělávací činnost — Snížení původně poskytnutého příspěvku — Nařízení (ES, Euratom) č. 2988/95 — Promlčení — Právní jistota — Právo se v řízení účinně bránit — Přiměřená lhůta — Povinnost uvést odůvodnění“) 39	39
2013/C 156/71	Věc T-53/11: Rozsudek Tribunálu ze dne 19. dubna 2013 — Aecops v. Komise („ESF — Vzdělávací činnost — Snížení původně poskytnutého příspěvku — Nařízení (ES, Euratom) č. 2988/95 — Promlčení — Právní jistota — Právo se v řízení účinně bránit — Přiměřená lhůta — Povinnost uvést odůvodnění“) 39	39
2013/C 156/72	Věc T-109/11: Rozsudek Tribunálu ze dne 23. dubna 2013 — Apollo Tyres v. OHIM — Endurance Technologies (ENDURANCE) („Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství ENDURANCE — Starší obrazová ochranná známka Společenství ENDURANCE — Relativní důvod pro zamítnutí — Podobnost výrobků a služeb — Podobnost označení — Částečné zamítnutí zápisu — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 — Nebezpečí záměny“) 40	40

Oznámení č.	Obsah (pokračování)	Strana
2013/C 156/73	Věc T-404/11: Rozsudek Tribunálu ze dne 17. dubna 2013 — TCMGF v. Rada („Společná zahraniční a bezpečnostní politika — Omezující opatření přijatá vůči Íránu ve snaze zabránit šíření jaderných zbraní — Zmrazení finančních prostředků — Povinnost uvést odůvodnění — Zjevně nesprávné posouzení“) 40	40
2013/C 156/74	Věc T-454/11: Rozsudek Tribunálu ze dne 19. dubna 2013 — Luna v. OHIM — Asteris (Al bustan) („Ochranná známka Společenství — Řízení o prohlášení neplatnosti — Obrazová ochranná známka Společenství Al bustan — Starší národní obrazová ochranná známka ALBUSTAN — Skutečné užívání starší ochranné známky — Článek 57 odst. 2 a 3 nařízení (ES) 207/2009“) 40	40
2013/C 156/75	Věc T-506/11: Rozsudek Tribunálu ze dne 18. dubna 2013 — Peek & Cloppenburg v. OHIM — Peek & Cloppenburg (Peek & Cloppenburg) („Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství Peek & Cloppenburg — Starší vnitrostátní obchodní označení Peek & Cloppenburg — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 4 nařízení (ES) č. 207/2009“) 41	41
2013/C 156/76	Věc T-507/11: Rozsudek Tribunálu ze dne 18. dubna 2013 — Peek & Cloppenburg v. OHIM — Peek & Cloppenburg (Peek & Cloppenburg) („Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství Peek & Cloppenburg — Starší národní obchodní jméno Peek & Cloppenburg — Relativní důvod zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 4 nařízení (ES) č. 207/2009“) 41	41
2013/C 156/77	Věc T-537/11: Rozsudek Tribunálu ze dne 19. dubna 2013 — Hultafors Group v. OHIM — Società Italiana Calzature (Snickers) („Ochranná známka společenství — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství Snickers — Starší národní slovní ochranná známka KICKERS — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“) 42	42
2013/C 156/78	Věc T-66/10: Usnesení Tribunálu ze dne 9. dubna 2013 — Zuckerfabrik Jülich v. Komise („Zemědělství — Cukr — Dávky z výroby — Zrušení a prohlášení neplatnosti části nařízení (ES) č. 1193/2009 po podání žaloby — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“) 42	42
2013/C 156/79	Věc T-86/10: Usnesení Tribunálu ze dne 9. dubna 2013 — British Sugar v. Komise („Zemědělství — Cukr — Dávky z výroby — Zrušení a prohlášení částečné neplatnosti nařízení (ES) č. 1193/2009 po podání žaloby — Nevydání rozhodnutí ve věci“) 42	42
2013/C 156/80	Věc T-102/10: Usnesení Tribunálu ze dne 9. dubna 2013 — Südzucker a další v. Komise („Zemědělství — Cukr — Dávky z výroby cukru — Zrušení a prohlášení částečné neplatnosti nařízení (ES) č. 1193/2009 po podání žaloby — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“) 43	43
2013/C 156/81	Věc T-467/12: Usnesení Tribunálu ze dne 11. dubna 2013 — Tridium v. OHIM — q bus Mediatektur (SEDONA FRAMEWORK) („Ochranná známka Společenství — Námitky — Zpětvzetí námitek — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“) 43	43
2013/C 156/82	Věc T-406/12 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 21. března 2013 a proti rozsudku vydanému dne 17. července 2012 Soudem pro veřejnou službu ve věci F-54/11, BG v. Evropský veřejný ochránce práv 44	44
2013/C 156/83	Věc T-165/13: Žaloba podaná dne 20. března 2013 — Talanton v. Komise 44	44
2013/C 156/84	Věc T-166/13: Žaloba podaná dne 20. března 2013 — Ben Ali v. Rada 45	45
2013/C 156/85	Věc T-176/13: Žaloba podaná dne 22. března 2013 — DTL Corporación v. OHIM — Vallejo Rosell (Generia) 46	46

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

(2013/C 156/01)

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

Úř. věst. C 147, 25.5.2013

Dřívější publikace

Úř. věst. C 141, 18.5.2013

Úř. věst. C 129, 4.5.2013

Úř. věst. C 123, 27.4.2013

Úř. věst. C 114, 20.4.2013

Úř. věst. C 108, 13.4.2013

Úř. věst. C 101, 6.4.2013

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 19. března 2013 — Bouygues SA, Bouygues Télécom SA v. Evropská komise a další, Evropská komise v. Francouzská republika, Bouygues SA a další

(Spojené věci C-399/10 P a C-401/10 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravné prostředky — Státní podpory — Finanční opatření ve prospěch France Télécom — Projekt akcionářské půjčky — Veřejná prohlášení člena francouzské vlády — Rozhodnutí prohlašující podporu neslučitelnou se společným trhem a nenařizující její navrácení — Pojem „státní podpora“ — Pojem „hospodářská výhoda“ — Pojem „závazek poskytnutí státních prostředků““)

(2013/C 156/02)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

(Věc C-399/10 P)

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Bouygues SA, Bouygues Télécom SA (zástupci: C. Baldon, J. Blouet-Gaillard, J. Vogel, F. Sureau a D. Theophile, avocats)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: C. Giolito, D. Grespan a S. Thomas, zmocněnci), Francouzská republika (zástupci: G. de Bergues a J. Gstalter, zmocněnci), France Télécom SA (zástupci: původně S. Hautbourg, S. Quesson a L. Olza Moreno, avocats, poté S. Hautbourg a S. Quesson, avocats), Association française des opérateurs de réseaux et services de télécommunications (AFORS Télécom)

Vedlejší účastnice podporující Francouzskou republiku: Spolková republika Německo (zástupci: T. Henze a J. Möller, zmocněnci, ve spolupráci s U. Soltészem, Rechtsanwalt)

(Věc C-401/10 P)

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropská komise (zástupci: C. Giolito, D. Grespan a S. Thomas, zmocněnci)

Další účastnice řízení: Francouzská republika (zástupci: G. de Bergues a J. Gstalter, zmocněnci), Bouygues SA, Bouygues Télécom SA (zástupci: C. Baldon, J. Blouet-Gaillard, J. Vogel, F. Sureau a D. Theophile, avocats), France Télécom SA (zástupci: původně S. Hautbourg, S. Quesson a L. Olza Moreno, avocats, poté S. Hautbourg a S. Quesson, avocats), Association française des opérateurs de réseaux et services de télécommunications (AFORS Télécom)

Vedlejší účastnice podporující Francouzskou republiku: Spolková republika Německo (zástupci: T. Henze a J. Möller, zmocněnci, ve spolupráci s U. Soltészem, Rechtsanwalt)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Tribunálu (třetího senátu) ze dne 21. května 2010 (T-425/04, T-444/04, T-450/04 a T-456/04), kterým Tribunál zrušil článek 1 rozhodnutí Komise 2006/621/ES ze dne 2. srpna 2004 o státní podpoře, kterou francouzský stát poskytl společnosti France Télécom (Úř. věst. L 257, s. 11) — Kvalifikace prohlášení učiněných členem vlády a akcionářské půjčky jako „podpory“

Výrok

- 1) *Rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 21. května 2010, Francie a další v. Komise (T-425/04, T-444/04, T-450/04 a T-456/04) se zrušuje.*
- 2) *Věci T-425/04, T-444/04 a T-450/04 se vrací zpět Tribunálu Evropské unie, aby rozhodl o vznesených žalobních důvodech a předložených návrzích, o nichž Soudní dvůr nerozhodl.*
- 3) *O nákladech řízení bude rozhodnuto později.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 317, 20.11.2010.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 9. dubna 2013 — Evropská komise v. Irsko(Věc C-85/11) ⁽¹⁾

(„Nesplnění povinnosti státem — Daně — Směrnice 2006/112/ES — Články 9 a 11 — Vnitrostátní právní předpisy umožňující zahrnout osoby nepovinné k dani do skupiny osob, jež lze považovat za jedinou osobu povinnou k DPH“)

(2013/C 156/03)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupce: R. Lyal, zmocněnec)

Žalovaný: Irsko (zástupci: D. O'Hagen, zmocněnec, G. Clohessy, SC, N. Travers, BL)

Vedlejší účastník podporující žalovaného: Česká republika (zástupci: M. Smolek a T. Müller, zmocněnci), Dánské království (zástupci: původně C. Vang, poté V. Pasternak Jørgensen, zmocněnci), Finská republika (zástupci: H. Leppo a M. S. Hartikainen, zmocněnci), Spojené království Velké Británie a Severního Irska (zástupci: H. Walker, zmocněnec, ve spolupráci s M. Hallem, barrister)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Porušení článků 9 a 11 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, s. 1) — Vnitrostátní právní předpisy umožňující zahrnout osoby nepovinné k dani do skupiny osob, jež lze považovat za jedinou osobu povinnou k DPH

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Evropské komisi se ukládá náhrada nákladů řízení.
- 3) Česká republika, Dánské království a Finská republika, jakož i Spojené království Velké Británie a Severního Irska ponesou vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 145, 14.5.2011.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 21. března 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof — Německo) — RWE Vertrieb AG v. Verbraucherzentrale Nordrhein-Westfalen eV(Věc C-92/11) ⁽¹⁾

(„Směrnice 2003/55/ES — Vnitřní trh se zemním plynem — Směrnice 93/13/EHS — Článek 1 odst. 2 a články 3 až 5 — Smlouvy, které uzavírají obchodníci nebo poskytovatelé služeb se spotřebiteli — Obecné podmínky — Zneužívající klauzule — Jednostranná změna ceny služby prodávajícím nebo poskytovatelem služeb — Odkaz na kogentní právní úpravu určenou pro jinou kategorii spotřebitelů — Použitelnost směrnice 93/13/EHS — Povinnost jasného a srozumitelného znění a průhlednosti“)

(2013/C 156/04)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: RWE Vertrieb AG

Žalovaná: Verbraucherzentrale Nordrhein-Westfalen eV

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Bundesgerichtshof — Výklad čl. 1 odst. 2 a článků 3 a 5 ve spojení s bodem 1 písm. j) a bodem 2 písm. b) druhou větou přílohy směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách ve spotřebitelských smlouvách (Úř. věst. L 95, s. 29; Zvl. vyd. 15/02, s. 288) — Výklad čl. 3 odst. 3 ve spojení s přílohou A písm. b) a c) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/55/ES ze dne 26. června 2003 o společných pravidlech pro vnitřní trh se zemním plynem a o zrušení směrnice 98/30/ES (Úř. věst. L 176, s. 57; Zvl. vyd. 12/02, s. 230) — Ustanovení zakládající právo obchodníka jednostranně změnit cenu služby s odkazem na kogentní právní úpravu, která je platná pro jinou kategorii spotřebitelů — Použitelnost směrnice 93/13/EHS — Požadavky spojené s povinností jasného a srozumitelného znění a průhlednosti

Výrok

- 1) Článek 1 odst. 2 směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách (zneužívajících klauzulích) ve spotřebitelských smlouvách musí být vykládán v tom smyslu, že tato směrnice se použije na klauzule všeobecných obchodních podmínek ve smlouvách uzavřených mezi prodávajícím nebo poskytovatelem služeb a spotřebitelem, které přebírají pravidlo vnitrostátního práva, jež se použije na jinou kategorii smluv, a které nepodléhají dotčené vnitrostátní právní úpravě.
- 2) Články 3 a 5 směrnice 93/13 ve spojení s čl. 3 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/55/ES ze dne 26. června 2003 o společných pravidlech pro vnitřní trh se zemním plynem a o zrušení směrnice 98/30/ES musejí být vykládány v tom smyslu, že za účelem posouzení, zda standardizovaná smluvní klauzule,

kteřou si dodavatelský podnik vyhrazuje právo jednostranně změnit poplatky za dodávky plynu, odpovídá nebo neodpovídá požadavkům dobré víry, vyváženosti a transparentnosti, stanoveným těmito ustanoveními, má zásadní význam zejména:

— zda smlouva transparentním způsobem uvádí důvod a způsob změny uvedených poplatků tak, aby spotřebitel mohl na základě jasných a srozumitelných kritérií předvídat případné změny těchto poplatků. Nedostatek příslušných informací před uzavřením smlouvy nemůže být v zásadě kompenzován pouhou skutečností, že spotřebitelé budou v průběhu realizace smlouvy v přiměřené lhůtě předem informováni o změně poplatků a svém právu smlouvu vypovědět, pokud nebudou chtít tuto změnu přijmout, a

— zda lze možnosti výpovědi přiznané spotřebitelům za konkrétních podmínek skutečně využít.

Přísluší předkládajícímu soudu, aby uvedené posouzení provedl v závislosti na všech okolnostech projednávaného případu, včetně všech klauzulí obsažených ve všeobecných obchodních podmínkách spotřebitelských smluv, jejichž součástí je sporná klauzule.

(¹) Úř. věst. C 211, 16.7.2011.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 21. března 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága — Maďarsko) — Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Rendőrkapitányság Záhony Határrendészeti Kirendeltsége v. Oskar Shomodi

(Věc C-254/11) (¹)

(„Prostor svobody, bezpečnosti a práva — Malý pohraniční styk na vnějších pozemních hranicích členských států — Nařízení (ES) č. 1931/2006 — Nařízení (ES) č. 562/2006 — Maximální délka pobytu — Pravidla pro výpočet“)

(2013/C 156/05)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága

Účastníci původního řízení

Žalobce: Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Rendőrkapitányság Záhony Határrendészeti Kirendeltsége

Žalovaný: Oskar Shomodi

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága — Výklad čl. 2 písm. a), čl. 3 bodu 3 a článku 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1931/2006 ze dne 20. prosince 2006, kterým se stanoví pravidla pro malý pohraniční styk na vnějších pozemních hrani-

cích členských států a mění Schengenská úmluva (Úř. věst. L 405, s. 1), jakož i dalších právních předpisů týkajících se Schengenského prostoru — Zamítnutí žádosti o vstup na území členského státu, kterou podal státní příslušník třetí země v režimu malého pohraničního styku, s odůvodněním, že celkový součet dob jednotlivých pobytů žadatele v dotčeném členském státě v období šesti měsíců předcházejících podání sporné žádosti o vstup přesáhl maximální povolenou délku — Pravidla výpočtu maximální délky pobytu v režimu malého pohraničního styku

Výrok

1) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1931/2006 ze dne 20. prosince 2006, kterým se stanoví pravidla pro malý pohraniční styk na vnějších pozemních hranicích členských států a mění Schengenská úmluva musí být vykládáno v tom smyslu, že držitel povolení pro malý pohraniční styk, které bylo vydáno ve zvláštním režimu malého pohraničního styku zavedeném tímto nařízením, musí mít v mezích stanovených uvedeným nařízením a dvoustrannou dohodou uzavřenou za účelem jeho provedení mezi třetí zemí, jejímž je státním příslušníkem, a sousedním členským státem, možnost pohybovat se v pohraniční oblasti po dobu tří měsíců, pokud jeho pobyt nebyl přerušen, a dále získat další nárok na pobyt v délce tří měsíců po každém přerušení pobytu.

2) Článek 5 nařízení č. 1931/2006 musí být vykládán v tom smyslu, že přerušением pobytu, kterého se týká tento článek, se rozumí přechod hranice mezi hraničním členským státem a třetí zemí, kde má držitel povolení pro malý pohraniční styk bydliště, bez ohledu na četnost přechodů, a i kdyby k nim docházelo několikrát za den, v souladu s podmínkami stanovenými tímto povolením.

(¹) Úř. věst. C 232, 6.8.2011.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 11. dubna 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Supreme Court — Irsko) — Peter Sweetman a další v. An Bord Pleanála

(Věc C-258/11) (¹)

(„Životní prostředí — Směrnice 92/43/EHS — Článek 6 — Ochrana přírodních stanovišť — Zvláštní oblasti ochrany — Posouzení důsledků plánu nebo projektu pro chráněnou lokalitu — Kritéria, která se mají uplatnit na posouzení pravděpodobnosti, že takový plán nebo projekt bude mít nepříznivý účinek na celistvost příslušné lokality — Lokalita Lough Corrib — Projekt silničního obchvatu města Galway N6“)

(2013/C 156/06)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Supreme Court

Účastníci původního řízení

Žalobci: Peter Sweetman, Ireland, Attorney General, Minister for the Environment, Heritage and Local Government

Žalovaný: An Bord Pleanála

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Supreme Court, Irsko — Výklad čl. 6 odst. 3 a 4 směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (Úř. věst. L 206, s. 7; Zvl. vyd. 15/02, s. 102) — Posouzení důsledků plánu nebo projektu pro chráněnou lokalitu — Kritéria, která je třeba použít při posuzování pravděpodobnosti, že takový plán nebo projekt bude mít nepříznivý účinek na celistvost příslušné lokality — Důsledky vyplývající z uplatnění zásady obezřetnosti — Stavba silnice, jejíž trasa prochází oblastí, která je navržena za zvláštní oblast ochrany

Výrok

Článek 6 odst. 3 směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin musí být vykládán v tom smyslu, že plán nebo projekt, který s určitou lokalitou přímo nesouvisí nebo není pro péči o ni nezbytný, bude mít nepříznivý účinek na celistvost této lokality, pokud může zabránit trvalému zachování základních charakteristik příslušné lokality souvisejících s výskytem prioritního přírodního stanoviště, jehož cíl ochrany byl důvodem k zařazení této lokality do seznamu lokalit významných pro Společenství ve smyslu této směrnice. Při tomto posouzení je třeba uplatnit zásadu obezřetnosti.

(¹) Úř. věst. C 226, 30.7.2011.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 11. dubna 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Supreme Court of the United Kingdom — Spojené království) — The Queen na žádost Davida Edwardse, Lilian Pallikaropoulos v. Environment Agency, First Secretary of State, Secretary of State for Environment, Food and Rural Affairs

(Věc C-260/11) (¹)

(„Životní prostředí — Aarhuská úmluva — Směrnice 85/337/EHS — Směrnice 2003/35/ES — Článek 10a — Směrnice 96/61/ES — Článek 15a — Přístup k právní ochraně v záležitostech životního prostředí — Pojem „postupy nevyžadující vysoké náklady“ soudních řízení“)

(2013/C 156/07)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Supreme Court of the United Kingdom

Účastníci původního řízení

Žalobci: David Edwards, Lilian Pallikaropoulos, Regina

Žalovaní: Environment Agency, First Secretary of State, Secretary of State for Environment, Food and Rural Affairs

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Supreme Court of the United Kingdom — Výklad článku 10a směrnice Rady 85/337/EHS ze dne 27. června 1985 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí (Úř. věst. L 175, s. 40; Zvl. vyd. 15/01, s. 248), ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/35/ES ze dne 26. května 2003 o účasti veřejnosti na vypracovávání některých plánů a programů týkajících se životního prostředí a o změně směrnic Rady 85/337/EHS a 96/61/ES, pokud jde o účast veřejnosti a přístup k právní ochraně (Úř. věst. L 156, s. 17; Zvl. vyd. 15/07, s. 466) — Prohlášení Komise (Úř. věst. L 156, s. 17) — Výklad článku 15a směrnice Rady 96/61/ES ze dne 24. září 1996 o integrované prevenci a omezování znečištění (Úř. věst. L 257, s. 26; Zvl. vyd. 15/03, s. 80), ve znění směrnice 2003/35/ES — Výklad čl. 9 odst. 4 (Aarhuské) úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí uzavřené jménem Evropského společenství rozhodnutím Rady ze dne 17. února 2005 (Úř. věst. L 124, s. 1) — Uložení účastníku řízení, který neměl ve věci úspěch, náhrady nákladů řízení — Pojem „postupy nevyžadující vysoké náklady“ soudních řízení

Výrok

Požadavek, podle kterého nesmí být soudní řízení nepřiměřeně nákladné, stanovený čl. 10a pátým pododstavcem směrnice Rady 85/337/EHS ze dne 27. června 1985 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí a čl. 15a pátým pododstavcem směrnice Rady 96/61/ES ze dne 24. září 1996 o integrované prevenci a omezování znečištění, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/35/ES ze dne 26. května 2003, znamená, že dotčeným osobám nesmí být bráněno zahájit soudní řízení spadající do působnosti těchto článků ani pokračovat v účasti na takovém řízení z důvodu finanční zátěže, která by z toho mohla vyplývat. Pokud má vnitrostátní soud rozhodnout o uložení nákladů řízení jednotlivci, který jako žalobce neměl úspěch ve sporu v oblasti životního prostředí, nebo obecně, pokud, jak tomu může být v případě soudů Spojeného království, má v dřívější fázi řízení zaujmout stanovisko k případnému omezení nákladů řízení, které lze uložit návrhovatel, jenž neměl ve věci úspěch, musí se ujistit, že tento požadavek bude dodržen, a přitom musí zohlednit jak zájem osoby, která chce hájit svá práva, tak obecný zájem na ochraně životního prostředí.

V rámci tohoto posouzení nemůže vnitrostátní soud své rozhodnutí zakládat pouze na hospodářské situaci dotčené osoby, ale musí rovněž provést objektivní analýzu výše nákladů řízení. Kromě toho může

zohlednit situaci dotčených účastníků řízení, rozumné vyhlídky žadatele na úspěch, závažnost zájmů dotčených ve sporu pro žadatele a pro ochranu životního prostředí, složitost použitelného práva a řízení, případnou neuváženost návrhu v různých stádiích řízení, jakož i existenci vnitrostátního systému právní pomoci nebo režimu ochrany v oblasti nákladů řízení.

Naproti tomu okolnost, že dotčená osoba nebyla v praxi odrazena od svého postupu, sama o sobě nestačí pro konstatování, že řízení pro ni není nepřiměřeně nákladné.

Konečně nelze toto posuzování provádět podle odlišných kritérií v závislosti na tom, zda jde o rozhodnutí v prvním stupni, o odvolání nebo o dalším opravném prostředku.

(¹) Úř. věst. C 226, 30.7.2011.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 11. dubna 2013 (žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce Sø- og Handelsretten — Dánsko) — HK Danmark, jednající za Jette Ring v. Dansk almennyttigt Boligselskab (C-335/11), HK Danmark, jednající za Lone Skouboe Werge v. Dansk Arbejdsgiverforening, jednající za Pro Display A/S, v úpadku (C-337/11)

(Spojené věci C-335/11 a C-337/11) (¹)

(„Sociální politika — Úmluva OSN o právech osob se zdravotním postižením — Směrnice 2000/78/ES — Rovné zacházení v zaměstnání a povolání — Články 1, 2 a 5 — Rozdílné zacházení z důvodu zdravotního postižení — Výpověď z pracovního poměru — Existence zdravotního postižení — Nepřítomnost pracovníka v zaměstnání z důvodu jeho zdravotního postižení — Povinnost přijmout opatření zajišťující přiměřené uspořádání — Zaměstnání na částečný úvazek — Délka výpovědní doby“)

(2013/C 156/08)

Jednací jazyk: dánština

Předkládající soud

Sø- og Handelsretten

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: HK Danmark, jednající za Jette Ring (C-335/11), HK Danmark, jednající za Lone Skouboe Werge (C-337/11)

Žalovaní: Dansk almennyttigt Boligselskab DAB (C-335/11), Dansk Arbejdsgiverforening, jednající za Pro Display A/S, v úpadku (C-337/11)

Předmět věci

Žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce — Sø- og Handelsretten — Výklad článků 1, 2 a 5 směrnice Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání (Úř. věst. L 303, s. 16), a rozsudku Soudního dvora ve věci C-13/05, Chacón Navas

— Zákaz diskriminace na základě zdravotního postižení — Vnitrostátní právní předpisy, jež stanoví právo zaměstnavatele propustit zaměstnance, který pobíral mzdu po dobu nemoci v celkové délce 120 dní během 12 po sobě následujících měsíců — Pojem zdravotní postižení — Osoby s trvalým snížením funkční schopnosti, jež nevyžaduje zvláštní zařízení a spočívá pouze v neschopnosti výkonu práce na plný úvazek — Přiměřené uspořádání pro zdravotně postižené osoby

Výrok

- 1) Pojem „zdravotní postižení“ uvedený ve směrnici Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání, musí být vykládán v tom smyslu, že zahrnuje zdravotní stav způsobený lékařsky diagnostikovanou léčitelnou nebo neléčitelnou nemocí, pokud tato nemoc způsobuje omezení vyplývající především z fyzických, duševních nebo psychických postižení, které v interakci s různými překážkami může bránit plnému a účinnému zapojení dotčené osoby do profesního života na rovnoprávném základě s ostatními pracovníky, a jestliže je toto omezení dlouhodobé. Povaha opatření, která musí přijmout zaměstnavatel, není relevantní pro otázku, zda zdravotní stav určité osoby spadá pod tento pojem.
- 2) Článek 5 směrnice 2000/78 musí být vykládán v tom smyslu, že zkrácení pracovní doby může představovat jedno z opatření k zajištění přiměřeného uspořádání, která jsou v tomto článku upravena. Je na vnitrostátním soudu, aby posoudil, zda za okolností věci v původních řízeních představuje zkrácení pracovní doby jakožto opatření k zajištění přiměřeného uspořádání neúměrné břemeno pro zaměstnavatele.
- 3) Směrnice 2000/78 musí být vykládána v tom smyslu, že brání vnitrostátnímu ustanovení, které stanoví, že zaměstnavatel je oprávněn ukončit pracovní poměr dotyčného zdravotně postiženého pracovníka na základě výpovědi se zkrácenou výpovědní dobou, jestliže tato osoba byla během posledních dvanácti měsíců po dobu 120 dní nepřítomna v zaměstnání z důvodu nemoci a pobírala po tuto dobu mzdu, pokud je tato nepřítomnost důsledkem opomenutí zaměstnavatele přijmout vhodná opatření v souladu s povinností stanovit přiměřené uspořádání upravené v článku 5 této směrnice.
- 4) Směrnice 2000/78 musí být vykládána v tom smyslu, že brání vnitrostátnímu ustanovení, které stanoví, že zaměstnavatel je oprávněn ukončit pracovní poměr dotyčného zdravotně postiženého pracovníka na základě výpovědi se zkrácenou výpovědní dobou, jestliže tato osoba byla během posledních dvanácti měsíců po dobu 120 dní nepřítomna v zaměstnání z důvodu nemoci a pobírala po tuto dobu mzdu, pokud je tato nepřítomnost důsledkem jejího zdravotního postižení, s výjimkou případu, že toto ustanovení sleduje legitimní cíl a nepřekračuje meze toho, co je nezbytné k dosažení tohoto cíle, což musí posoudit předkládající soud.

(¹) Úř. věst. C 269, 10.9.2011.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 21. března 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour constitutionnelle — Belgie) — Belgacom SA, Mobistar SA, KPN Group Belgium SA v. État belge

(Věc C-375/11) ⁽¹⁾

(„Telekomunikační služby — Směrnice 2002/20/ES — Články 3 a 12 až 14 — Práva na užívání rádiových frekvencí — Poplatky za práva na užívání rádiových frekvencí — Jednorázové poplatky za přidělení a prodloužení platnosti práv na užívání rádiových frekvencí — Metoda výpočtu — Změny existujících práv“)

(2013/C 156/09)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour constitutionnelle

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Belgacom SA, Mobistar SA, KPN Group Belgium SA

Žalovaný: Belgický stát

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Cour constitutionnelle (Belgie) — Výklad článků 3, 12, 13 a čl. 14 odst. 1 a 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/20/ES ze dne 7. března 2002 o oprávnění pro sítě a služby elektronických komunikací (autorizační směrnice) (Úř. věst. L 108, s. 21; Zvl. vyd. 13/29, s. 337) — Vnitrostátní právní úprava ukládající operátorům, kteří jsou držiteli individuálních práv na užívání frekvencí mobilních sítí, jednorázový poplatek v rámci oprávnění k zavedení a zajišťování mobilní sítě na svém území na dobu patnácti let — Obnovení individuálních práv operátorů — Povinnost operátorů, kteří si přejí získat nová práva, zaplatit vedle ročních poplatků i jednorázový poplatek, jehož výše se určuje formou dražby — Připustnost

Výrok

1) Články 12 a 13 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/20/ES ze dne 7. března 2002 o oprávnění pro sítě a služby elektronických komunikací („autorizační“ směrnice) je třeba vykládat v tom smyslu, že nebrání tomu, aby členský stát ukládal mobilním operátorům, kteří jsou držiteli práv na užívání rádiových frekvencí, jednorázový poplatek hrazený jak za nabytí nových práv na užívání rádiových frekvencí, tak za prodloužení jejich platnosti, který doplňuje nejen roční poplatek za poskytnutí frekvencí, jenž má podpořit optimální využití zdrojů, ale rovněž poplatek, který má pokrýt náklady na správu spojenou s povolením, za předpokladu, že tyto poplatky mají skutečně zajistit optimální využití zdroje, kterým jsou tyto rádiové frekvence, že jsou objektivně odůvodněné, transparentní, nediskriminační a přiměřené z hlediska

jejich zamýšleného účelu a že berou v úvahu cíle uvedené v článku 8 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/21/ES ze dne 7. března 2002 o společném předpisovém rámci pro sítě a služby elektronických komunikací („rámcová“ směrnice), ověření čehož je na předkládajícím soud.

Za téhož předpokladu může stanovení výše jednorázového poplatku za práva na užívání rádiových frekvencí odkazem buď na částku bývalého jednorázového koncesního poplatku vypočteného na základě počtu frekvencí a počtu měsíců, jichž se práva na užívání frekvencí týkají, nebo na částky vyplývající z dražeb, představovat přiměřenou metodu pro určení hodnoty rádiových frekvencí.

2) Článek 14 odst. 1 směrnice 2002/20 musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání tomu, že nebrání tomu, aby členský stát uložil mobilnímu operátorovi takový poplatek, o jaký se jedná ve věci původním řízení, za předpokladu, že tato změna je objektivně odůvodněná, provedená přiměřeným způsobem a že byla předem oznámena všem zainteresovaným stranám, aby mohly vyjádřit své názory, přičemž je věcí předkládajícího soudu, aby toto ověřil s ohledem na okolnosti věci dotčené v původním řízení.

3) Článek 14 odst. 2 směrnice 2002/20 musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání tomu, aby členský stát uložil mobilnímu operátorovi takový poplatek, o jaký se jedná ve věci v původním řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 282, 24.9.2011.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 11. dubna 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Nejvyššího správního soudu — Česká republika) — Blanka Soukupová v. Ministerstvo zemědělství

(Věc C-401/11) ⁽¹⁾

(„Zemědělství — EZOZF — Nařízení (ES) č. 1257/1999 — Podpora pro rozvoj venkova — Podpora z titulu předčasného odchodu do důchodu — Převodce starší 55 let, který ale v okamžiku převodu nedosáhl obvyklého věku pro odchod do důchodu — Pojem „obvyklý věk pro odchod do důchodu“ — Vnitrostátní právní úprava, která stanoví různý věk pro odchod do důchodu v závislosti na pohlaví a v případě žen též v závislosti na počtu vychovaných dětí — Obecné zásady rovného zacházení a zákazu diskriminace“)

(2013/C 156/10)

Jednací jazyk: čeština

Předkládající soud

Nejvyšší správní soud

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Blanka Soukupová

Žalovaný: Ministerstvo zemědělství

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Nejvyšší správní soud — Výklad článku 11 nařízení Rady (ES) č. 1257/1999 ze dne 17. května 1999 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOZF) a o změně a zrušení některých nařízení (Úř. věst. L 160, s. 80, Zvl. vyd. 03/25, s. 391), jakož i obecných zásad rovného zacházení a zákazu diskriminace — Podpora z titulu předčasného odchodu do důchodu v zemědělství, která může být poskytnuta převodci staršímu 55 let, který ale v okamžiku převodu nedosáhl obvyklého věku pro odchod do důchodu — Pojem „obvyklý věk pro odchod do důchodu“ — Vnitrostátní právní úprava, která stanoví různý věk pro odchod do důchodu v závislosti na pohlaví a v případě žen též v závislosti na počtu vychovaných dětí

Výrok

Není v souladu s unijním právem a jeho obecnými zásadami rovného zacházení a zákazu diskriminace, aby na základě ustanovení vnitrostátní právní úpravy důchodů dotyčného členského státu týkajících se věku potřebného pro nárok na starobní důchod byl „obvyklý věk pro odchod do důchodu“ ve smyslu čl. 11 odst. 1 druhé odrážky nařízení Rady č. 1257/1999 ze dne 17. května 1999 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOZF) a o změně a zrušení některých nařízení stanoven rozdílně v závislosti na pohlaví žadatele o podporu z titulu předčasného odchodu do důchodu v zemědělství a v případě žadatele též v závislosti na počtu dětí, které dotyčná vychovala.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 311, 22.10.2011.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 21. března 2013 — Evropská komise v. Buczek Automotive sp. z o.o., Polská republika

(Věc C-405/11 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek — Státní podpory — Restrukturalizace polského ocelářského průmyslu — Pojem „státní podpora“ — Vymáhání veřejných pohledávek — Kvalifikace upuštění od podání návrhu na vyhlášení úpadku na majetek zadlužené společnosti jakožto státní podpory — Kritérium soukromého věřitele — Rozdělení důkazního břemene — Meze soudního přezkumu“)

(2013/C 156/11)

Jednací jazyk: polština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropská komise (zástupci: A. Stobiecka-Kuik a T. Maxian Rusche, zmocněnci)

Další účastnice řízení: Buczek Automotive sp. z o.o. (zástupce: J. Jurczyk, radca prawny), Polská republika (zástupkyně: M. Krasnodębska-Tomkiel, zmocněnkyně)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Tribunálu (druhého senátu) ze dne 17. května 2011 — Buczek Automotive v. Komise (T-1/08), kterým Tribunál částečně zrušil rozhodnutí Komise 2008/344/ES ze dne 23. října 2007 o státní podpoře C 23/06 (ex NN 35/06) poskytnuté Polskem skupině mise Technologie Buczek, výrobci oceli (Úř. věst. 2008, L 116, s. 26) — Kvalifikace upuštění od podání návrhu na vyhlášení úpadku na majetek zadlužené společnosti jakožto státní podpory — Nesprávné právní posouzení uplatnění testu hypotetického soukromého věřitele Komisí, jakož i rozdělení důkazního břemene

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Evropská komise ponese náklady řízení.
- 3) Polská republika ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 311, 22.10.2011.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 11. dubna 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Rechtbank Amsterdam — Nizozemsko) — F.P. Jeltens, M. A. Peeters, J. G. J. Arnold v. Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekering

(Věc C-443/11) ⁽¹⁾

(„Sociální zabezpečení migrujících pracovníků — Článek 45 SFEU — Nařízení (EHS) č. 1408/71 — Článek 71 — Plně nezaměstnaný atypický příhraniční pracovník, který si zachoval osobní a profesní vazby v členském státě posledního zaměstnání — Nařízení (ES) č. 883/2004 — Článek 65 — Nárok na dávky v členském státě bydliště — Odepření státu posledního zaměstnání vyplácet dávky — Přípustnost — Relevance rozsudku Soudního dvora ze dne 12. června 1986, Miethe (1/85) — Přechná ustanovení — Článek 87 odst. 8 — Pojem „nezměněná situace““)

(2013/C 156/12)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank Amsterdam

Účastníci původního řízení

Žalobci: F. P. Jeltens, M. A. Peeters, J. G. J. Arnold

Žalovaný: Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekering

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Rechtbank Amsterdam — Výklad článku 45 SFEU, čl. 7 odst. 2 nařízení Rady (EHS) č. 1612/68 ze dne 15. října 1968 o volném pohybu pracovníků uvnitř Společenství (Úř. věst. L 257, s. 2; Zvl. vyd. 05/01, s. 15), článku 71 nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství (Úř. věst. L 149, s. 2; Zvl. vyd. 05/01, s. 35), a článku 65 a čl. 87 odst. 8 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (Úř. věst. L 166, s. 1; Zvl. vyd. 05/05, s. 72) — Plně nezaměstnaný příhraniční pracovník — Nárok na dávky členského státu bydliště — Pracovník, který si zachoval své osobní a profesní vazby v členském státě, ve kterém byl naposledy zaměstnán a který má v tomto členském státě nejlepší vyhlídky na opětovné zařazení do pracovního procesu — Členský stát, který na základě svých vnitrostátních právních předpisů odmítá tomuto pracovníkovi poskytnout dávky v nezaměstnanosti pouze z důvodu, že má bydliště v jiném členském státě.

Výrok

- Po nabytí účinnosti nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 988/2009 ze dne 16. září 2009, nesmí být ustanovení článku 65 tohoto nařízení vykládáno ve světle výše uvedeného rozsudku Soudního dvora ze dne 12. června 1986 ve věci *Miethe* (1/85). Pokud jde o plně nezaměstnaného příhraničního pracovníka, který si v členském státě svého posledního zaměstnání zachoval osobní a profesní vazby takové povahy, že má v tomto státě nejlepší vyhlídky na opětovné pracovní začlenění, je třeba tento článek 65 chápat v tom smyslu, že takovému pracovníkovi umožňuje se zapsat doplňkově do evidence služeb zaměstnanosti uvedeného státu nikoli za účelem získání dávek v nezaměstnanosti v tomto státě, ale pouze za účelem získání pomoci při hledání nového zaměstnání.
- Pravidla týkající se volného pohybu pracovníků obsažená především v článku 45 SFEU musí být vykládána v tom smyslu, že nebrání tomu, aby členský stát posledního zaměstnání odmítl podle svého vnitrostátního práva přiznat plně nezaměstnanému příhraničnímu pracovníkovi, který má v tomto členském státě nejlepší šance na opětovné pracovní začlenění, dávky v nezaměstnanosti z důvodu, že tento pracovník nemá na jeho území bydliště, jelikož se podle ustanovení článku 65 nařízení č. 883/2004, ve znění pozdějších předpisů, použijí právní předpisy členského státu bydliště.
- Ustanovení čl. 87 odst. 8 nařízení č. 883/2004 je třeba použít na plně nezaměstnané příhraniční pracovníky, kteří vzhledem k vazbám, které si zachovali k členskému státu posledního zaměstnání, pobírají od tohoto státu dávky v nezaměstnanosti na základě

právních předpisů tohoto členského státu v souladu s článkem 71 nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství, ve znění pozměněném a aktualizovaném nařízením Rady (ES) č. 118/97 ze dne 2. prosince 1996 (Úř. věst. L 28, s. 1; Zvl. vyd. 05/03, s. 3), ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 592/2008 ze dne 17. června 2008.

Pojem „nezměněná situace“ ve smyslu čl. 87 odst. 8 nařízení č. 883/2004, ve znění pozdějších předpisů, musí být pojímán z hlediska vnitrostátních předpisů v oblasti sociálního zabezpečení. Je na vnitrostátním soudu, aby ověřil, zda takoví pracovníci, jako jsou M. A. Peeters a J. G. J. Arnold, splňují podmínky upravené těmito právními předpisy pro uplatnění nároku na opětovné vyplácení dávek v nezaměstnanosti, které jim byly přiznány podle uvedených právních předpisů v souladu s článkem 71 nařízení č. 1408/71, ve znění nařízení č. 118/97, které bylo pozměněno nařízením č. 592/2008.

(¹) Úř. věst. C 355, 3.12.2011.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 11. dubna 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landgericht Hamburg — Německo) — Novartis Pharma GmbH v. Apozyt GmbH

(Věc C-535/11) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce — Nařízení (ES) č. 726/2004 — Humánní léčivé přípravky — Postup pro povolení a registraci — Požadavek povolení a registrace — Pojem léčivých přípravků „vyvinutých“ některým z biotechnologických procesů uvedených v bodě 1 přílohy tohoto nařízení — Postup přebalování — Injekční roztok distribuovaný v lahvičkách na jedno použití, jež obsahují větší množství léčebného roztoku, než je množství skutečně používané pro léčebné účely — Obsah takových lahviček, kterým se na základě lékařského předpisu částečně naplní předplněné injekční stříkačky odpovídající předepsaným dávkám, aniž je léčivý přípravek změněn“)

(2013/C 156/13)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landgericht Hamburg

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Novartis Pharma GmbH

Žalovaná: Apozyt GmbH

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Landgericht Hamburg — Výklad přílohy nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 726/2004 ze dne 31. března 2004, kterým se stanoví postupy Společenství pro registraci humánních a veterinárních léčivých přípravků a dozor nad nimi a kterým se zřizuje Evropská agentura pro léčivé přípravky (Úř. věst. L 136, s. 1) — Rozsah pojmu „hergestellt“ („vyrobené“), (v české jazykové verzi „vyvinuté“), který je uveden v bodě 1 uvedené přílohy — Případné zahrnutí přelítí tekutého léčivého přípravku z originálního balení do injekcí na jedno použití

Výrok

Takové činnosti, jako jsou činnosti dotčené v původním řízení, pokud nevedou ke změně léčivého přípravku a jsou vykonávány pouze na základě osobních lékařských předpisů na takové postupy, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu, nevyžadují získání registrace podle čl. 3 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 726/2004 ze dne 31. března 2004, kterým se stanoví postupy Společenství pro registraci humánních a veterinárních léčivých přípravků a dozor nad nimi a kterým se zřizuje Evropská agentura pro léčivé přípravky, avšak i nadále se na ně každopádně vztahují ustanovení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/84/EU ze dne 15. prosince 2010.

(¹) Úř. věst. C 13, 14.1.2012.

Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 21. března 2013 — Evropská komise v. Italská republika

(Věc C-613/11) (¹)

(„Nesplnění povinnosti státem — Státní podpory — Podpora, kterou Italská republika poskytla ve prospěch vodní dopravy na Sardinii — Rozhodnutí Komise 2008/92/ES, kterým se stanoví neslučitelnost této podpory se společným trhem a navrhuje její vrácení od příjemců — Neprovedení ve stanovené lhůtě“)

(2013/C 156/14)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: B. Stromsky a D. Grespan, zmocněnci)

Žalovaná: Italská republika (zástupci: G. Palmieri, zmocněnec, ve spolupráci se S. Fiorentino, avvocato dello Stato)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Státní podpory — Nepřijetí ve stanovené lhůtě všech opatření nezbytných pro dosažení

souladu s články 2 a 5 rozhodnutí Komise 2008/92/ES ze dne 10. července 2007 o režimu podpor, který Itálie zřídila ve prospěch vodní dopravy na Sardinii (Úř. věst. 2008, L 29, s. 24) — Požadavek okamžitého a účinného výkonu rozhodnutí Komise — Nedostatečnost řízení o navrácení dotčené protiprávní podpory

Výrok

1) Italská republika tím, že ve stanovených lhůtách nepřijala všechna opatření nezbytná k tomu, aby příjemci vrátili státní podporu prohlášenou za protiprávní a neslučitelnou se společným trhem článkem 1 rozhodnutí Komise 2008/92/ES ze dne 10. července 2007 o režimu podpor, který Itálie zřídila ve prospěch vodní dopravy na Sardinii, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článků 2 a 5 tohoto rozhodnutí.

2) Italské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 32, 4.2.2012.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 11. dubna 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landgericht München I — Německo) — Karl Berger v. Freistaat Bayern

(Věc C-636/11) (¹)

(„Nařízení (ES) č. 178/2002 — Ochrana spotřebitelů — Bezpečnost potravin — Varování veřejnosti — Uvedení potravin nevhodné k lidské spotřebě, která však nepředstavuje riziko pro zdraví, na trh“)

(2013/C 156/15)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landgericht München I

Účastníci původního řízení

Žalobce: Karl Berger

Žalovaný: Freistaat Bayern

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Landgericht München I — Výklad článku 10 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 (Úř. věst. L 31, s. 1; Zvl. vyd. 15/06, s. 463) — Působnost *ratione temporis* — Vnitrostátní právní úprava umožňující informovat veřejnost v případě uvedení potravin nevhodné k lidské spotřebě a vzbuzující odpor, která však nepředstavuje konkrétní riziko pro zdraví, na trh.

Výrok

Článek 10 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin, musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní právní úpravě, na jejímž základě lze informovat veřejnost uvedením názvu potraviny a podniku, pod jehož jménem či firmou byla potravina vyrobena, zpracována či uvedena do oběhu, pokud taková potravina sice není zdraví škodlivá, avšak není vhodná k lidské spotřebě. Článek 17 odst. 2 druhý pododstavec uvedeného nařízení musí být vykládán v tom smyslu, že za takových okolností, jako jsou okolnosti věci v původním řízení, umožňuje vnitrostátním orgánům sdělit takovou informaci veřejnosti s ohledem na ustanovení článku 7 nařízení Evropského Parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 ze dne 29. dubna 2004 o úředních kontrolách za účelem ověření dodržování právních předpisů týkajících se krmiv a potravin a pravidel o zdraví zvířat a dobrých životních podmínkách zvířat.

(¹) Úř. věst. C 98, 31.3.2012.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 11. dubna 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof — Německo) — Land Berlin v. Ellen Mirjam Sapir, Michael J Busse, Mirjam M Birgansky, Gideon Rumney, Benjamin Ben-Zadok, Hedda Brown

(Věc C-645/11) (¹)

(„Nařízení (ES) č. 44/2001 — Článek 1 odst. 1 a čl. 6 bod 1 — Pojem „občanské a obchodní věci“ — Platba uskutečněná státní entitou bez právního důvodu — Vymáhání vrácení této platby v soudním řízení — Příslušnost soudu založená na věcných souvislostech — Úzké spojení právních nároků — Žalovaný, který má bydliště ve třetím státě“)

(2013/C 156/16)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobce: Land Berlin

Žalovaní: Ellen Mirjam Sapir, Michael J Busse, Mirjam M Birgansky, Gideon Rumney, Benjamin Ben-Zadok, Hedda Brown

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Bundesgerichtshof — Výklad čl. 1 odst. 1 a čl. 6 bodu 1 nařízení Rady (ES) č. 44/2001 nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince

2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. 2001, L 12, s. 1; Zvl. vyd. 19/04 s. 42) — Pojem „občanská a civilní věc“ — Případné zahrnutí žaloby státního orgánu na vrácení platby provedené bez právního důvodu v rámci správního řízení o náhradě škody způsobené národněsocialistickým režimem

Výrok

1) Článek 1 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech musí být vykládán v tom smyslu, že pojem „občanské a obchodní věci“ zahrnuje žalobu na vydání bezdůvodného obohacení v případě, kdy bylo orgánem veřejné moci nařízeno orgánem zřízeným zákonem o odškodnění za pronásledování totalitním režimem, aby vyplatil poškozené osobě z titulu odškodnění část výtěžku z prodeje pozemků, ale tento orgán zaplatil této osobě omylem celou částku kupní ceny a následně se u soudu domáhá vydání bezdůvodného obohacení.

2) Článek 6 bod 1 nařízení č. 44/2001 musí být vykládán v tom smyslu, že existuje úzké spojení ve smyslu tohoto ustanovení mezi žalobami podanými proti několika žalovaným s bydlištěm na území jiných členských států v případě, kdy tito žalovaní za okolností, jako jsou okolnosti věci v původním řízení, namítají, že mají další nároky na odškodnění, o nichž je nezbytné rozhodnout společně.

3) Článek 6 bod 1 nařízení č. 44/2001 musí být vykládán v tom smyslu, že se nepoužije na žalované, kteří nemají bydliště na území některého členského státu, jestliže jsou žalováni v rámci žaloby podané proti několika žalovaným, mezi nimiž se rovněž nacházejí osoby s bydlištěm v Evropské unii.

(¹) Úř. věst. C 80, 17.3.2012.

Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 11. dubna 2013 — Mindo Srl v. Evropská komise

(Věc C-652/11 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek — Hospodářská soutěž — Kartelová dohoda — Italský trh nákupu a prvotního zpracování surového tabáku — Zaplacení pokuty solidárně zavázaným spoludlužníkem — Právní zájem na podání žaloby — Důkazní břemeno“)

(2013/C 156/17)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Mindo Srl (zástupci: G. Mastrantonio, C. Osti a A. Prastaro, avvocati)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: N. Khan a L. Malferrari, zmocněnci, ve spolupráci s F. Ruggeri Laderchim a R. Nazzinim, avvocati)

Žalovaná: PFC Clinic AB

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Tribunálu (třetího senátu) ze dne 5. října 2011, *Mindo v. Komise* (T-19/06), kterým Tribunál prohlásil, že není třeba rozhodnout o návrhu na částečné zrušení rozhodnutí Komise C(2005) 4012 final ze dne 20. října 2005 v řízení podle článku 81 Smlouvy o ES (věc COMP/C.38.281/B.2 — Surový tabák, Itálie), týkajícího se kartelové dohody směřující k určení cen, které se platí výrobcům a dalším zprostředkovatelům a k rozdělení dodavatelů na italském trhu se surovým tabákem, jakož i zrušení nebo snížení pokuty uložené navrhovatelce — Navrhovatelka, proti které je v průběhu řízení vedeno řízení o úpadku — Zánik právního zájmu na řízení

Výrok

- 1) Rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 5. října 2011, *Mindo v. Komise* (T-19/06) se zrušuje.
- 2) Věc se vrací zpět Tribunálu Evropské unie.
- 3) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

(¹) Úř. věst. C 49, 18.2.2012.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 21. března 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Högsta förvaltningsdomstolen — Švédsko) — Skatteverket v. PFC Clinic AB

(Věc C-91/12) (¹)

(„DPH — Směrnice 2006/112/ES — Osvobození — Článek 132 odst. 1 písm. b) a c) — Poskytnutí nemocniční a lékařské péče a s ní úzce související činnosti — Poskytnutí lékařské péče při výkonu lékařských a nelékařských zdravotnických povolání — Služby spočívající v provádění chirurgických zákroků a léčby s estetickým účelem — Zákroky čistě estetické povahy, prováděné na základě přání pacienta“)

(2013/C 156/18)

Jednací jazyk: švédština

Předkládající soud

Högsta förvaltningsdomstolen

Účastníci původního řízení

Žalobce: Skatteverket

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Högsta förvaltningsdomstolen — Výklad čl. 132 odst. 1 písm. b) a c) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, s. 1) — Osvobození lékařské péče a poskytnutí péče — Odpočet daně odvedené na vstupu — Poskytování služeb estetické chirurgie kosmetické povahy a rekonstrukční povahy — Zohlednění nebo nezohlednění cíle operace či léčby

Výrok

Článek 132 odst. 1 písm. b) a c) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty musí být vykládán v tom smyslu, že:

- poskytování takových služeb, o jaké se jedná v původním řízení, které spočívají v operacích estetické chirurgie a léčbě pro estetické účely, spadá pod pojmy „lékařská péče“ nebo „poskytnutí lékařské péče“ ve smyslu uvedeného odstavce 1 písm. b) a c), pokud je účelem těchto služeb diagnostikovat nebo léčit či vyléčit nemoci nebo zdravotní obtíže, či chránit, udržovat nebo obnovit zdraví lidí;
- pouhé subjektivní chápání estetického zákroku osobou, která se mu podrobuje, není samo o sobě rozhodující pro posouzení, zda má tento zákrok terapeutický účel;
- skutečnosti, že takové služby, jaké jsou dotčeny v původním řízení, jsou poskytovány nebo prováděny kvalifikovaný lékařským personálem, nebo že tento personál určuje účel takových služeb, mohou ovlivnit posouzení, zda takové zákroky, jaké jsou dotčeny v původním řízení, spadají pod pojmy „lékařská péče“ ve smyslu čl. 132 odst. 1 písm. b) směrnice 2006/112 nebo „poskytnutí lékařské péče“ ve smyslu čl. 132 odst. 1 písm. c) této směrnice, a
- pro účely posouzení, zda je takové poskytování služeb, jaké je dotčeno v původním řízení, osvobozeno od DPH na základě čl. 132 odst. 1 písm. b) nebo c) směrnice 2006/112, je třeba vzít v úvahu všechny požadavky kladené na tento odstavec 1 písm. b) nebo c), jakož i jiná relevantní ustanovení hlavy IX kapitol 1 a 2 této směrnice, jako jsou, pokud jde o čl. 132 odst. 1 písm. b) uvedené směrnice, její články 131, 133 a 134.

(¹) Úř. věst. C 118, 21.4.2012.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 21. března 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Finanzgericht des Landes Sachsen-Anhalt — Německo) — Magdeburger Mühlenwerke GmbH v. Finanzamt Magdeburg

(Věc C-129/12) ⁽¹⁾

(„Režim regionální podpory — Investice do zpracování a uvádění zemědělských produktů na trh — Rozhodnutí Komise — Neslučitelnost s vnitřním trhem — Zrušení neslučitelných podpor — Okamžik přiznání podpory — Zásada ochrany legitimního očekávání“)

(2013/C 156/19)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht des Landes Sachsen-Anhalt

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Magdeburger Mühlenwerke GmbH

Žalovaný: Finanzamt Magdeburg

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Finanzgericht des Landes Sachsen-Anhalt — Výklad rozhodnutí Komise 1999/183/ES ze dne 20. května 1998 o státní podpoře na zpracování německých zemědělských výrobků a jejich uvádění na trh, která může být poskytnuta na základě existujících opatření regionální podpory (Úř. věst. L 60, s. 61) — Povinnost Německa zrušit režimy existující podpory, které nejsou v souladu s rámcem navrženým Komisí v jejím sdělení ohledně takových podpor — Časový rozsah této povinnosti — Možnost dotčeného členského státu nezrušit dotčené podpory pro investice zamýšlené před uplynutím lhůty pro provedení rozhodnutí a před uveřejněním záměru členského státu zrušit podpory takových investic, pokud dotčená investice byla provedena po provedení rozhodnutí

Výrok

Článek 2 rozhodnutí Komise 1999/183/ES ze dne 20. května 1998 o státní podpoře na zpracování německých zemědělských výrobků a jejich uvádění na trh, která může být poskytnuta na základě existujících opatření regionální podpory, je nutno vykládat v tom smyslu, že brání tomu, aby byly investiční podpory v mlynářství poskytnuty v případech, kdy bylo konečné investiční rozhodnutí přijato před uplynutím lhůty poskytnuté Spolkové republice Německo k tomu, aby dosáhla souladu s tímto rozhodnutím, resp. před zveřejněním opatření přijatých za tímto účelem v Bundessteuerblatt, došlo-li k dodání předmětu investice, jakož i k určení a vyplacení pobídky až po uplynutí uvedené lhůty či po uvedeném zveřejnění a je-li za okamžik přiznání podpory považován okamžik, který nastal po uplynutí této lhůty. Předkládajícímu soudu přísluší určit okamžik, k němuž se taková investiční pobídka, jako je pobídka dotčená v původním řízení, považuje za

přiznanou, přičemž musí zohlednit všechny podmínky stanovené vnitrostátní právní úpravou pro získání předmětné podpory a zajistit, aby nedošlo k obcházení zákazu stanoveného v čl. 2 bodě 1) rozhodnutí 1999/183.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 174, 16.6.2012.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 11. dubna 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Administrativen Sad — Varna — Bulharsko) — Rusedespred OOD v. Direktor na Direkcija Direktor na Direkcija „Obžalvane i upravljenie na izpalnenieto“ — grad Burgas pri Centralno upravlenie na Nacionalnata agencija za prichodite

(Věc C-138/12) ⁽¹⁾

(„Daně — DPH — Směrnice 2006/112/ES — Článek 203 — Zásada daňové neutrality — Vrácení odvedené daně poskytovateli v případě, že byl příjemci plnění osvobozeného od daně zamítnut nárok na odpočet daně“)

(2013/C 156/20)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Administrativen Sad — Varna

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Rusedespred OOD

Žalovaný: Direktor na Direkcija „Obžalvane i upravljenie na izpalnenieto“ — Varna pri Centralno upravlenie na Nacionalnata agencija za prihodite

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Administrativen sad — Varna — Výklad článku 203 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, p. 1) — Zásady daňové neutrality, efektivity a rovného zacházení — Nárok na odpočet daně odvedené na vstupu — Nárok poskytovatele plnění na vrácení bezdůvodně odvedené daně, pokud nárok příjemce plnění na odpočet daně byl zamítnut s odůvodněním, že uvedené plnění je podle vnitrostátního práva osvobozeno od daně

Výrok

1) Zásada neutrality DPH, která je konkretizována v judikatuře týkající se článku 203 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty, musí být vykládána v tom smyslu, že brání tomu, aby daňová správa na základě vnitrostátního ustanovení, jehož cílem je provést uvedený článek, odmítla vrátit poskytovateli plnění osvobozeného od daně daň z přidané hodnoty, kterou chybně naučtoval svému

zákazníkovi, s odůvodněním, že tento poskytovatel neopravil chybnou fakturu, pokud tato správa pravomocně zamítla nárok tohoto zákazníka na odpočet uvedené daně z přidané hodnoty a následkem tohoto pravomocného zamítavého rozhodnutí je, že způsob opravy stanovený vnitrostátním zákonem již není použitelný.

- 2) Osoba povinná k dani se může dovolávat zásady neutrality DPH, která je konkretizována v judikatuře týkající se článku 203 směrnice 2006/112, aby tím napadla ustanovení vnitrostátního práva, které podmiňuje vrácení chybně naučované daně z přidané hodnoty opravou chybné faktury, pokud byl nárok na odpočet uvedené daně z přidané hodnoty pravomocně zamítnut a důsledkem tohoto pravomocného zamítavého rozhodnutí je, že způsob opravy stanovený vnitrostátním zákonem již není použitelný.

(¹) Úř. věst. C 151, 26.5.2012.

Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 11. dubna 2013 — Evropská komise v. Irsko

(Věc C-158/12) (¹)

(„Nesplnění povinnosti státem — Životní prostředí — Směrnice 2008/1/ES — Článek 5 — Integrovaná prevence a omezování znečištění — Podmínky povolení pro existující zařízení — Povinnost zajistit, aby taková zařízení byla provozována v souladu s požadavky uvedené směrnice“)

(2013/C 156/21)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupce): S. Petrova a K. Mifsud-Bonnici, zmocněnci)

Žalovaný: Irsko (zástupce: E. Creedon, zmocněnec)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Porušení čl. 5 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/1/ES ze dne 15. ledna 2008 o integrované prevenci a omezování znečištění (Úř. věst. L 24, s. 8) — Podmínky povolení pro existující zařízení — Povinnost zajistit, aby taková zařízení byla provozována v souladu s požadavky směrnice

Výrok

- 1) Irsko tím, že nejpozději do 30. října 2007 nevydalo povolení podle článků 6 a 8 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/1/ES ze dne 15. ledna 2008 o integrované prevenci a

omezování znečištění či vhodným způsobem nepřezkoumalo a případně neaktualizovalo podmínky povolení třinácti existujících zařízení pro chov prasat a drůbeže a tím nezajistilo, aby tato zařízení byla provozována podle požadavků článků 3, 7, 9, 10 a 13, čl. 14 písm. a) a b) a čl. 15 odst. 2 této směrnice, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z čl. 5 odst. 1 uvedené směrnice.

- 2) Irsku se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 174, 16.6.2012.

Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 21. března 2013 — Evropská komise v. Francouzská republika

(Věc C-197/12) (¹)

(„Nesplnění povinnosti státem — Daně — DPH — Nařízení 2006/112/ES — Článek 148 — Osvobození určitých plnění týkající se lodí zajišťujících placenou přepravu cestujících nebo používaných k výkonu obchodní činnosti — Podmínky určení lodí k plavbě na volném moři“)

(2013/C 156/22)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: F. Dintilhac a C. Soulay, zmocněnci)

Žalovaná: Francouzská republika (zástupci: G. de Bergues, J.-S. Pilcszer a D. Colas, zmocněnci)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Porušení čl. 148 bodu a), c) a d) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, s. 1) — Osvobození některých plnění určených pro lodě přepravující cestující za úplatu nebo užívané k obchodní činnosti — Podmínka užívání k plavbě na volném moři — Slučitelnost vnitrostátního opatření, které nelegálně rozšiřuje působnost osvobození od daně stanovených směrnicí

Výrok

- 1) Francouzská republika tím, že osvobození od daně z přidané hodnoty plnění uvedených v čl. 262 odst. II bodech 2, 3, 6 a 7 obecného daňového zákoníku nepodřídila požadavku určení lodí zajišťujících placenou přepravu cestujících a lodí používaných k výkonu obchodní činnosti „k plavbě po volném moři“, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají ze směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty a zejména z článku 148 písm. a), c) a d) uvedené směrnice.

2) Francouzské republiky se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 217, 21.7.2012.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 21. března 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgerichtshof — Rakousko) — Salzburger Flughafen GmbH v. Umweltsenat

(Věc C-244/12) (¹)

(„Posuzování vlivů některých záměrů na životní prostředí — Směrnice 85/337/EHS — Článek 2 odst. 1 a čl. 4 odst. 2 — Záměry, na něž se vztahuje příloha II — Práce na rozšíření infrastruktury letiště — Přezkum na základě prahových hodnot nebo kritérií — Článek 4 odst. 3 — Výběrová kritéria — Příloha III bod 2 písm. g) — Hustě osídlené oblasti“)

(2013/C 156/23)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Salzburger Flughafen GmbH

Žalovaný: Umweltsenat

Za přítomnosti: Landesumweltanwaltschaft Salzburg, Bundesministerin für Verkehr, Innovation und Technologie

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Verwaltungsgerichtshof — Výklad směrnice Rady 85/337/EHS ze dne 27. června 1985 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí (Úř. věst. L 175, s. 40; Zvl. vyd. 15/01, s. 248), ve znění směrnice Rady 97/11 ze dne 3. března (Úř. věst. L 73, s. 5; Zvl. vyd. 15/03, s. 151) — Projekty podléhající posouzení — Rozšíření letiště — Právní úprava členského státu, která stanoví posouzení vlivů takového projektu na životní prostředí pouze v případě zvýšení ročního počtu letů nejméně o 20 000 dalších letů

Výrok

1) Ustanovení čl. 2 odst. 1, jakož i čl. 4 odst. 2 písm. b) a čl. 4 odst. 3 směrnice Rady 85/337/EHS ze dne 27. června 1985 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí, ve znění směrnice Rady 97/11/ES ze dne 3. března 1997, brání vnitrostátní právní úpravě, podle které záměry týkající se změny infrastruktury letiště, na které se vztahuje příloha II této směrnice, podléhají posouzení vlivů na životní prostředí pouze tehdy, pokud v důsledku těchto záměrů vzroste počet pohybů letadel alespoň o 20 000 ročně.

2) Jestliže členský stát na základě čl. 4 odst. 2 písm. b) směrnice 85/337, ve znění směrnice 97/11, pro záměry, na které se vztahuje příloha II této směrnice, stanoví takovou prahovou hodnotu, jako je prahová hodnota dotčená v původním řízení, která je neslučitelná s povinnostmi stanovenými v čl. 2 odst. 1 a čl. 4 odst. 3 této směrnice, mají ustanovení čl. 2 odst. 1, jakož i čl. 4 odst. 2 písm. a) a čl. 4 odst. 3 uvedené směrnice přímý účinek, který vede k tomu, že příslušné vnitrostátní orgány musí zajistit, aby bylo nejprve přezkoumáno, zda dotčené záměry mohou mít významný vliv na životní prostředí, a pokud ano, aby bylo posouzení takových vlivů provedeno.

(¹) Úř. věst. C 235, 4.8.2012.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 11. dubna 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale di Napoli — Itálie) — Oreste Della Rocca v. Poste Italiane SpA

(Věc C-290/12) (¹)

(„Sociální politika — Směrnice 1999/70/ES — Rámcová dohoda o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřená mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS — Ustanovení 2 — Oblast působnosti rámcové dohody — Agentura práce — Dočasné přidělení pracovníků agentury práce k výkonu práce u uživatele — Po sobě jdoucí pracovní smlouvy na dobu určitou“)

(2013/C 156/24)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale di Napoli

Účastníci původního řízení

Žalobce: Oreste Della Rocca

Žalovaná: Poste Italiane SpA

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Tribunale di Napoli — Výklad ustanovení 2 a 5 směrnice Rady 1999/70/ES ze dne 28. června 1999 o rámcové dohodě o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS (Úř. věst. L 175, s. 43; Zvl. vyd. 05/03, s. 368) — Rozsah působnosti — Použitelnost směrnice na agentury práce — Možnost, aby tyto agentury uzavíraly po sobě jdoucí pracovní smlouvy na dobu určitou s pracovníky agentury práce z důvodu okolností, které odůvodňují dočasnou povahu pracovního poměru mezi pracovníkem agentury práce a uživatelem

Výrok

Směrnice Rady 1999/70/ES ze dne 28. června 1999 o rámcové dohodě o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS a rámcová dohoda o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřená dne 18. března 1999, která je přílohou této směrnice, musejí být vykládány tak, že se nevztahují na pracovní poměr na dobu určitou mezi pracovníkem agentury práce a agenturou práce ani na pracovní poměr na dobu určitou mezi takovým pracovníkem a uživatelem.

(¹) Úř. věst. C 243, 11.8.2012.

Usnesení Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 21. března 2013 — (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Giudice di pace di Lecce — Itálie) — trestní řízení proti Abdoul Khadre Mbaye

(Věc C-522/11) (¹)

(„Článek 99 jednacího řádu — Prostor svobody, bezpečnosti a práva — Směrnice 2008/115/CE — Společné normy a postupy při navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí — Vnitrostátní právní úprava, která trestá neoprávněný pobyt trestními sankcemi“)

(2013/C 156/25)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Giudice di pace di Lecce

Účastník původního trestního řízení

Abdoul Khadre Mbaye

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Ufficio del Giudice di Pace Lecce — Výklad čl. 2 odst. 2 písm. b), jakož i článků 6, 7 a 8 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES ze dne 16. prosince 2008 o společných normách a postupech v členských státech při navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí (Úř. věst. L 348, s. 98) — Vnitrostátní právní předpisy, které stanoví pokutu 5 000 až 10 000 eur pro cizince, který neoprávněně vstoupil na vnitrostátní území nebo který tam neoprávněně pobývá — Přípustnost trestního činu neoprávněného pobytu — Přípustnost okamžitého vyhoštění na období přinejmenším pěti let jako náhrady pokuty

Výrok

1) Na základě čl. 2 odst. 2 písm. b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES ze dne 16. prosince 2008 o společných

normách a postupech v členských státech při navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí nemohou být státní příslušníci třetích zemí, kteří jsou stíháni nebo odsouzeni za trestný čin neoprávněného pobytu stanovený právní úpravou členského státu, s ohledem na tento jediný trestný čin vyloučeni z působnosti této směrnice.

2) Směrnice 2008/115 nebrání právní úpravě členského státu, jaká je dotčená ve věci v původním řízení, která trestá neoprávněný pobyt státních příslušníků třetí země pokutou, která může být nahrazena vyhoštěním, ale tato možnost nahrazení může být použita jen tehdy, pokud situace dotčené osoby odpovídá jedné ze situací uvedených v čl. 7 odst. 4 této směrnice.

(¹) Úř. věst. C 370, 17.12.2011.

Usnesení Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 21. března 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Administrativen sad — Varna — Bulharsko) — Sani Treyd EOOD v. Direktor na Direkcija „Obžalvane i upravljenie na izpalnenieto“ — Varna pri Centralno upravlenie na Nacionalnata agencija za prichodite

(Věc C-153/12) (¹)

(„Článek 99 jednacího řádu — DPH — Směrnice 2006/112/ES — Články 62, 63, 65, 73 a 80 — Zřízení práva stavby na cizím pozemku fyzickými osobami, které nejsou ani osobami povinnými k dani ani osobami povinnými odvést daň, ve prospěch společnosti výměnou za služby výstavby nemovitosti, které tato společnost poskytne uvedeným fyzickým osobám — Směnná smlouva — DPH za služby týkající se výstavby nemovitosti — Vznik daňové povinnosti — Uskutečnění zdanitelného plnění — Uhrazení celého protiplnění předem — Záloha — Základ daně u plnění v případě, že protiplnění je tvořeno zbožím nebo službami“)

(2013/C 156/26)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Administrativen sad — Varna

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Sani Treyd EOOD

Žalovaný: Direktor na Direkcija „Obžalvane i upravljenie na izpalnenieto“ — Varna pri Centralno upravlenie na Nacionalnata agencija za prichodite

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Administrativen sad — Varna — Výklad čl. 62 odst. 1, článků 63, 73 a 80 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, s. 1) — Vnitrostátní právní úprava, která stanoví, že jakékoliv

dodání zboží nebo poskytnutí služby, jehož protiplnění tvoří v plném rozsahu nebo částečně zboží nebo služby, se považuje za dvě dodání zboží nebo poskytnutí služby, jež jsou ve vztahu vzájemnosti — Právní úprava, která stanoví datum uskutečnění zdanitelného plnění, které zakládá povinnost k DPH za plnění nacházející se ve vztahu vzájemnosti k datu uskutečnění zdanitelného plnění, které z obou plnění nastane jako první, i když protiplnění tohoto dodání zboží nebo poskytnutí služby není ještě uskutečněno — Fyzické osoby, které zřídily právo stavby ve prospěch společnosti za účelem výstavby bytového domu za protiplnění spočívající v závazku společnosti provést výstavbu domu za použití vlastních prostředků a převést na zřizovatele vlastnické právo k 25 % celkové podlahové plochy ve lhůtě 12 měsíců od vydání stavebního povolení — Stanovení základu daně — Použitelnost pojmu uskutečnění zdanitelného plnění na plnění osvobozená od daně rovněž v případě, kdy jsou plnění poskytována osobou, která nemá postavení ani osoby povinné k dani ani osoby povinné odvést daň

Výrok

- 1) Články 63 a 65 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty musí být vykládány v tom smyslu, že za takových okolností, jako jsou okolnosti v projednávaném případě, pokud je právo stavby na cizím pozemku zřízeno ve prospěch společnosti za účelem výstavby bytového domu, k němuž jí vznikne vlastnické právo ve výši 75 % celkové podlahové plochy za protiplnění spočívající ve výstavbě zbývajících 25 %, které se tato společnost zaváže dodat v dokončeném stavu osobám, které toto právo stavby na cizím pozemku zřídily, nebrání tyto články tomu, aby povinnost k DPH z těchto stavebních služeb vznikla v okamžiku, kdy je zřízeno právo stavby na cizím pozemku, tedy před tím, než bude tato služba poskytnuta, jestliže v okamžiku založení tohoto práva jsou již všechny relevantní prvky tohoto budoucího poskytnutí služeb známy, především pak pokud jsou příslušné služby přesně vymezeny a je-li hodnota uvedeného práva vyjádřitelná v penězích, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu. V tomto ohledu není relevantní, že zřízení uvedeného práva stavby na cizím pozemku je plnění osvobozené od daně, které uskutečnily osoby, které nejsou ani osobami povinnými k dani ani osobami povinnými odvést daň ve smyslu uvedené směrnice.
- 2) Za takových okolností, jako jsou okolnosti věci v původním řízení, kdy plnění není uskutečněno mezi stranami, mezi kterými existují vazby ve smyslu článku 80 směrnice 2006/112, což však musí ověřit předkládající soud, je nutné články 73 a 80 uvedené směrnice vykládat v tom smyslu, že brání takovému vnitrostátnímu ustanovení, jako je ustanovení dotčené ve věci v původním řízení, podle kterého je u dodání zboží nebo poskytnutí služby základem daně v každém případě obvyklá cena dodaného zboží či poskytnutých služeb, jestliže je protiplnění za dané dodání zboží nebo poskytnutí služby zcela tvořeno zbožím či službami.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Maďarsko) dne 21. ledna 2013 — Dél-Zempléni Nektár Leader Nonprofit Kft. v. Vidékfejlesztési Miniszter

(Věc C-24/13)

(2013/C 156/27)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Dél-Zempléni Nektár Leader Nonprofit Kft.

Žalovaný: Vidékfejlesztési Miniszter

Předběžné otázky

- 1) Je třeba nařízení Rady (ES) č. 1698/2005 ⁽¹⁾ a nařízení Komise (ES) č. 1974/2006 ⁽²⁾ vykládat v tom smyslu, že místní akční skupiny vytvořené v souvislosti se zemědělskými podporami mohou mít v členském státě pouze zákonem stanovenou právní formu?
- 2) Lze na základě uvedených nařízení rozlišovat v tom smyslu, že vnitrostátní zákonodárce uznává pouze místní akční skupiny, které mají určitou právní formu, přičemž stanoví odlišné nebo přísnější podmínky, než jsou stanoveny v čl. 62 (odst. 1) nařízení č. 1698/2005?
- 3) Stačí podle uvedených nařízení, aby místní akční skupiny v členském státě splňovaly pouze podmínky stanovené v čl. 62 (odst. 1) nařízení č. 1698/2005? Může členský stát uvedené ustanovení omezit uložením dalších formálních nebo zákonných podmínek subjektům, které splňují podmínky stanovené v čl. 62 (odst. 1) nařízení č. 1698/2005?
- 4) Je třeba uvedená nařízení vykládat v tom smyslu, že členské státy se mohou v rámci své diskreční pravomoci rozhodnout zrušit místní akční skupiny, které splňují podmínky stanovené čl. 62 odst. 1 nařízení č. 1698/2005 a které po celou dobu svého působení dodržovaly všechny příslušné vnitrostátní předpisy a předpisy Společenství, a povolit pouze působení místních akčních skupin, které mají novou právní formu?
- 5) Je třeba uvedená nařízení vykládat v tom smyslu, že členský stát může ve vztahu k podpůrným programům, které již probíhají, nebo během období plánování případně změnit též právní rámec působení místních akčních skupin?

⁽¹⁾ Úř. věst. C 165, 9.6.2012.

- 6) Jak je třeba vykládat uvedená nařízení v případě, kdy jsou zrušeny místní akční skupiny, které až do té doby účinně a v souladu se zákonem vykonávaly činnost? Co se stane v takovém případě se závazky sjednanými a právy nabytými místními akčními skupinami, zejména s ohledem na všechny subjekty, kterých se zrušení týká?
- 7) Je třeba čl. 62 odst. 2 nařízení Rady (ES) č 1698/2005 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) vykládat v tom smyslu, že přijatelné a v souladu s právem je ustanovení, kterým členský stát vyžaduje, aby se místní akční skupiny Leader, které mají formu neziskové obchodní společnosti, přeměnily ve lhůtě jednoho roku na sdružení, z toho důvodu, že pouze právní forma sdružení jako společenské organizace může správně zajistit vytvoření sítě mezi místními partnery, jelikož podle platného maďarského práva je základním účelem obchodní společnosti dosahování zisku a existence hospodářských zájmů vylučuje získání veřejnosti a vstup nových členů?

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č 1698/2005 ze dne 20. září 2005 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) (Úř. věst. L 277, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1974/2006 ze dne 15. prosince 2006, kterým se stanoví podrobná pravidla pro použití nařízení Rady (ES) č. 1698/2005 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) (Úř. věst. L 368, s. 15).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Kúria (Maďarsko) dne 21. ledna 2013 — Árpádu Kásler y Hajnalka Káslerne Rábai v. OTP Jelzálogbank Zrt.

(Věc C-26/13)

(2013/C 156/28)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Kúria

Účastníci původního řízení

Žalobce: Árpádu Kásler y Hajnalka Káslerne Rábai

Žalovaný: OTP Jelzálogbank Zrt.

Předběžné otázky

- 1) Je třeba vykládat čl. 4 odst. 2 směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách (zneužívajících klauzulích) ve spotřebitelských smlouvách (dále jen „směrnice“) v tom smyslu, že v případě dlužné částky z úvěru, který byl vyjádřen v cizí měně, ale ve skutečnosti

vyplacen v tuzemské měně, a který má být vrácen spotřebitelem výlučně v národní měně, může být smluvní klauzule vztahující se ke směnnému kurzu cizí měny, která nebyla individuálně sjednána, součástí „definice hlavního předmětu smlouvy“?

Pokud tomu tak není, je třeba na základě druhé části věty čl. 4 odst. 2 směrnice mít za to, že rozdíl mezi nákupním a prodejním kurzem představuje odměnu, jejíž přiměřenost ve vztahu k poskytnuté službě nemůže být analyzována z hlediska její zneužívající povahy? Má v tomto ohledu nějaký vliv otázka, zda mezi finanční institucí a spotřebitelem byla uskutečněna devizová transakce?

- 2) Pokud by bylo třeba vykládat čl. 4 odst. 2 směrnice tak, že vnitrostátní soud rovněž může nezávisle na ustanoveních svého vnitrostátního práva zkoumat zneužívající povahu smluvních klauzulí, k nimž se vztahuje uvedený článek, jestliže tyto klauzule nejsou formulovány jasným a srozumitelným způsobem, je třeba tímto posledně zmíněným požadavkem rozumět, že smluvní klauzule mají být pro spotřebitele jasné a srozumitelné z gramatického hlediska, nebo že mají být též jasné a srozumitelné i ekonomické důvody použití smluvní klauzule a její souvislost s ostatními smluvními klauzulemi?

- 3) Je třeba vykládat čl. 6 odst. 1 směrnice a bod 73 rozsudku Soudního dvora ze dne 14. června 2012, Banco Español de Crédito SA v. Joaquín Calderón Camino (C-618/10, dosud nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí) v tom smyslu, že vnitrostátní soud nemůže ve prospěch spotřebitele odstranit (příčiny) neplatnosti zneužívající klauzule zahrnuté mezi obecné smluvní podmínky smlouvy o úvěru uzavřené se spotřebitelem, tak, že změní příslušnou klauzuli, která tvoří součást smlouvy, a to ani v případě, že pokud tak neučiní, smlouva nemůže být — po vypuštění uvedené klauzule — plněna na základě ostatních smluvních klauzulí? Je pro tyto účely relevantní, pokud vnitrostátní právo obsahuje předpis, který v případě vypuštění neplatné klauzule upraví (namísto ní) příslušnou právní otázku?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale di Napoli (Itálie) dne 22. února 2013 — Luigi D'Aniello a další v. Poste Italiane SpA

(Věc C-89/13)

(2013/C 156/29)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale di Napoli

Verwaltungsgerichtshofs Baden-Württemberg

Účastníci původního řízení

Žalobce: U

Žalovaný: Stadt Karlsruhe

Předběžné otázky

- 1) Musí způsob vydání strojově čitelné strany obsahující osobní údaje cestovních pasů vydaných členskými státy splnit podle přílohy k nařízení (ES) č. 2252/2004 ⁽¹⁾ všechny povinné specifikace podle části 1 (strojově čitelné cestovní pasy) dokumentu ICAO č. 9303 ⁽²⁾?
- 2) Pokud podle právních předpisů členského státu upravujících jména je osobní jméno složeno z jeho křestního jména a jeho příjmení, je členský stát podle přílohy k nařízení (ES) č. 2252/2004 ve spojení s pravidly uvedenými v bodě 8.6 oddílu IV části 1 (strojově čitelné cestovní pasy) dokumentu ICAO č. 9303 oprávněn zapsat rovněž rodné příjmení jakožto primární identifikační znak v políčku 6 strojově čitelné strany cestovního pasu obsahující osobní údaje?
- 3) Pokud podle právních předpisů členského státu upravujících jména je osobní jméno složeno z jeho křestního jména a jeho příjmení, je členský stát podle přílohy k nařízení (ES) č. 2252/2004 ve spojení s pravidly uvedenými v bodě 8.6 oddílu IV části 1 (strojově čitelné cestovní doklady) dokumentu č. ICAO 9303 oprávněn zapsat rovněž rodné příjmení jakožto sekundární identifikační znak v políčku 7 strojově čitelné strany cestovního pasu obsahující osobní údaje?
- 4) Pokud je otázka 2 nebo 3 zodpovězena kladně: Je členský stát, podle jehož právních předpisů upravujících jména je osobní jméno složeno z jeho křestního jména a jeho příjmení, na základě ochrany osobního jména podle článku 7 Listiny ⁽³⁾ a článku 8 EÚLP ⁽⁴⁾ povinen v označení políčka údajů strojově čitelné strany cestovního pasu obsahující osobní údaje, v němž je uvedeno rodné příjmení, uvést, že v tomto políčku je uvedeno i rodné příjmení?
- 5) Pokud je otázka 4 zodpovězena záporně: Je členský stát, podle jehož právních předpisů upravujících jména je osobní jméno složeno z jeho křestního jména a jeho příjmení a podle jehož vnitrostátních právních předpisů upravujících cestovní doklady jsou označení políčka údajů na strojově čitelné straně cestovního dokladu obsahující osobní údaje zobrazena rovněž v anglickém a francouzském jazyce a v políčku 6 strojově čitelné strany cestovního dokladu obsahující osobní údaje ve vlastním řádku rovněž rodné příjmení a před tímto rodným příjmením zkratka „geb.“ znamenající

slovo „geboren“ (rozený/rozená) na základě ochrany osobního jména podle článku 7 Listiny a článku 8 EÚLP povinen uvést zkratku „geb.“ pro slovo „geboren“ rovněž v anglickém a francouzském jazyce?

- 6) Pokud podle právních předpisů členského státu upravujících jména je osobní jméno složeno z jeho křestního jména a jeho příjmení, je členský stát podle přílohy k nařízení (ES) č. 2252/2004 ve spojení s pravidly uvedenými v bodě 8.6 oddílu IV části 1 (strojově čitelné cestovní pasy) dokumentu ICAO č. 9303 oprávněn zapsat rodné příjmení jakožto volitelný osobní údaj v políčku 13 strojově čitelné strany cestovního pasu obsahující osobní údaje?

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 2252/2004 ze dne 13. prosince 2004 o normách pro bezpečnostní a biometrické prvky v cestovních pasech a cestovních dokladech vydávaných členskými státy (Úř. věst. L 385, s. 1)

⁽²⁾ International Civil Aviation Organization

⁽³⁾ Listina základních práv Evropské unie

⁽⁴⁾ Evropská úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato (Itálie) dne 8. března 2013 — ASL n. 5 „Spezzino“ a další v. San Lorenzo Società Cooperativa Sociale, Croce Verde Cogema Cooperativa Sociale Onlus

(Věc C-113/13)

(2013/C 156/31)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastníci původního řízení

Žalobci: ASL n. 5 „Spezzino“, A.N.P.A.S. Associazione Nazionale Pubblica Assistenza — Comitato Regionale Liguria, Regione Liguria

Žalovaní: San Lorenzo Società Cooperativa Sociale, Croce Verde Cogema Cooperativa Sociale Onlus

Předběžné otázky

- 1) Brání články 49, 56, 105 a 106 SFEU vnitrostátnímu ustanovení, které stanoví, že zdravotní přeprava je přednostně zadávána dobrovolným společenstvem, italskému červenému kříži a jiným institucím a oprávněným veřejným orgánům, ovšem na základě dohod, které stanoví pouze poskytnutí náhrady skutečně vynaložených nákladů.

- 2) Brání unijní právo v oblasti veřejných zakázek — v projednávání případě, protože jde o vyloučené smlouvy, obecné zásady volné hospodářské soutěže, zákazu diskriminace, transparentnosti a proporcionality — vnitrostátním právním předpisům, které umožňují přímé zadání služby zdravotní péče, přičemž rámcová smlouva, jako je smlouva v projednávané věci, která stanoví i náhradu fixních nákladů a nákladů trvajících v čase, musí být kvalifikována jako úplatná.

Žaloba podaná dne 14. března 2013 — Evropský parlament v. Rada Evropské unie

(Věc C-124/13)

(2013/C 156/32)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Evropský parlament (zástupci: L. G. Knudsen, I. Liukonen a R. Kaškina, zmocněnci)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání žalobce

— zrušit nařízení Rady (EU) č. 1243/2012 ze dne 19. prosince 2012, kterým se mění nařízení (ES) č. 1342/2008, kterým se zavádí dlouhodobý plán pro populace tresky obecné a lov těchto populací⁽¹⁾, a

— uložit Radě Evropské unie náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Evropský parlament uvádí jediný důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí, vycházející z toho, že čl. 43 odst. 3 SFEU není náležitý právní základ pro sporné nařízení a že toto nařízení mělo být přijato na základě čl. 43 odst. 2 SFEU, jelikož posledně uvedené ustanovení přiznává zákonodárci Evropské unie pravomoci nezbytné k přijetí aktu s cílem a obsahem napadeného nařízení. Použitý právní základ vyloučil Parlament z účasti na přijímání aktu, zatímco čl. 43 odst. 2 SFEU počítá s použitím řádného legislativního postupu. Nesprávný právní základ musí vést ke zrušení napadeného nařízení.

V první části svého žalobního důvodu Parlament tvrdí, že každý dlouhodobý plán, jako je plán, o který jde v projednávané věci, jakožto nástroj k zachování a řízení populací ryb, tvoří celek, který obsahuje pouze ustanovení sledující cíle společné rybářské politiky (SRP) týkající se udržitelnosti a zachování, a proto musí být celý přijat na základě čl. 43 odst. 2 SFEU.

Druhou částí žalobního důvodu Parlament tvrdí, že přijetí napadeného nařízení odděleně od zbytku návrhu Komise představuje každopádně zneužití postupu a zbavuje ustálenou judikaturu týkající se volby právního základu podle těžiště aktu obsahu. Rozdělení návrhu umožnilo Radě zvolit uměle pro některé prvky navrhovaného aktu samostatný právní základ, ačkoliv kdyby byl akt přijat ve formě původně navrhovaného celku, tyto prvky by spadaly pod jediný právní základ čl. 43 odst. 2 SFEU.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 352, s. 10

Žaloba podaná dne 14. března 2013 — Evropská komise v. Rada Evropské unie

(Věc C-125/13)

(2013/C 156/33)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: K. Banks, A. Bouquet, A. Szmytkowska, zmocněnci)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání žalobkyně

— zrušit nařízení Rady (EU) č. 1243/2012 ze dne 19. prosince 2012, kterým se mění nařízení (ES) č. 1342/2008, kterým se zavádí dlouhodobý plán pro populace tresky obecné a lov těchto populací⁽¹⁾,

— zachovat účinky zrušeného nařízení Rady po přiměřenou dobu po vyhlášení rozsudku, to znamená nejdéle po dobu jednoho kalendářního roku začínajícího 1. ledna následujícího po vyhlášení rozsudku, a

— uložit Radě Evropské unie náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

V této žalobě Komise navrhuje, aby Soudní dvůr zrušil nařízení Rady (EU) č. 1243/2012 ze dne 19. prosince 2012, kterým se mění nařízení (ES) č. 1342/2008, kterým se zavádí dlouhodobý

plán pro populace tresky obecné a lov těchto populací, a zachoval právní účinky tohoto nařízení po přiměřenou dobu po vyhlášení rozsudku v této věci, to znamená nejdéle po dobu jednoho kalendářního roku začínajícího 1. ledna následujícího po vyhlášení rozsudku.

Návrh Komise je založen na následujících třech žalobních důvodech:

- a) V rámci prvního žalobního důvodu vycházejícího z nesprávného právního posouzení týkajícího se právního základu napadeného nařízení (porušení čl. 43 odst. 2 SFEU) Komise tvrdí, že se Rada dopustila pochybení rozdělením návrhu Komise a přijetím jeho části na základě čl. 43 odst. 3 SFEU, jelikož tento návrh měl být v celém rozsahu založen na čl. 43 odst. 2 SFEU, jak navrhovala Komise. Napadené nařízení obsahuje ustanovení, která nespádají do působnosti čl. 43 odst. 3, jenž může být základem pouze opatření týkající se stanovení a přidělení rybolovných práv.
- b) V rámci druhého žalobního důvodu vycházejícího z navazujícího nesprávného právního posouzení týkajícího se rozhodovacího procesu a institucionálních výsad Evropského parlamentu podílet se na řádném legislativním postupu a Evropského hospodářského a sociálního výboru být náležitě konzultován (porušení článku 294 SFEU a čl. 43 odst. 2 SFEU) Komise uvádí, že část dotčeného návrhu byla přijata Radou jednající samostatně, zatímco Evropský parlament se na jejím přijetí nepodílel, jak by se podílel v rámci řádného legislativního postupu, a Evropský hospodářský a sociální výbor nebyl náležitě konzultován.
- c) Konečně, v rámci třetího žalobního důvodu vycházejícího z přijetí napadeného nařízení bez návrhu Komise nebo podstatné změny povahy návrhu Komise (fr. dénaturation) (porušení článku 17 SEU a čl. 43 odst. 3 SFEU) Komise poukazuje na to, že rozdělení návrhu Radou a následná změna právního základu jedné z jeho částí vedla k zásadní změně povahy návrhu Komise, což je v rozporu s výlučným právem Komise na iniciativu.

(¹) Úř. věst. L 352, s. 10

Žaloba podaná dne 19. března 2013 — Evropská komise v. Belgické království

(Věc C-139/13)

(2013/C 156/34)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: D. Maidani a G. Wils, zmocněnci)

Žalovaný: Belgické království

Návrhová žádání žalobkyně

— rozhodnout, že Belgické království tím, že k 28. červnu 2009, tj. ve lhůtě stanovené v článku 6 nařízení (ES) č. 2252/2004 (¹), neprovedlo technické specifikace týkající se vydávání biometrických pasů s otisky prstů v souladu s ustanoveními podle rozhodnutí Komise C(2006) 2909 ze dne 28. června 2006, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z uvedeného nařízení,

— uložit Belgickému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Komise v rámci žaloby Belgickému království vytýká, že nepřijalo opatření potřebná k tomu, aby zajistilo vydávání biometrických pasů obsahujících otisky prstů ve lhůtě stanovené nařízením (ES) č. 2252/2004.

(¹) Nařízení Rady (ES) č. 2252/2004 ze dne 13. prosince 2004 o normách pro bezpečnostní a biometrické prvky v cestovních pasech a cestovních dokladech vydávaných členskými státy (Úř. věst. L 385, s. 1).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná
Verwaltungsgericht Frankfurt am Main (Německo) dne 20.
března 2013 — Annett Altmann a další v. Bundesanstalt
für Finanzdienstleistungsaufsicht**

(Věc C-140/13)

(2013/C 156/35)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgericht Frankfurt am Main

Účastníci původního řízení

Žalobci: Annett Altmann Torsten Altmann, Hans Abel, Doris Anschütz, Heinz Anschütz, Waltraud Apitzsch, Uwe Apitzsch, Andrea Arnold, Klaus Arnold, Simone Arnold, Barbara Assheuer, Ingeborg Aubele, Karl-Heinz Aubele

Žalovaný: Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht

Předběžné otázky

- 1) Je slučitelné s právem Evropské unie, aby byly závazné povinnosti mlčenlivosti, které jsou uloženy vnitrostátním úřadům, jež vykonávají dohled nad finančními službami a které mají základ v relevantních právních aktech unijního práva (zde: směrnice 2004/109/ES⁽¹⁾, směrnice 2006/48/ES⁽²⁾ a směrnice 2009/65/ES⁽³⁾), a byly provedeny ve vnitrostátním právu, jak k tomu došlo v Německu v případě § 9 zákona o bankovníctví (Kreditwesengesetz) a § 8 zákona o obchodování s cennými papíry (Wertpapierhandelsgesetz), prolomeny použitím a výkladem vnitrostátního procesního předpisu, jako je § 99 správního řádu soudního (Verwaltungsgerichtsordnung)?
- 2) Může se orgán dohledu, jako je německý Spolkový úřad pro dohled na finanční služby (Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht) vůči osobě, která u něho požadovala přístup k informacím o určitém poskytovateli finančních služeb podle německého zákona o svobodě informací (Informationsfreiheitsgesetz), odvolávat na povinnosti mlčenlivosti, uložené mu mimo jiné unijním právem, jak jsou upraveny v § 9 zákona o bankovníctví (Kreditwesengesetz) a § 8 zákona o obchodování s cennými papíry (Wertpapierhandelsgesetz), pokud vlastní obchodní koncept společnosti, která nabízel finanční služby, avšak byla mezitím byla rozpuštěna kvůli insolvenční a nachází se v likvidaci, spočíval v podvodu velkého rozsahu a úmyslném poškození vkladatelů, a osoby odpovědné za tuto společnost byly pravomocně odsouzeny k víceletým trestům odnětí svobody?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES ze dne 15.12.2004 o harmonizaci požadavků na průhlednost týkajících se informací o emitentech, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu, a o změně směrnice 2001/34/ES, Úř. věst. L 390 ze dne 31.12.2004, s. 38

(²) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/48/ES ze dne 14. června 2006 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o jejím výkonu (přepřpracované znění), Úř. věst. L 177 ze dne 30.6.2006, s. 1

(³) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES ze dne 13. července 2009 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP), Úř. věst. L 302 ze dne 17.11.2009, s. 32

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litva) dne 26. března 2013 — Nickel & Goeldner Spedition GmbH v. Kintra UAB, v likvidaci

(Věc C-157/13)

(2013/C 156/36)

Jednací jazyk: litevština

Předkládající soud

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka: Nickel & Goeldner Spedition GmbH

Odpůrkyně: Kintra UAB, v likvidaci

Předběžné otázky

- 1) Má být žaloba považována za žalobu, která úzce (přímo) souvisí s úpadečným řízením proti žalobkyni, a na kterou se vztahuje výjimka z použití nařízení č. 44/2001⁽¹⁾ a má být příslušnost soudu k jejímu projednání stanovena v souladu s nařízením č. 1346/2000⁽²⁾, v případě, kdy tuto žalobu podal insolvenční správce, který jedná v zájmu všech věřitelů podniku a který usiluje o obnovení platební schopnosti podniku a o nárůst hodnoty aktiv podniku v úpadku tak, aby bylo možné uspokojit nároky co nejvíce věřitelů — přičemž je třeba poznamenat, že stejné cíle sleduje insolvenční správce například podáním odpůřících žalob (actio Pauliana), které byly uznány jako žaloby, které úzce souvisí s úpadečným řízením — a s ohledem na skutečnost, že v projednávaném případě je zaplacení dlužné částky za uskutečněnou mezinárodní nákladní dopravu požadováno na základě Úmluvy CMR a litevského občanského zákoníku (obecná ustanovení občanského práva)?
- 2) V případě kladné odpovědi na první otázku Lietuvos Aukščiausiasis Teismas žádá Soudní dvůr o výklad, zda musí být uplatněn čl. 44 odst. 3 písm. a) nařízení č. 1346/2000 a zda se tudíž toto nařízení nepoužije, neboť příslušnost rozhodnout v projednávané věci by se stanovila podle článku 31 Úmluvy CMR, tj. ustanovení zvláštní smlouvy, v případě, kdy dotýčný závazek (závazek žalované, vyplývající z vadného plnění její smluvní povinnosti, zaplatit žalobkyni, která je v úpadku, dlužnou částku za mezinárodní nákladní dopravu a úroky z prodlení) vznikl před zahájením úpadečného řízení ve vztahu k žalobkyni?
- 3) V případě záporné odpovědi na první otázku, kdy projednávaná věc spadá do působnosti nařízení č. 44/2001, Lietuvos Aukščiausiasis Teismas žádá Soudní dvůr o výklad, zda v projednávané věci, v rozsahu, v němž čl. 31 odst. 1 Úmluvy CMR a čl. 2 odst. 1 nařízení č. 44/2001 nejsou ve vzájemném rozporu, je třeba přihlídnout k tomu, že budou-li dotýčné vztahy spadat do působnosti Úmluvy CMR (zvláštní smlouvy), mají být při určení státu, jehož soudy jsou příslušné rozhodnout v projednávané věci, použita pravidla uvedená v článku 31 této úmluvy, jestliže pravidla

stanovená v čl. 31 odst. 1 Úmluvy CMR nejsou v rozporu se základními cíli nařízení č. 44/2001, nevedou k výsledkům, které jsou méně příznivé pro dosažení řádného fungování vnitřního trhu, a jsou dostatečně jasné a přesné?

- (¹) Nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. L 12, s. 1; Zvl. vyd. 19/04, s. 42).
(²) Nařízení Rady (ES) č. 1346/2000 ze dne 29. května 2000 o úpadkovém řízení (Úř. věst. L 160, s. 1; Zvl. vyd. 19/01, s. 191).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Vrhovno sodišče Republike Slovenije dne 29. března 2013 — Damijan Vnuk v. Zavarovalnica Triglav d.d.

(Věc C-162/13)

(2013/C 156/37)

Jednací jazyk: slovinština

Předkládající soud

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Damijan Vnuk

Odpůrkyně: Zavarovalnica Triglav d.d.

Předběžná otázka

Musí být pojem „provoz vozidel“ ve smyslu ustanovení čl. 3 odst. 1 směrnice Rady 72/166/EHS ze dne 24. dubna 1972 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel a kontroly povinnosti uzavřít pro případ takové odpovědnosti pojištění (¹) vykládán v tom smyslu, že nezahrnuje okolnosti projednávaného případu, ve kterém osoba pojištěná u odpůrkyně narazila traktorem s přívěsem do žebříku, na kterém stál navrhovatel skládající balíky sena v blízkosti seníku, jelikož k události nedošlo v rámci silničního provozu?

(¹) Úř. věst. L 103, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil Constitutionnel (Francie) dne 4. dubna 2013 — Jeremy F. v. Premier ministre

(Věc C-168/13)

(2013/C 156/38)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil Constitutionnel

Účastníci původního řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatel): Jeremy F.

Odpůrce: Premier ministre

Předběžná otázka

Musí být články 27 a 28 rámcového rozhodnutí Rady č. 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy (¹) vykládány tak, že brání tomu, aby členské státy stanovily opravný prostředek s odkladným účinkem pro vykonatelnost rozhodnutí justičního orgánu, který musí nejpozději do 30 dnů od obdržení žádosti rozhodnout o tom, zda dá souhlas k tomu, aby osoba byla stíhána, odsouzena nebo držena ve vazbě za účelem výkonu trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného s odnětím osobní svobody za jiný trestný čin, než kvůli kterému byla předána a kterého se dopustila před svým předáním, nebo o předání osoby jinému členskému státu, než je vykonávající členský stát, na základě evropského zatýkacího rozkazu vydaného kvůli trestnému činu, který byl spáchán před předáním této osoby?

(¹) Úř. věst. L 190, s. 1; Zvl. vyd. 19/06, s. 34.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Riigikohus (Estonsko) dne 28. března 2013 — MTÜ Liivimaa Lihaveis v. Eesti-Läti programmi 2007–2013 Seirekomitee

(Věc C-175/13)

(2013/C 156/39)

Jednací jazyk: estonština

Předkládající soud

Riigikohus

Účastníci původního řízení

Žalobce a odvolatel: MTÜ Liivimaa Lihaveis

Žalovaný a odpůrce: Eesti-Läti programmi 2007–2013 Seirekomitee (monitorovací výbor pro estonsko-lotyšský program 2007–2013)

Další účastník řízení: Eesti Vabariigi Siseministeerium (ministerstvo vnitra Estonské republiky)

Předběžné otázky

2.1. Jsou členské státy, které se účastní estonsko-lotyšského programu 2007–2013, při zřízení monitorovacího výboru uvedeného v čl. 63 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 1083/2006 ze dne 11. července 2006 (¹) a čl. 14 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1080/2006 ze dne 5. července 2006 (²), podle čl. 19 odst. 1 třetí věty Smlouvy o Evropské unii a čl. 47 odst.

1 Listiny základní práv Evropské unie povinny se dohodnout na tom, jaký soud je příslušný k rozhodnutí o žalobách podaných proti rozhodnutí monitorovacího výboru a na základě jakého práva je nutné o příslušné žalobě rozhodnout?

2.2. Je-li nutné na otázku pod bodem 2.1. odpovědět kladně, avšak příslušná dohoda neexistuje, je v souladu s čl. 63 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 1083/2006 ze dne 11. července 2006, pokud o žalobě podané proti rozhodnutí monitorovacího výboru rozhoduje na základě vnitrostátního práva soud členského státu, jehož státní příslušnost má žalobce?

(¹) Nařízení Rady (ES) č. 1083/2006 ze dne 11. července 2006 o obecných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu a Fondu soudržnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1260/1999 (Úř. věst. L 210, s. 25).

(²) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1080/2006 ze dne 5. července 2006 o Evropském fondu pro regionální rozvoj a o zrušení nařízení (ES) č. 1783/1999 (Úř. věst. L 210, s. 1).

Žaloba podaná dne 11. dubna 2013 — Evropská komise v. Finská republika

(Věc C-178/13)

(2013/C 156/40)

Jednací jazyk: finština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: I. Koskinen a J. Hottiaux)

Žalovaná: Finská republika

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Finská republika tím, že nepřijala všechny právní a správní předpisy, které jsou v souvislosti se samostatně výdělečně činnými řidiči nezbytné k provedení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/15/ES ze dne 11. března 2002 o úpravě pracovní doby osob vykonávajících mobilní činnosti v silniční dopravě (¹) nebo v každém případě tím, že Komisi o uvedených předpisech neuvědomila, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 2 odst. 1 a článků 3 až 7 a článku 11 uvedené směrnice.

— uložit Finské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta pro provedení směrnice uplynula dne 23. března 2009.

(¹) Úř. věst. L 80, s. 35.

Žaloba podaná dne 12. dubna 2013 — Evropská komise v. Slovinská republika

(Věc C-188/13)

(2013/C 156/41)

Jednací jazyk: slovinština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: B. Rous a J. Hottiaux)

Žalovaná: Slovinská republika

Návrhová žádání žalobkyně

Komise navrhuje, aby Soudní dvůr:

— určil, že Slovinská republika tím, že nepřijala všechny právní a správní předpisy nezbytné k provedení směrnice Komise 2011/18/EU ze dne 1. března 2011 (¹), kterou se mění přílohy II, V a VI směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/57/ES ze dne 17. června 2008 o interoperabilitě železničního systému ve Společenství, nebo v každém případě tím, že o nich Komisi neuvědomila, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 2 téže směrnice;

— uložil Slovinské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta pro provedení směrnice uplynula dne 31. prosince 2011.

(¹) Úř. věst. L 57, s. 21.

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 13. března 2013 — Evropská komise v. Spolková republika Německo, podporovaná: Francouzskou republikou, Rumunskou republikou, Nizozemským královstvím a Slovenskou republikou

(Věc C-148/12) (¹)

(2013/C 156/42)

Jednací jazyk: němčina

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

(¹) Úř. věst. C 138, 12.5.2012.

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 12. dubna 2013 — Du Pont de Nemours (France) a další v. Komise(Věc T-31/07) ⁽¹⁾

(„Přípravky na ochranu rostlin — Účinná látka flusilazol — Zařazení do přílohy I směrnice 91/414/EHS — Žaloba na neplatnost — Částečné zrušení — Neoddělitelnost — Nepřípustnost — Mimosmluvní odpovědnost — Omezení zařazení na dobu 18 měsíců a na čtyři kultury — Zásada předběžné opatrnosti — Zásada proporcionality — Právo být vyslechnut — Rovné zacházení — Odůvodnění — Zneužití pravomoci — Dostatečně závažné porušení právní normy, která přiznává práva jednotlivcům“)

(2013/C 156/43)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Du Pont de Nemours (France) SAS (Puteaux, Francie); Du Pont Portugal — Serviços, Sociedade Unipessoal Lda (Lisabon, Portugalsko); Du Pont Ibérica, SL (Barcelona, Španělsko); Du Pont de Nemours (Belgium) BVBA (Mechelen, Belgie); Du Pont de Nemours Italiana Srl (Milan, Itálie); Du Pont De Nemours (Nederland) BV (Dordrecht, Nizozemsko); Du Pont de Nemours (Deutschland) GmbH (Bad Homburg vor der Höhe, Německo); DuPont CZ s.r.o. (Praha, Česká republika); DuPont Magyarország Kereskedelmi kft (Budaors, Maďarsko); DuPont Poland sp. z o.o. (Varšava, Polsko); DuPont Romania Srl (Bukurešť, Rumunsko); DuPont (UK) Ltd (Stevenage, Spojené království); Dy-Pont Agkro Ellas AE (Halandri, Řecko); DuPont International Operations SARL (Le Grand-Saconnex, Švýcarsko); a DuPont Solutions (France) SAS (Puteaux) (zástupci: původně D. Waelbroeck a N. Rampal, poté D. Waelbroeck, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: původně L. Parpala a B. Doherty, poté L. Parpala a G. von Rintelen, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalobkyně: European Crop Protection Association (ECPA) (Brusel, Belgie) (zástupci: U. Zinsmeister a I. Antypas, advokáti)

Předmět věci

Jednak žaloba na neplatnost směrnice Komise 2006/133/ES ze dne 11. prosince 2006, kterou se mění směrnice Rady 91/414/EHS za účelem zařazení účinné látky flusilazol (Úř. věst. 2006, L 349, s. 27) v rozsahu, v jakém omezuje dobu zařazení flusilazolu na 18 měsíců a čtyři kultury, a jednak žaloba na náhradu škody.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnostem Du Pont de Nemours (France) SAS, Du Pont Portugal — Serviços, Sociedade Unipessoal Lda, Du Pont Ibérica,

SL, Du Pont de Nemours (Belgium) BVBA, Du Pont de Nemours Italiana Srl, Du Pont De Nemours (Nederland) BV, Du Pont de Nemours (Deutschland) GmbH, DuPont CZ s.r.o., DuPont Magyarország Kereskedelmi kft, DuPont Poland sp. z o.o., DuPont Romania Srl, DuPont (UK) Ltd, Dy-Pont Agkro Ellas AE, DuPont International Operations SARL et DuPont Solutions (France) SAS se ukládá náhrada nákladů řízení.

- 3) European Crop Protection Association (ECPA) se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 69, 24.3.2007.

Rozsudek Tribunálu ze dne 12. dubna 2013 — AEPI v. Komise(Věc T-392/08) ⁽¹⁾

(„Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Autorská práva k veřejnému provozování hudebních děl prostřednictvím internetu, družicového vysílání a kabelového přenosu — Rozhodnutí, kterým se konstatuje porušení článku 81 ES — Rozdělení zeměpisného trhu — Dvoustranné smlouvy mezi vnitrostátními organizacemi pro kolektivní správu — Jednání ve vzájemné shodě vylučující možnost udělit licence pro více území a více repertoárů — Důkaz — Presumpce nevin“)

(2013/C 156/44)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: AEPI Elliniki Etaireia pros Prostatias tis Pnevmatikis Idioktisias AE (Athènes, Grèce) (zástupci: původně P. Xanthopoulos a T. Asprogerakas Grivas, poté T. Asprogerakas Grivas, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: T. Christoforou a F. Castillo de la Torre, zmocněnci, ve spolupráci původně s M. Moustakali, poté se S. Dempegiotisem, advokáty)

Předmět věci

Návrh na částečné zrušení rozhodnutí Komise C(2008) 3435 final ze dne 16. července 2008 v řízení podle článku 81 ES a článku 53 Dohody o EHP (věc COMP/C2/38.698 — CISAC).

Výrok rozsudku

- 1) Článek 3 rozhodnutí Komise C(2008) 3435 final ze dne 16. července 2008 v řízení podle článku 81 ES a článku 53 Dohody o EHP (věc COMP/C2/38.698 — CISAC) se zrušuje v rozsahu, v němž se týká společnosti AEPI Elliniki Etaireia pros Prostatias tis Pnevmatikis Idioktisias AE.

- 2) Článek 4 rozhodnutí Komise C(2008) 3435 final se zrušuje v rozsahu, v němž odkazuje na článek 3 tohoto rozhodnutí, pokud jde o společnost AEPI.
- 3) Ve zbývajících částech se žaloba zamítá.
- 4) Evropská komise ponese vlastní náklady řízení a polovinu nákladů řízení společnosti AEPI.
- 5) Společnost AEPI ponese polovinu vlastních nákladů řízení.
- 6) Každý z účastníků řízení ponese vlastní náklady řízení o předběžných opatřeních.

(¹) Úř. věst. C 301, 22.11.2008.

Rozsudek Tribunálu ze dne 12. dubna 2013 — Stowarzyszenie Autorów ZAiKS v. Komise

(Věc T-398/08) (¹)

(„Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Autorská práva k veřejnému provozování hudebních děl prostřednictvím internetu, družicového vysílání a kabelového přenosu — Rozhodnutí, kterým se konstatuje porušení článku 81 ES — Rozdělení zeměpisného trhu — Dvoustranné smlouvy mezi vnitrostátními organizacemi pro kolektivní správu — Jednání ve vzájemné shodě vylučující možnost udělit licence pro více území a více repertoárů — Důkaz — Presumpce nevinny“)

(2013/C 156/45)

Jednací jazyk: polština

Účastníci řízení

Žalobce: Stowarzyszenie Autorów ZAiKS (Varšava, Polsko) (zástupci: B. Borkowska a M. Bleszyński, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: F. Castillo de la Torre a K. Mojzesowicz, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na částečné zrušení rozhodnutí Komise C(2008) 3435 final ze dne 16. července 2008 v řízení podle článku 81 (ES) a článku 53 Dohody o EHP (věc COMP/C2/38.698 — CISAC).

Výrok rozsudku

- 1) Článek 3 rozhodnutí Komise C(2008) 3435 final ze dne 16. července 2008 v řízení podle článku 81 ES a článku 53 Dohody o EHP (věc COMP/C2/38.698 — CISAC) se zrušuje v rozsahu, v němž se týká Stowarzyszenie Autorów ZAiKS.
- 2) Článek 4 odst. 2 a 3 rozhodnutí C(2008) 3435 final se zrušuje v rozsahu, v němž odkazuje na článek 3 tohoto rozhodnutí, pokud jde o Stowarzyszenie Autorów ZAiKS.
- 3) Ve zbývajících částech se žaloba zamítá.

- 4) Evropská komise ponese náklady řízení spojené s hlavním řízením.
- 5) Stowarzyszenie Autorów ZAiKS a Komise ponесou každý vlastní náklady řízení spojené s řízením o předběžném opatření.

(¹) Úř. věst. C 285, 8.11.2008.

Rozsudek Tribunálu ze dne 12. dubna 2013 — Säveltäjän Tekijänoikeustoimisto Teosto v. Komise

(Věc T-401/08) (¹)

(„Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Autorská práva k veřejnému provozování hudebních děl prostřednictvím internetu, družicového vysílání a kabelového přenosu — Rozhodnutí, kterým se konstatuje porušení článku 81 ES — Rozdělení zeměpisného trhu — Dvoustranné smlouvy mezi vnitrostátními organizacemi pro kolektivní správu — Jednání ve vzájemné shodě vylučující možnost udělit licence pro více území a více repertoárů — Důkaz — Presumpce nevinny“)

(2013/C 156/46)

Jednací jazyk: finština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Säveltäjän Tekijänoikeustoimisto Teosto ry (Helsinky, Finsko) (zástupce: H. Pokela, avocat)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: původně E. Paasivirta, F. Castillo de la Torre a P. Aalto, poté E. Paasivirta a F. Castillo de la Torre, agents)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Komise C(2008) 3435 final ze dne 16. července 2008, které se týká postupu podle článku 81 (ES) a článku 53 Dohody o EHP (věc COMP/C2/38.698 — CISAC).

Výrok rozsudku

- 1) Článek 3 rozhodnutí Komise C(2008) 3435 final ze dne 16. července 2008 v řízení podle článku 81 (ES) a článku 53 Dohody o EHP (věc COMP/C2/38.698 — CISAC) se zrušuje v rozsahu, v němž se týká Säveltäjän Tekijänoikeustoimisto Teosto ry.
- 2) Článek 4 rozhodnutí C(2008) 3435 final se zrušuje v rozsahu, v němž odkazuje na článek 3 tohoto rozhodnutí, pokud jde o Säveltäjän Tekijänoikeustoimisto Teosto.
- 3) Ve zbývajících částech se žaloba zamítá.
- 4) Evropská komise ponese vlastní náklady řízení a nahradí polovinu nákladů řízení vynaložených Säveltäjän Tekijänoikeustoimisto Teosto.

- 5) Säveltäjäin Tekijänoikeustoimisto Teosto ponese polovinu vlastních nákladů řízení.
- 6) Säveltäjäin Tekijänoikeustoimisto Teosto a Komise ponesou každá vlastní náklady řízení týkající se řízení o předběžné otázce.

(¹) Úř. věst. C 313, 6.12.2008.

Rozsudek Tribunálu ze dne 12. dubna 2013 — GEMA v. Komise

(Věc T-410/08) (¹)

(„Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Autorská práva k veřejnému provozování hudebních děl prostřednictvím internetu, družicového vysílání a kabelového přenosu — Rozhodnutí, kterým se konstatuje porušení článku 81 ES — Rozdělení zeměpisného trhu — Dvoustranné smlouvy mezi vnitrostátními organizacemi pro kolektivní správu — Jednání ve vzájemné shodě vylučující možnost udělit licence pro více území a více repertoárů — Důkaz — Presumpce neviný“)

(2013/C 156/47)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Gesellschaft für musikalische Aufführungs- und mechanische Vervielfältigungsrechte (GEMA) (Berlín, Německo) (zástupci: R. Bechtold, I. Brinker, T. Holzmüller, advokáti, a J. Schwarze, profesor)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: F. Castillo de la Torre, zmocněnec, A. Antoniadis a O. Weber, zmocněnci)

Vedlejší účastníci podporující žalovanou: RTL Group SA (Lucemburk, Lucembursko); CLT-UFA (Lucemburk); Music Choice Europe Ltd (Londýn, Spojené království); ProSiebenSat.1 Media AG (Unterföhring, Německo); Modern Times Group MTG AB (Stockholm, Švédsko); Viasat Broadcasting UK Ltd (Londýn); a Verband Privater Rundfunk und Telemedien eV (VPRT) (Berlín) (zástupci: původně M. Hansen, A. Weitbrecht a É. Barbier de La Serre, advokáti, poté M. Hansen, A. Weitbrecht, J. Ruiz Calzado, advokáti, a J. Kallaugher, solicitor)

Předmět věci

Návrh na částečné zrušení rozhodnutí Komise C(2008) 3435 final ze dne 16. července 2008 v řízení podle článku 81 (ES) a článku 53 Dohody o EHP (věc COMP/C2/38.698 — CISAC).

Výrok rozsudku

- 1) Článek 3 rozhodnutí Komise C(2008) 3435 final ze dne 16. července 2008 v řízení podle článku 81 ES a článku 53 Dohody o EHP (věc COMP/C2/38.698 — CISAC) se zrušuje v rozsahu, v němž se týká Gesellschaft für musikalische Aufführungs- und mechanische Vervielfältigungsrechte (GEMA).

- 2) Článek 4 odst. 2 a 3 rozhodnutí C(2008) 3435 final se zrušuje v rozsahu, v němž odkazuje na článek 3 tohoto rozhodnutí, pokud jde o GEMA.

- 3) Evropská komise ponese vlastní náklady řízení, jakož i náklady řízení vynaložené GEMA, s výjimkou nákladů spojených s vedlejším účastenstvím.

- 4) RTL Group SA, CLT-UFA, Music Choice Europe Ltd, ProSiebenSat.1 Media AG, Modern Times Group MTG AB, Viasat Broadcasting UK Ltd a Verband Privater Rundfunk und Telemedien eV (VPRT) ponesou vlastní náklady řízení, jakož i náklady řízení vynaložené GEMA a spojené s vedlejším účastenstvím.

- 5) GEMA, Komise, RTL Group, CLT-UFA a Music Choice Europe ponesou každá vlastní náklady řízení spojené s řízením o předběžném opatření.

(¹) Úř. věst. C 313, 6.12.2008.

Rozsudek Tribunálu ze dne 12. dubna 2013 — Artisjus v. Komise

(Věc T-411/08) (¹)

(„Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Autorská práva k veřejnému provozování uměleckých děl prostřednictvím internetu, družicového vysílání a kabelového přenosu — Rozhodnutí, kterým se konstatuje porušení článku 81 ES — Rozdělení zeměpisného trhu — Dvoustranné dohody mezi vnitrostátními organizacemi pro kolektivní správu — Jednání ve vzájemné shodě vylučující možnost udělení licencí pro více území a více repertoárů — Důkaz — Presumpce neviný“)

(2013/C 156/48)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Artisjus Magyar Szerzői Jogvédő Iroda Egyesület (Budapešť, Maďarsko) (zástupci: Z. Hegymegi-Barakonyi, P. Vörös a M. Horányi, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: F. Castillo de la Torre a V. Bottka, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na částečné zrušení rozhodnutí Komise C(2008) 3435 final ze dne 16. července 2008 o řízení o použití článku 81 (ES) a článku 53 Dohody o EHP (věc COMP/C2/38.698 — CISAC)

Výrok rozsudku

- 1) Článek 3 rozhodnutí Komise C(2008) 3435 final ze dne 16. července 2008 o řízení o použití článku 81 (ES) a článku 53 Dohody o EHP (věc COMP/C2/38.698 — CISAC) se zrušuje v rozsahu, v němž se týká Artisjus Magyar Szerzői Jogvédő Iroda Egyesület.

2) Článek 4 odst. 2 a 3 uvedeného rozhodnutí se zrušuje v rozsahu, v němž odkazuje na článek 3, pokud se jedná o Artisjus.

3) Evropské komisi se ukládá náhrada nákladů řízení ve věci samé.

4) Artisjus a Komise ponесou vlastní náklady související s řízením o předběžném opatření.

(¹) Úř. věst. C 301, 22.11.2008.

Rozsudek Tribunálu ze dne 12. dubna 2013 — SOZA v. Komise

(Věc T-413/08) (¹)

(„Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Autorská práva týkající se veřejného provedení hudebních děl prostřednictvím internetu, satelitu a kabelového vysílání — Rozhodnutí o porušení článku 81 ES — Rozdělení geografického trhu — Dvoustranné dohody mezi vnitrostátními subjekty pro kolektivní správu práv — Jednání ve vzájemné shodě, jež vylučuje možnost poskytnout licence pro více území a repertoárů — Důkaz — Presumpce neviny“)

(2013/C 156/49)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci/Účastnice řízení

Žalobce: Slovenský ochranný Zváz Autorský pre práva k hudobným dielam (SOZA) (Bratislava, Slovensko) (zástupce: M. Favart, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: F. Castillo de la Torre, A. Biolan a J. Bourke, zmocněnci)

Vedlejší účastník podporující žalobce: International Confederation of Societies of Authors and Composers (CISAC) (Neuilly-sur-Seine, Francie) (zástupci: J. F. Bellis a K. Van Hove, advokáti)

Předmět věci

Návrh na částečné zrušení rozhodnutí Komise C(2008) ze dne 16. července 2008 v řízení podle článku 81(ES) a článku 53 dohody o EHP (věc COMP/C2/38.698 — CISAC).

Výrok rozsudku

1) Článek 3 rozhodnutí Komise C(2008) ze dne 16. července 2008 v řízení podle článku 81(ES) a článku 53 dohody o EHP (věc COMP/C2/38.698 — CISAC) se zrušuje v rozsahu, v němž se týká Slovenského ochranného Zvazu Autorského pre práva k hudobným dielam (SOZA).

2) Žaloba se ve zbývající části zamítá.

3) Evropské komisi se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 301, 22.11.2008.

Rozsudek Tribunálu ze dne 12. dubna 2013 — Autortiesību un komunikēšanās konsultāciju aģentūra/Latvijas Autoru apvienība v. Komise

(Věc T-414/08) (¹)

(„Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Autorská práva k veřejnému předvádění hudebních děl v internetovém, družicovém a kabelovém přenosu — Rozhodnutí, kterým se konstatuje porušení článku 81 ES — Rozdělení zeměpisného trhu — Dvoustranné dohody mezi vnitrostátními organizacemi pro kolektivní správu práv — Jednání ve shodě vylučující možnost udělování licencí pro více území a pro více repertoárů — Důkaz — Presumpce neviny“)

(2013/C 156/50)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Autortiesību un komunikēšanās konsultāciju aģentūra/Latvijas Autoru apvienība (Riga, Lotyšsko) (zástupce: M. Favart, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: F. Castillo de la Torre a A. Biolan, zmocněnci)

Vedlejší účastníci podporující žalobce: International Confederation of Societies of Authors and Composers (CISAC) (Neuilly-sur-Seine, Francie) (zástupci: J. F. Bellis a K. Van Hove, advokáti); a European Broadcasting Union (EBU) (Grand-Saconnex, Švýcarsko) (zástupci: D. Waelbroeck, advokát, a D. Slater, solicitor)

Předmět věci

Návrh na částečné zrušení rozhodnutí Komise C(2008) 3435 final ze dne 16. července 2008 v řízení podle článku 81 ES a článku 53 Dohody o EHP (věc COMP/C2/38.698 — CISAC).

Výrok rozsudku

1) Článek 3 rozhodnutí Komise C(2008) 3435 final ze dne 16. července 2008 v řízení podle článku 81 ES a článku 53 Dohody o EHP (věc COMP/C2/38.698 — CISAC) se zrušuje v rozsahu, v němž se týká Autortiesību un komunikēšanās konsultāciju aģentūra/Latvijas Autoru apvienība.

2) Ve zbývající části se žaloba zamítá.

3) Evropské komisi se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 313, 6.12.2008.

Rozsudek Tribunálu ze dne 12. dubna 2013 — Irish Music Rights Organisation v. Komise(Věc T-415/08) ⁽¹⁾

(„Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Autorská práva k veřejnému provozování hudebních děl prostřednictvím internetu, družicového vysílání a kabelového přenosu — Rozhodnutí, kterým se konstatuje porušení článku 81 ES — Rozdělení zeměpisného trhu — Dvoustranné smlouvy mezi vnitrostátními organizacemi pro kolektivní správu — Jednání ve vzájemné shodě vylučující možnost udělit licence pro více území a více repertoárů — Důkaz — Presumpce neviny“)

(2013/C 156/51)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Irish Music Rights Organisation Ltd (Dublin, Irsko) (zástupci: M. Favart, advokát, a D. Collins, solicitor)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: F. Castillo de la Torre a A. Biolan, zmocněnci)

Vedlejší účastníci podporující žalobkyni: International Confederation of Societies of Authors and Composers (CISAC) (Neuilly-sur-Seine, Francie) (zástupci: J. F. Bellis a K. Van Hove, advokáti); a European Broadcasting Union (EBU) (Grand-Saconnex, Švýcarsko) (zástupci: D. Waelbroeck, advokát, a D. Slater, solicitor)

Předmět věci

Návrh na částečné zrušení rozhodnutí Komise C(2008) 3435 final ze dne 16. července 2008 v řízení podle článku 81 (ES) a článku 53 Dohody o EHP (věc COMP/C2/38.698 — CISAC).

Výrok rozsudku

- 1) Článek 3 rozhodnutí Komise C(2008) 3435 final ze dne 16. července 2008 v řízení podle článku 81 (ES) a článku 53 Dohody o EHP (věc COMP/C2/38.698 — CISAC) se zrušuje v rozsahu, v němž se týká Irish Music Rights Organisation Ltd.
- 2) Ve zbývajících částech žaloba zamítá.
- 3) Evropské komisi se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 313, 6.12.2008.

Rozsudek Tribunálu ze dne 12. dubna 2013 — Eesti Autorite Ühing v. Komise(Věc T-416/08) ⁽¹⁾

(„Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Autorská práva k veřejnému provádění hudebních děl prostřednictvím internetu, satelitu a kabelového vysílání — Rozhodnutí, kterým se konstatuje porušení článku 81 ES — Rozdělení zeměpisného trhu — Dvojstranné dohody mezi vnitrostátními organizacemi pro kolektivní správu — Jednání ve vzájemné shodě vylučující možnost udělit multiteritoriální a multirepertoárové licence — Důkaz — Presumpce neviny“)

(2013/C 156/52)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Eesti Autorite Ühing (Tallinn, Estonsko) (zástupce: M. Favart, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: F. Castillo de la Torre a A. Biolan, zmocněnci)

Vedlejší účastníci podporující žalobce: International Confederation of Societies of Authors and Composers (CISAC) (Neuilly-sur-Seine, Francie) (zástupci: J. F. Bellis a K. Van Hove, advokáti); a European Broadcasting Union (EBU) (Grand-Saconnex, Švýcarsko) (zástupci: D. Waelbroeck a D. Slater, advokáti)

Předmět věci

Návrh na částečné zrušení rozhodnutí Komise C(2008) 3435 final ze dne 16. července 2008 v řízení podle článku 81 (ES) a článku 53 Dohody o EHP (věc COMP/C2/38.698 — CISAC).

Výrok rozsudku

- 1) Článek 3 rozhodnutí Komise C(2008) 3435 final ze dne 16. července 2008 v řízení podle článku 81 (ES) a článku 53 Dohody o EHP (věc COMP/C2/38.698 — CISAC) se zrušuje v rozsahu, v němž se týká Eesti Autorite Ühing.
- 2) Ve zbývajících částech žaloba zamítá.
- 3) Evropské komisi se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 313, 6.12.2008.

Rozsudek Tribunálu ze dne 12. dubna 2013 — Sociedade Portuguesa de Autores v. Komise(Věc T-417/08) ⁽¹⁾

(„Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Autorská práva k veřejnému provozování hudebních děl prostřednictvím internetu, družicového vysílání a kabelového přenosu — Rozhodnutí, kterým se konstatuje porušení článku 81 ES — Rozdělení zeměpisného trhu — Dvoustranné smlouvy mezi vnitrostátními organizacemi pro kolektivní správu — Jednání ve vzájemné shodě vylučující možnost udělit licence pro více území a více repertoárů — Důkaz — Presumpce neviný“)

(2013/C 156/53)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Sociedade Portuguesa de Autores CRL (Lisabon, Portugalsko) (zástupce: M. Favart, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: F. Castillo de la Torre a A. Biolan, zmocněnci)

Vedlejší účastníci podporující žalobkyni: International Confederation of Societies of Authors and Composers (CISAC) (Neuilly-sur-Seine, Francie) (zástupci: J. F. Bellis a K. Van Hove, advokáti); a European Broadcasting Union (EBU) (Grand-Saconnex, Švýcarsko) (zástupci: D. Waelbroeck, advokát, a D. Slater, solicitor)

Předmět věci

Návrh na částečné zrušení rozhodnutí Komise C(2008) 3435 final ze dne 16. července 2008 v řízení podle článku 81 ES a článku 53 Dohody o EHP (věc COMP/C2/38.698 — CISAC).

Výrok rozsudku

- 1) Článek 3 rozhodnutí Komise C(2008) 3435 final ze dne 16. července 2008 v řízení podle článku 81 ES a článku 53 Dohody o EHP (věc COMP/C2/38.698 — CISAC) se zrušuje v rozsahu, v němž se týká Sociedade Portuguesa de Autores CRL.
- 2) Ve zbývajících částech žaloba zamítá.
- 3) Evropské komisi se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 313, 6.12.2008.

Rozsudek Tribunálu ze dne 12. dubna 2013 — OSA v. Komise(Věc T-418/08) ⁽¹⁾

(„Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Autorská práva k veřejnému provádění hudebních děl prostřednictvím internetu, satelitu a kabelového vysílání — Rozhodnutí, kterým se konstatuje porušení článku 81 ES — Rozdělení zeměpisného trhu — Dvojstranné dohody mezi vnitrostátními organizacemi pro kolektivní správu — Jednání ve vzájemné shodě vylučující možnost udělit multiteritoriální a multirepertoárové licence — Důkaz — Presumpce neviný“)

(2013/C 156/54)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci

Žalobce: Ochranný svaz autorský pro práva k dílům hudebním o. s. (OSA) (Praha, Česká republika) (zástupce: M. Favart, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: F. Castillo de la Torre a A. Biolan, zmocněnci)

Vedlejší účastníci podporující žalobce: International Confederation of Societies of Authors and Composers (CISAC) (Neuilly-sur-Seine, Francie) (zástupci: J. F. Bellis a K. Van Hove, advokáti) a European Broadcasting Union (EBU) (Grand-Saconnex, Švýcarsko) (zástupci: D. Waelbroeck, advokát, a D. Slater, solicitor)

Předmět věci

Návrh na částečné zrušení rozhodnutí Komise C(2008) 3435 final ze dne 16. července 2008 v řízení podle článku 81 (ES) a článku 53 Dohody o EHP (věc COMP/C2/38.698 — CISAC).

Výrok rozsudku

- 1) Článek 3 rozhodnutí Komise C(2008) 3435 final ze dne 16. července 2008 v řízení podle článku 81 (ES) a článku 53 Dohody o EHP (věc COMP/C2/38.698 — CISAC) se zrušuje v rozsahu, v němž se týká Ochranného svazu autorského pro práva k dílům hudebním o. s. (OSA).
- 2) Ve zbývajících částech žaloba zamítá.
- 3) Evropské komisi se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 313, 6.12.2008

Rozsudek Tribunálu ze dne 12. dubna 2013 — LATGA-A v. Komise(Věc T-419/08) ⁽¹⁾

(„Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Autorská práva k veřejnému provozování hudebních děl prostřednictvím internetu, družicového vysílání a kabelového přenosu — Rozhodnutí, kterým se konstatuje porušení článku 81 ES — Rozdělení zeměpisného trhu — Dvoustranné smlouvy mezi vnitrostátními organizacemi pro kolektivní správu — Jednání ve vzájemné shodě vylučující možnost udělit licence pro více území a více repertoárů — Důkaz — Presumpce neviný“)

(2013/C 156/55)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Lietuvos autorių teisių gynimo asociacijos agentūra (LATGA-A) (Vilnius, Litva) (zástupce: M. Favart, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: F. Castillo de la Torre a A. Biolan, zmocněnci)

Vedlejší účastníci podporující žalobce: International Confederation of Societies of Authors and Composers (CISAC) (Neuilly-sur-Seine, Francie) (zástupci: J. F. Bellis a K. Van Hove, advokáti); a European Broadcasting Union (EBU) (Grand-Saconnex, Švýcarsko) (zástupci: D. Waelbroeck, advokát, a D. Slater, sollicitor)

Předmět věci

Návrh na částečné zrušení rozhodnutí Komise C(2008) 3435 final ze dne 16. července 2008 v řízení podle článku 81 ES a článku 53 Dohody o EHP (věc COMP/C2/38.698 — CISAC).

Výrok rozsudku

1) Článek 3 rozhodnutí Komise C(2008) 3435 final ze dne 16. července 2008 v řízení podle článku 81 ES a článku 53 Dohody o EHP (věc COMP/C2/38.698 — CISAC) se zrušuje v rozsahu, v němž se týká Lietuvos autorių teisių gynimo asociacijos agentūra (LATGA-A).

2) Ve zbyvajících částí se žaloba zamítá.

3) Evropské komisi se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 313, 6.12.2008.

Rozsudek Tribunálu ze dne 12. dubna 2013 — SAZAS v. Komise(Věc T-420/08) ⁽¹⁾

(„Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Autorská práva k veřejnému provozování hudebních děl prostřednictvím internetu, družicového vysílání a kabelového přenosu — Rozhodnutí, kterým se konstatuje porušení článku 81 ES — Rozdělení zeměpisného trhu — Dvoustranné smlouvy mezi vnitrostátními organizacemi pro kolektivní správu — Jednání ve vzájemné shodě vylučující možnost udělit licence pro více území a více repertoárů — Důkaz — Presumpce neviný“)

(2013/C 156/56)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Združenje skladateljev, avtorjev in založnikov za zaščito avtorskih pravic Slovenije (SAZAS) (Trzin, Slovinsko) (zástupce: M. Favart, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: F. Castillo de la Torre a A. Biolan, zmocněnci)

Vedlejší účastníci podporující žalobce: International Confederation of Societies of Authors and Composers (CISAC) (Neuilly-sur-Seine, Francie) (zástupci: J. F. Bellis a K. Van Hove, advokáti); a European Broadcasting Union (EBU) (Grand-Saconnex, Švýcarsko) (zástupci: D. Waelbroeck, advokát, a D. Slater, solicitor)

Předmět věci

Návrh na částečné zrušení rozhodnutí Komise C(2008) 3435 final ze dne 16. července 2008 v řízení podle článku 81 (ES) a článku 53 Dohody o EHP (věc COMP/C2/38.698 — CISAC).

Výrok rozsudku

1) Článek 3 rozhodnutí Komise C(2008) 3435 final ze dne 16. července 2008 v řízení podle článku 81 (ES) a článku 53 Dohody o EHP (věc COMP/C2/38.698 — CISAC) se zrušuje v rozsahu, v němž se týká Združenje skladateljev, avtorjev in založnikov za zaščito avtorskih pravic Slovenije (SAZAS).

2) Ve zbyvajících částí se žaloba zamítá.

3) Evropské komisi se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 313, 6.12.2008.

Rozsudek Tribunálu ze dne 12. dubna 2013 — Performing Right Society v. Komise

(Věc T-421/08) ⁽¹⁾

(„Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Autorská práva k veřejnému provozování hudebních děl prostřednictvím internetu, družicového vysílání a kabelového přenosu — Rozhodnutí, kterým se konstatuje porušení článku 81 ES — Rozdělení zeměpisného trhu — Dvoustranné smlouvy mezi vnitros-tátními organizacemi pro kolektivní správu — Jednání ve vzájemné shodě vylučující možnost udělit licence pro více území a více repertoárů — Důkaz — Presumpce neviný“)

(2013/C 156/57)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Performing Right Society Ltd (Londýn, Spojené království) (zástupci: J. Rivas Andrés, M. Nissen, advokáti a G. Eclair-Heath, solicitor)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: F. Castillo de la Torre a J. Bourke, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalobkyni: Sociedad General de Autores y Editores (SGAE) (Madrid, Španělsko) (zástupci: R. Allendesalazar Corcho a R. Vallina Hoset, advokáti)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: International Federation of the Phonographic Industry (IFPI) (Curych, Švýcarsko) (zástupci: L. Uusitalo a L. Rechart, advokáti); RTL Group SA (Lucemburk, Lucembursko); CLT-UFA (Lucemburk); Music Choice Europe Ltd (Londýn); ProSiebenSat.1 Media AG (Unterföhring, Německo); Modern Times Group MTG AB (Stockholm, Švédsko); Viasat Broadcasting UK Ltd (Londýn); Verband Privater Rundfunk und Telemedien eV (VPRT) (Berlín, Německo) (zástupci: původně M. Hansen, É. Barbier de La Serre, advokáti, a O. Zafar, solicitor, poté M. Hansen, A. W. Weitbrecht, J. Ruiz Calzado, advokáti, a J. Kallaugher, solicitor)

Předmět věci

Návrh částečného zrušení rozhodnutí Komise C(2008) 3435 final ze dne 16. července 2008 o řízení podle článku 81 (ES) a článku 53 Dohody o EHP (věc COMP/C2/38.698 — CISAC).

Výrok rozsudku

- 1) Žádost o organizační procesní opatření předložená Evropskou komisí se zamítá.
- 2) Článek 3 rozhodnutí Komise C(2008) 3435 final ze dne 16. července 2008 o řízení podle článku 81 (ES) a článku 53 Dohody o EHP (věc COMP/C2/38.698 — CISAC) se zrušuje v rozsahu, ve kterém se týká společnosti Performing Right Society Ltd.

3) Ustanovení čl. 4 odst. 2 rozhodnutí C(2008) 3435 final se zrušuje v rozsahu, ve kterém odkazuje na jeho článek 3, pokud jde o společnost Performing Right Society.

4) Ve zbývající části se žaloba zamítá.

5) Performing Right Society ponese polovinu vlastních nákladů řízení s výjimkou nákladů řízení spojených s vedlejším účastnictvím na podporu Komise.

6) Sociedad General de Autores y Editores (SGAE) ponese polovinu vlastních nákladů řízení.

7) Komise ponese vlastní náklady řízení a nahradí polovinu nákladů řízení vynaložených Performing Right Society, s výjimkou nákladů spojených s vedlejším účastnictvím na podporu Komise, a polovinu nákladů řízení vynaložených SGAE.

8) International Federation of the Phonographic Industry (IFPI) ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Performing Right Society a spojené se svým vedlejším účastnictvím.

9) RTL Group SA, CLT-UFA, Music Choice Europe Ltd, ProSiebenSat.1 Media AG, Modern Times Group MTG AB, Viasat Broadcasting UK Ltd a Verband Privater Rundfunk und Telemedien eV ponese vlastní náklady řízení, a nahradí náklady řízení vynaložené Performing Right Society a spojené se svým vedlejším účastnictvím.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 313, 6.12.2008.

Rozsudek Tribunálu ze dne 12. dubna 2013 — SACEM v. Komise

(Věc T-422/08) ⁽¹⁾

(„Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Autorská práva k veřejnému provozování hudebních děl prostřednictvím internetu, družicového vysílání a kabelového přenosu — Rozhodnutí, kterým se konstatuje porušení článku 81 ES — Rozdělení zeměpisného trhu — Dvoustranné smlouvy mezi vnitros-tátními organizacemi pro kolektivní správu — Jednání ve vzájemné shodě vylučující možnost udělit licence pro více území a více repertoárů — Důkaz — Presumpce neviný“)

(2013/C 156/58)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Société des auteurs, compositeurs et éditeurs de musique (SACEM) (Neuilly-sur-Seine, Francie) (zástupce: H. Calvet, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: F. Castillo de la Torre a E. Gippini Fournier, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalobkyni: Francouzská republika (zástupci: původně G. de Bergues, E. Belliard a A.-L. Vendrolini, poté G. de Bergues a J. Gсталter, zmocněnci); a Sociedad General de Autores y Editores (SGAE) (Madrid, Španělsko) (zástupci: R. Allendesalazar Corcho, R. Vallina Hoset a P. Hernández Arroyo, advokáti)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: International Federation of the Phonographic Industry (IFPI) (Curych, Švýcarsko) (zástupci: L. Uusitalo a L. Rechardt, advokáti); RTL Group SA (Lucemburk, Lucembursko); CLT-UFA (Lucembursko); Music Choice Europe Ltd, (Londýn, Spojené království); ProSiebenSat.1 Media AG (Unterföhring, Německo); Modern Times Group MTG AB (Stockholm, Švédsko); Viasat Broadcasting UK Ltd (Londýn), Verband Privater Rundfunk und Telemedien eV (VPRT) (Berlín, Německo) (zástupci: původně M. Hansen, É. Barbier de La Serre, advokáti, a O. Zafar, solicitor, poté M. Hansen, J. Ruiz Calzado, A. Weitbrecht, advokáti, a J. Kallaugher, solicitor)

Předmět věci

Částečné zrušení rozhodnutí Komise C(2008) 3435 final ze dne 16. července 2008 v řízení podle článku 81 (ES) a článku 53 Dohody o EHP (věc COMP/C2/38.698 — CISAC).

Výrok rozsudku

- 1) Návrh na organizační procesní opatření předložený Evropskou komisí se zamítá.
- 2) Článek 3 rozhodnutí Komise C(2008) 3435 final ze dne 16. července 2008 v řízení podle článku 81 (ES) a článku 53 Dohody o EHP (věc COMP/C2/38.698 — CISAC) se zrušuje v rozsahu, v němž se týká Sociétés des auteurs, compositeurs et éditeurs de musique (SACEM).
- 3) Článek 4 odst. 2 a 3 rozhodnutí C(2008) 3435 final se zrušuje v rozsahu, v němž odkazuje na článek 3 tohoto rozhodnutí a v němž se týká SACEM.
- 4) Ve zbývajících částech žaloba zamítá.
- 5) SACEM ponese polovinu vlastních nákladů řízení, s výjimkou nákladů spojených s vedlejším účastenstvím na podporu Komise.
- 6) Francouzská republika ponese vlastní náklady řízení.
- 7) Sociedad General de Autores y Editores (SGAE) ponese polovinu vlastních nákladů řízení.
- 8) Komise ponese vlastní náklady řízení a nahradí polovinu nákladů vynaložených SACEM, s výjimkou nákladů spojených s vedlejším účastenstvím na podporu Komise, a polovinu nákladů vynaložených SGAE.

9) International Federation of the Phonographic Industry (IFPI) ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady vynaložené SACEM a spojené s jejím vedlejším účastenstvím.

10) RTL Group SA, CLT-UFA, Music Choice Europe Ltd, ProSiebenSat.1 Media AG, Modern Times Group MTG AB, Viasat Broadcasting UK Ltd a Verband Privater Rundfunk und Telemedien eV (VPRT) ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady vynaložené SACEM a spojené s jejich vedlejším účastenstvím.

11) SACEM, Komise, RTL Group, CLT-UFA a Music Choice Europe ponese vlastní náklady řízení o předběžném opatření.

(¹) Úř. věst. C 327, 20.12.2008.

Rozsudek Tribunálu ze dne 12. dubna 2013 — KODA v. Komise

(Věc T-425/08) (¹)

(„Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Autorská práva týkající se veřejného provedení hudebních děl po internetu a satelitem, a kabelového přenosu — Rozhodnutí konstatující porušení článku 81 ES — Rozdělení zeměpisného trhu — Dvoustranné dohody mezi vnitrostátními společnostmi pro kolektivní správu práv — Jednání ve vzájemné shodě vylučující možnost udělit licence pro více území a více repertoárů — Důkaz — Presumpce nevinny“)

(2013/C 156/59)

Jednací jazyk: dánština

Účastnice řízení

Žalobkyně: KODA (Kopenhavn, Dánsko) (zástupci: původně K. Dyekjaer a J. Borum, poté J. Borum a C. Karhula Lauridsen, a nakonec J. Borum a G. Holtsø, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: původně F. Castillo de la Torre a N. Rasmussen, poté F. Castillo de la Torre a U. Nielsen, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: International Federation of the Phonographic Industry (IFPI) (Curych, Švýcarsko) (zástupci: L. Uusitalo a L. Rechardt, advokáti)

Předmět věci

Zrušení rozhodnutí Komise C(2008) 3435 final ze dne 16. července 2008 v řízení podle článku 81 (ES) a článku 53 Dohody o EHP (věc COMP/C2/38.698 — CISAC)

Výrok rozsudku

- 1) Článek 3 rozhodnutí Komise C(2008) 3435 final ze dne 16. července 2008, v řízení podle článku 81 (ES) a článku 53 Dohody o EHP (věc COMP/C2/38.698 — CISAC) se s ohledem na společnost Koda zrušuje.
- 2) Ustanovení čl. 4 odst. 2 a 3 rozhodnutí C(2008) 3435 final je zrušeno v rozsahu, ve kterém odkazuje na článek 3 tohoto rozhodnutí, pokud jde o společnost Koda.
- 3) Ve zbývající části se žaloba zamítá.
- 4) Evropská komise ponese vlastní náklady a nahradí náklady vynaložené žalobkyní, s výjimkou těch, které byly spojeny se vstupem vedlejšího účastníka do řízení.
- 5) International Federation of the Phonographic Industry (IFPI) ponese vlastní náklady, a nahradí náklady vynaložené společností Koda, které byly spojeny se vstupem vedlejšího účastníka do řízení.
- 6) Koda a Komise ponесou každá vlastní náklady týkající se řízení o předběžném opatření.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 327, 20.12.2008.

Rozsudek Tribunálu ze dne 12. dubna 2013 — STEF v. Komise

(Věc T-428/08) ⁽¹⁾

(„Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Autorská práva k veřejnému provádění hudebních děl prostřednictvím internetu, satelitu a kabelového vysílání — Rozhodnutí, kterým se konstatuje porušení článku 81 ES — Rozdělení zeměpisného trhu — Dvojstranné dohody mezi vnitrostátními organizacemi pro kolektivní správu — Jednání ve vzájemné shodě vylučující možnost udělit multiteritoriální a multirepertoárové licence — Důkaz — Presumpce neviný“)

(2013/C 156/60)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Samband tónskálda og eigenda flutningsréttar (STEF) (Reykjavík, Island) (zástupce: H. Melkorka Óttarsdóttir, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: F. Castillo de la Torre a J. Bourke, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na částečné zrušení rozhodnutí Komise C(2008) 3435 final ze dne 16. července 2008 v řízení podle článku 81 (ES) a článku 53 Dohody o EHP (věc COMP/C2/38.698 — CISAC).

Výrok rozsudku

- 1) Článek 3 rozhodnutí Komise C(2008) 3435 final ze dne 16. července 2008 v řízení podle článku 81 (ES) a článku 53 Dohody o EHP (věc COMP/C2/38.698 — CISAC) se zrušuje v rozsahu, v němž se týká Samband tónskálda og eigenda flutningsréttar (STEF).
- 2) Ve zbývající části se žaloba zamítá.
- 3) Evropské komisi se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 313, 6.12.2008.

Rozsudek Tribunálu ze dne 12. dubna 2013 — AKM v. Komise

(Věc T-432/08) ⁽¹⁾

(„Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Autorská práva k veřejnému provozování hudebních děl prostřednictvím internetu, družicového vysílání a kabelového přenosu — Rozhodnutí, kterým se konstatuje porušení článku 81 ES — Rozdělení zeměpisného trhu — Dvoustranné smlouvy mezi vnitrostátními organizacemi pro kolektivní správu — Jednání ve vzájemné shodě vylučující možnost udělení licencí pro více území a více repertoárů — Důkaz — Presumpce neviný“)

(2013/C 156/61)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Staatlich genehmigte Gesellschaft der Autoren, Komponisten und Musikverleger reg. Gen. mbH (AKM) (Viedeň, Rakousko) (zástupci: H. Wollmann a F. Urlesberger, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: F. Castillo de la Torre, A. Antoniadis a O. Weber, zmocněnci)

Vedlejší účastník podporující žalobkyni: Rakouská republika (zástupci: G. Hesse, C. Pesendorfer, E. Riedl, M. Fruhmann a A. Posch, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na částečné zrušení rozhodnutí Komise C(2008) 3435 final ze dne 16. července 2008 o řízení o použití článku 81 (ES) a článku 53 Dohody o EHP (věc COMP/C2/38.698 — CISAC).

Výrok rozsudku

- 1) Článek 3 rozhodnutí Komise C(2008) 3435 final ze dne 16. července 2008 o řízení o použití článku 81 (ES) a článku 53 Dohody o EHP (věc COMP/C2/38.698 — CISAC) se zrušuje v rozsahu, v němž se týká Staatlich genehmigte Gesellschaft der Autoren, Komponisten und Musikverleger reg. Gen. mbH (AKM).

- 2) Článek 4 rozhodnutí C(2008) 3435 final se zrušuje v rozsahu, v němž odkazuje na článek 3 tohoto rozhodnutí, pokud jde o AKM.
- 3) Žaloba se ve zbývající části zamítá.
- 4) Evropská komise ponese vlastní náklady řízení a polovinu nákladů řízení vynaložených AKM.
- 5) AKM ponese polovinu vlastních nákladů řízení.
- 6) Rakouská republika ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 327, 20.12.2008.

Rozsudek Tribunálu ze dne 12. dubna 2013 — SIAE v. Komise

(Věc T-433/08) (¹)

(„Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Autorská práva k veřejnému provádění hudebních děl prostřednictvím internetu, satelitu a kabelového vysílání — Rozhodnutí, kterým se konstatuje porušení článku 81 ES — Rozdělení zeměpisného trhu — Dvojstranné dohody mezi vnitrostátními organizacemi pro kolektivní správu — Jednání ve vzájemné shodě vylučující možnost udělit multiteritoriální a multirepertoárové licence — Důkaz — Presumpce neviný“)

(2013/C 156/62)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Società italiana degli autori ed editori (SIAE) (Řím, Itálie) (zástupci: M. Siragusa, L. Vullo a S. Valentino, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: V. Di Bucci a F. Castillo de la Torre, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na částečné zrušení rozhodnutí Komise C(2008) 3435 final ze dne 16. července 2008 v řízení podle článku 81 (ES) a článku 53 Dohody o EHP (věc COMP/C2/38.698 — CISAC).

Výrok rozsudku

- 1) Článek 3 rozhodnutí Komise C(2008) 3435 final ze dne 16. července 2008 v řízení podle článku 81 (ES) a článku 53 Dohody o EHP (věc COMP/C2/38.698 — CISAC) se zrušuje v rozsahu, v němž se týká Società italiana degli autori ed editori (SIAE).
- 2) Článek 4 odst. 2 uvedeného rozhodnutí se zrušuje v rozsahu, v němž se týká SIAE.

- 3) Ve zbývající části se žaloba zamítá.
- 4) Evropské komisi se ukládá náhrada nákladů v hlavním řízení.
- 5) SIAE a Komise ponесou každá vlastní náklady vynaložené v řízení o předběžném opatření.

(¹) Úř. věst. C 301, 22.11.2008.

Rozsudek Tribunálu ze dne 12. dubna 2013 — Tono v. Komise

(Věc T-434/08) (¹)

(„Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Autorská práva k veřejnému provozování hudebních děl prostřednictvím internetu, družicového vysílání a kabelového přenosu — Rozhodnutí, kterým se konstatuje porušení článku 81 ES — Rozdělení zeměpisného trhu — Dvoustranné smlouvy mezi vnitrostátními organizacemi pro kolektivní správu — Jednání ve vzájemné shodě vylučující možnost udělení licencí pro více území a více repertoárů — Důkaz — Presumpce neviný“)

(2013/C 156/63)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci/Účastnice řízení

Žalobkyně: Tono (Oslo, Norsko) (zástupci: S. Teigum a A. Ringnes, advokáti)

Žalovaná: Komise (zástupci: F. Castillo de la Torre a J. Bourke, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na částečné zrušení rozhodnutí Komise C(2008) 3435 final ze dne 16. července 2008 o řízení o použití článku 81 (ES) a článku 53 Dohody o EHP (věc COMP/C2/38.698 — CISAC)

Výrok rozsudku

- 1) Článek 3 rozhodnutí Komise C(2008) 3435 final ze dne 16. července 2008 o řízení o použití článku 81 (ES) a článku 53 Dohody o EHP (věc COMP/C2/38.698 — CISAC) se zrušuje v rozsahu, v němž se týká Tono.
- 2) Žaloba se ve zbývající části zamítá.
- 3) Evropské komisi se ukládá náhrada nákladů řízení ve věci samé.

- 4) Tono a Komise ponese vlastní náklady související s řízením o předběžném opatření.

(¹) Úř. věst. C 313, 6.12.2008.

Rozsudek Tribunálu ze dne 12. dubna 2013 — CISAC v. Komise

(Věc T-442/08) (¹)

(„Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Autorská práva k veřejnému provozování hudebních děl prostřednictvím internetu, družicového vysílání a kabelového přenosu — Rozhodnutí, kterým se konstatuje porušení článku 81 ES — Rozdělení zeměpisného trhu — Dvoustranné smlouvy mezi vnitrostátními organizacemi pro kolektivní správu — Jednání ve vzájemné shodě vylučující možnost udělit licence pro více území a více repertoárů — Důkaz — Presumpce nevinny“)

(2013/C 156/64)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: International Confederation of Societies of Authors and Composers (CISAC) (Neuilly-sur-Seine, Francie) (zástupci: J.-F. Bellis a K. Van Hove, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: F. Castillo de la Torre a A. Biolan, zmocněnci)

Vedlejší účastník podporující žalobkyni: European Broadcasting Union (EBU) (Grand-Saconnex, Švýcarsko) (zástupci: D. Waelbroeck, advokát, a D. Slater, solicitor)

Předmět věci

Návrh na zrušení části rozhodnutí Komise C(2008) 3435 final ze dne 16. července 2008 v řízení podle článku 81 (ES) a článku 53 Dohody o EHP (Věc COMP/C2/38.698 — CISAC).

Výrok rozsudku

- 1) Článek 3 rozhodnutí Komise C(2008) 3435 final ze dne 16. července 2008 v řízení podle článku 81 (ES) a článku 53 Dohody o EHP (Věc COMP/C2/38.698 — CISAC) se zrušuje v rozsahu, v němž se týká International Confederation of Societies of Authors and Composers (CISAC).

- 2) Evropské komisi se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 82, 4.4.2009.

Rozsudek Tribunálu ze dne 12. dubna 2013 — Stim v. Komise

(Věc T-451/08) (¹)

(„Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Autorská práva k veřejnému provozování hudebních děl prostřednictvím internetu, družicového vysílání a kabelového přenosu — Rozhodnutí, kterým se konstatuje porušení článku 81 ES — Rozdělení zeměpisného trhu — Dvoustranné smlouvy mezi vnitrostátními organizacemi pro kolektivní správu — Jednání ve vzájemné shodě vylučující možnost udělit licence pro více území a více repertoárů — Článek 151 odst. 4 ES — Kulturní rozmanitost“)

(2013/C 156/65)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Föreningen Svenska Tonsättares Internationella Musikbyrå u.p.a. (Stim) (Stockholm, Švédsko) (zástupci: C. Thomas, solicitor, a N. Pourbaix, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: F. Castillo de la Torre a V. Bottka, zmocněnci)

Předmět věci

Částečné zrušení rozhodnutí Komise C(2008) 3435 final ze dne 16. července 2008 v řízení podle článku 81 (ES) a článku 53 Dohody o EHP (věc COMP/C2/38.698 — CISAC).

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Föreningen Svenska Tonsättares Internationella Musikbyrå u.p.a. (Stim) se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 313, 6.12.2008.

Rozsudek Tribunálu ze dne 19. dubna 2013 — Itálie v. Komise

(Spojené věci T-99/09 a T-308/09) (¹)

(„EFRR — Regionální operační program (ROP) 2000–2006 pro region Kampánie — Nařízení (ES) č. 1260/1999 — Článek 32 odst. 3 písm. f) — Rozhodnutí neprovést průběžné platby související s opatřením ROP týkajícím se nakládání s odpady a jejich odstraňování — Řízení pro nesplnění povinnosti proti Itálii“)

(2013/C 156/66)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Italská republika (zástupci: P. Gentili a ve věci T-99/09 rovněž G. Palmieri, avvocati dello Stato)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: D. Recchia a A. Steiblytė, zmocněnkyně)

Předmět věci

Návrhy na zrušení rozhodnutí obsažených v dopisech Komise ze dne 22. prosince 2008, 2. a 6. února 2009 (č. 012480, 00841 a 001059 — věc T-99/09) a ze dne 20. května 2009 (č. 004263- věc T-308/99), která na základě čl. 32 odst. 3 písm. f) nařízení Rady (ES) č. 1260/1999 ze dne 21. června 1999 o obecných ustanoveních o strukturálních fondech (Úř. věst. L 161, s. 1) prohlašují za nepřipustné žádosti o průběžné platby italských orgánů na náhradu výdajů uskutečněných po 29. červnu 2007 na základě opatření 1.7 operačního programu „Kampánie“.

Výrok rozsudku

- 1) *Žaloby se zamítají.*
- 2) *Italská republika ponese vlastní náklady řízení a ukládá se jí náhrada nákladů vynaložených Evropskou komisí.*

(¹) Úř. věst. C 102, 1.5.2009.

Rozsudek Tribunálu ze dne 19. dubna 2013 — Adelholzener Alpenquellen v. OHIM (Tvar lahve s raženým vzorem)

(Věc T-347/10) (¹)

(„Ochranná známka Společenství — Přihláška trojrozměrné ochranné známky Společenství — Tvar lahve s raženým vzorem — Absolutní důvod pro zamítnutí — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Článek 7 odstavec 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 — Absence prohlášení o rozsahu ochrany — Článek 37 odst. 2 nařízení č. 207/2009 — Porušení práv obhajoby — Článek 75 druhá věta nařízení č. 207/2009“)

(2013/C 156/67)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Adelholzener Alpenquellen GmbH (Siegsdorf, Německo) (zástupci: O. Rauscher a C. Onken, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupci: původně S. Schöffner, poté A. Schifko, zmocněnci)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 9. června 2010 (věc R 1516/2009-1) týkajícímu se přihlášky trojrozměrného označení tvořeného lahví s raženým vzorem jako ochranné známky Společenství.

Výrok

- 1) *Žaloba se zamítá.*
- 2) *Adelholzener Alpenquellen GmbH se ukládá náhrada nákladů řízení.*

(¹) Úř. věst. C 288, 23.10.2010.

Rozsudek Tribunálu ze dne 17. dubna 2013 — Continental Bulldog Club Deutschland v. OHIM (CONTINENTAL)

(Věc T-383/10) (¹)

(„Ochranná známka Společenství — Přihláška slovní ochranné známky Společenství CONTINENTAL — Absolutní důvod pro zamítnutí — Popisný charakter — Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 207/2009“)

(2013/C 156/68)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobce: Continental Bulldog Club Deutschland eV (Berlín, Německo) (zástupci: původně S. Vollmer, poté U. Rühl, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupci: původně S. Schöffner, poté D. Walicka, zmocněnci)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 23. června 2010 (R 300/2010-1), týkajícímu se přihlášky slovního označení CONTINENTAL jako ochranné známky Společenství.

Výrok

- 1) *Žaloba se zamítá.*
- 2) *Continental Bulldog Club Deutschland eV se ukládá náhrada nákladů řízení.*

(¹) Úř. věst. C 301, 6.11.2010.

Rozsudek Tribunálu ze dne 19. dubna 2013 — Aecops v. Komise

(Věc T-51/11) (¹)

(„ESF — Vzdělávací činnost — Snížení původně poskytnutého příspěvku — Nařízení (ES, Euratom) č. 2988/95 — Promlčení — Právní jistota — Právo se v řízení účinně bránit — Přiměřená lhůta — Povinnost uvést odůvodnění“)

(2013/C 156/69)

Jednací jazyk: portugálština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) (Lisbonne, Portugal) (zástupci: původně J. da Cruz Vilaça a L. Pinto Monteiro, poté L. Pinto Monteiro, P. Farinha Alves a N. Morais Sarmento, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: P. Guerra e Andrade a D. Recchia, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Komise ze dne 27. října 2010, jímž se stanoví konečná částka výdajů, na které lze poskytnout pomoc z Evropského sociálního fondu (ESF) poskytnutou žalobkyni na vzdělávací činnosti rozhodnutím C(88) 831 ze dne 29. dubna 1988 za účelem financování vzdělávací činnosti (sp. zn. 88 0369 P1).

Výrok rozsudku

- 1) *Žaloba se zamítá.*
- 2) *Sdružení Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) se ukládá náhrada nákladů řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 139, 7.5.2011.

Rozsudek Tribunálu ze dne 19. dubna 2013 — Aecops v. Komise

(Věc T-52/11) ⁽¹⁾

(„ESF — Vzdělávací činnost — Snížení původně poskytnutého příspěvku — Nařízení (ES, Euratom) č. 2988/95 — Promlčení — Právní jistota — Právo se v řízení účinně bránit — Přiměřená lhůta — Povinnost uvést odůvodnění“)

(2013/C 156/70)

Jednací jazyk: portugalsština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) (Lisabon, Portugalsko) (zástupci: původně J. da Cruz Vilaça a L. Pinto Monteiro, poté L. Pinto Monteiro, P. Farinha Alves a N. Morais Sarmento, avocats)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: P. Guerra e Andrade a D. Recchia, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Komise ze dne 27. října 2010, jímž se stanoví konečná částka výdajů, na které lze poskytnout pomoc z Evropského sociálního fondu (ESF) poskytnutou žalobkyni na vzdělávací činnosti rozhodnutím C(89) 570 ze dne 22. března 1989 za účelem financování vzdělávací činnosti (sp. zn. 89 0979 P3).

Výrok rozsudku

- 1) *Žaloba se zamítá.*
- 2) *Sdružení Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) se ukládá náhrada nákladů řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 139, 7.5.2011.

Rozsudek Tribunálu ze dne 19. dubna 2013 — Aecops v. Komise

(Věc T-53/11) ⁽¹⁾

(„ESF — Vzdělávací činnost — Snížení původně poskytnutého příspěvku — Nařízení (ES, Euratom) č. 2988/95 — Promlčení — Právní jistota — Právo se v řízení účinně bránit — Přiměřená lhůta — Povinnost uvést odůvodnění“)

(2013/C 156/71)

Jednací jazyk: portugalsština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) (Lisabon, Portugalsko) (zástupci: původně J. da Cruz Vilaça a L. Pinto Monteiro, poté L. Pinto Monteiro, P. Farinha Alves a N. Morais Sarmento, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: P. Guerra e Andrade a D. Recchia, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Komise ze dne 27. října 2010, jímž se stanoví konečná částka výdajů, na které lze poskytnout pomoc z Evropského sociálního fondu (ESF) poskytnutou žalobkyni na vzdělávací činnosti rozhodnutím C(89) 570 ze dne 22. března 1989 za účelem financování vzdělávací činnosti (sp. zn. 89 0771 P1)

Výrok rozsudku

- 1) *Žaloba se zamítá.*
- 2) *Sdružení Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) se ukládá náhrada nákladů řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 139, 7.5.2011.

Rozsudek Tribunálu ze dne 23. dubna 2013 — Apollo Tyres v. OHIM — Endurance Technologies (ENDURACE)(Věc T-109/11) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství ENDURACE — Starší obrazová ochranná známka Společenství ENDURANCE — Relativní důvod pro zamítnutí — Podobnost výrobků a služeb — Podobnost označení — Částečné zamítnutí zápisu — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 — Nebezpečí záměny“)

(2013/C 156/72)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Apollo Tyres AG (Baden, Švýcarsko) (zástupce: S. Szilvasi, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: A. Folliard-Monguiral, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM: Endurance Technologies Pvt Ltd (Aurangabad, Indie)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 25. listopadu 2010 (věc R 625/2010-1) týkajícímu se námitkového řízení mezi Endurance Technologies Pvt Ltd a Apollo Tyres AG.

Výrok

1) Žaloba se zamítá.

2) Společnosti Apollo Tyres AG se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 130, 30.4.2011.

Rozsudek Tribunálu ze dne 17. dubna 2013 — TCMGF v. Rada(Věc T-404/11) ⁽¹⁾

(„Společná zahraniční a bezpečnostní politika — Omezující opatření přijatá vůči Íránu ve snaze zabránit šíření jaderných zbraní — Zmrazení finančních prostředků — Povinnost uvést odůvodnění — Zjevně nesprávné posouzení“)

(2013/C 156/73)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Turbo Compressor Manufacturer (TCMFG) (Teherán, Írán) (zástupce: K. Kleinschmidt, advokát)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: M. Bishop a J.-P. Hix, zmocněnci)

Vedlejší účastník podporující žalovanou: Evropská komise (zástupci: F. Erlbacher a T. Scharf, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Rady 2011/299/SZBP ze dne 23. května 2011, kterým se mění rozhodnutí 2010/413/SZBP o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. L 136, s. 65) v části, v níž se týká žalobkyně.

Výrok rozsudku

1) Rozhodnutí Rady 2011/299/SZBP ze dne 23. května 2011, kterým se mění rozhodnutí 2010/413/SZBP o omezujících opatřeních vůči Íránu se zrušuje v části, v níž se týká společnosti Turbo Compressor Manufacturer (TCMFG).

2) Účinky rozhodnutí 2011/299 jsou v rozsahu, v němž se týkají společnosti TCMFG zachovány během období, které nemůže přesáhnout dva měsíce a deset dní ode dne vyhlášení tohoto rozsudku.

3) Rada Evropské unie ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady vynaložené společností TCMFG.

4) Evropská komise ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 290, 1.10.2011.

Rozsudek Tribunálu ze dne 19. dubna 2013 — Luna v. OHIM — Asteris (Al bustan)(Věc T-454/11) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Společenství — Řízení o prohlášení neplatnosti — Obrazová ochranná známka Společenství Al bustan — Starší národní obrazová ochranná známka ALBUSTAN — Skutečné užívání starší ochranné známky — Článek 57 odst. 2 a 3 nařízení (ES) 207/2009“)

(2013/C 156/74)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Luna International Ltd (Londýn, Spojené království) (zástupce: S. Malynicz, barrister)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: J. Crespo Carrillo, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM: Asteris Industrial and Commercial Company SA (Atény, Řecko)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 20. května 2011 (věc R 1358/2008-2) týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi společnostmi Asteris Industrial and Commercial Company SA a společností Luna International Ltd.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Luna International Ltd. se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 319, 29.10.2011.

Rozsudek Tribunálu ze dne 18. dubna 2013 — Peek & Cloppenburg v. OHIM — Peek & Cloppenburg (Peek & Cloppenburg)

(Věc T-506/11) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství Peek & Cloppenburg — Starší vnitrostátní obchodní označení Peek & Cloppenburg — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 4 nařízení (ES) č. 207/2009“)

(2013/C 156/75)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Peek & Cloppenburg KG (Düsseldorf, Německo) (zástupci: původně S. Abrar, poté P. Lange, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: G. Schneider, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Peek & Cloppenburg (Hamburk, Německo) (zástupci: A. Renck, V. von Bomhard, T. Heitmann, M. Petersenn, advokáti a I. Fofler, solicitor)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 28. února 2011 (věc R 53/2005-1) týkajícímu se námitkového řízení mezi Peek & Cloppenburg a Peek & Cloppenburg KG.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Peek & Cloppenburg KG se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 362, 10.12.2011.

Rozsudek Tribunálu ze dne 18. dubna 2013 — Peek & Cloppenburg v. OHIM — Peek & Cloppenburg (Peek & Cloppenburg)

(Věc T-507/11) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství Peek & Cloppenburg — Starší národní obchodní jméno Peek & Cloppenburg — Relativní důvod zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 4 nařízení (ES) č. 207/2009“)

(2013/C 156/76)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Peek & Cloppenburg KG (Düsseldorf, Německo) (zástupci: původně S. Abrar, poté P. Lange, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: G. Schneider, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Peek & Cloppenburg (Hamburk, Německo) (zástupci: A. Renck, V. von Bomhard, T. Heitmann, M. Petersenn, advokáti, a I. Fowler, solicitor)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 28. února 2011 (věc R 262/2005-1) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Peek & Cloppenburg a Peek & Cloppenburg KG

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Peek & Cloppenburg KG se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 362, 10.12.2011.

Rozsudek Tribunálu ze dne 19. dubna 2013 — Hultafors Group v. OHIM — Società Italiana Calzature (Snickers)

(Věc T-537/11) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka společenství — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství Snickers — Starší národní slovní ochranná známka KICKERS — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“)

(2013/C 156/77)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Hultafors Group AB (Bollebygd, Švédsko) (zástupci: A. Rasmussen a T. Swanström, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: P. Bullock, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Società Italiana Calzature SpA (Miláno, Itálie) (zástupci: G. Cantalupi, A. Rapisardi a C. Ginevra, advokáti)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 9. srpna 2011 (věc R 2519/2010-4) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Società Italiana Calzature SpA a Hultafors Group AB.

Výrok

1) Žaloba se zamítá.

2) Společnosti Hultafors Group AB se ukládá náhrada nákladů řízení vynaložených Úřadem pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) a společností Società Italiana Calzature SpA v řízení před Tribunálem a nákladů řízení vynaložených společností Società Italiana Calzature SpA v rámci řízení před odvolacím senátem.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 362, 10.12.2011.

Usnesení Tribunálu ze dne 9. dubna 2013 — Zuckerfabrik Jülich v. Komise

(Věc T-66/10) ⁽¹⁾

(„Zemědělství — Cukr — Dávky z výroby — Zrušení a prohlášení neplatnosti části nařízení (ES) č. 1193/2009 po podání žaloby — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)

(2013/C 156/78)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Zuckerfabrik Jülich GmbH (dříve Zuckerfabrik Jülich AG) (Jülich, Německo) (zástupci: H. J. Prieß a B. Sachs, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: P. Rossi a B. Schima, zmocněnci)

Vedlejší účastníci podporující žalobkyni: Španělské království (zástupci: původně F. Díez Moreno, poté A. Rubio González, abogados del Estado) a Litevská republika (zástupkyně: původně R. Janekaitė a R. Krasuckaitė, poté R. Krasuckaitė a R. Mackevičienė, zmocněnkyně).

Předmět věci

Návrh na zrušení nařízení Komise (ES) č. 1193/2009 ze dne 3. listopadu 2009, kterým se opravují nařízení (ES) č. 1762/2003, (ES) č. 1775/2004, (ES) č. 1686/2005 a (ES) č. 164/2007 a kterým se pro hospodářské roky 2002/03, 2003/04, 2004/05 a 2005/06 stanoví částky na dávky z výroby v odvětví cukru (Úř. věst. L 321, s. 1)

Výrok

- 1) *Není namístě vydat rozhodnutí ve věci samé.*
- 2) *Evropská komise ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené společností Zuckerfabrik Jülich GmbH.*
- 3) *Španělské království a Litevská republika ponесou vlastní náklady řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 113, 1.5.2010.

Usnesení Tribunálu ze dne 9. dubna 2013 — British Sugar v. Komise

(Věc T-86/10) ⁽¹⁾

(„Zemědělství — Cukr — Dávky z výroby — Zrušení a prohlášení částečné neplatnosti nařízení (ES) č. 1193/2009 po podání žaloby — Nevydání rozhodnutí ve věci“)

(2013/C 156/79)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: British Sugar plc (Londýn, Spojené království) (zástupci: původně K. Lasok, QC, G. Facenna, barrister, W. Robinson, P. Doris a D. Das, solicitors, poté K. Lasok, G. Facenna, W. Robinson a D. Das)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: K. Banks a P. Rossi, zmocněnci)

Vedlejší účastníci podporující žalobkyni: Španělské království (zástupci: původně F. Díez Moreno, poté A. Rubio González, abogados del Estado); a Litevská republika (zástupci: R. Janekaitė a R. Krasuckaitė, zmocněnci)

Vedlejší účastníci podporující žalovanou: Lotyšská republika (zástupci: K. Drēviņa a K. Krasovska, zmocněnci); a Spojené království Velké Británie a Severního Irska (zástupci: původně S. Behzadi Spencer a S. Hathaway, poté S. Behzadi Spencer a A. Robinson, zmocněnci)

Předmět věci

Zrušení nařízení Komise (ES) č. 1193/2009 ze dne 3 listopadu 2009, kterým se opravují nařízení (ES) č. 1762/2003, (ES) č. 1775/2004, (ES) č. 1686/2005 a (ES) č. 164/2007 a kterým se pro hospodářské roky 2002/03, 2003/04, 2004/05 a 2005/06 stanoví částky na dávky z výroby v odvětví cukru (Úř. věst. L 321, s. 1).

Výrok

- 1) Řízení o žalobě se zastavuje.
- 2) Evropská komise ponese vlastní náklady řízení a náklady řízení British Sugar plc.
- 3) Španělské království, Lotyšská republika, Litevská republika Spojené království Velké Británie a Severního Irska ponесou vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 113, 1.5.2010.

Usnesení Tribunálu ze dne 9. dubna 2013 — Südzucker a další v. Komise

(Věc T-102/10) (¹)

(„Zemědělství — Cukr — Dávky z výroby cukru — Zrušení a prohlášení částečně neplatnosti nařízení (ES) č. 1193/2009 po podání žaloby — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)

(2013/C 156/80)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Südzucker AG Mannheim/Ochsenfurt (Mannheim, Německo); Agrana Zucker GmbH (Viedeň, Rakousko); Südzucker Polska S.A. (Wrocław, Polsko); Raffinerie tirlémontoise (Brusel, Belgie); a Saint Louis Sucre SA, (Paříž, Francie) (zástupci: H. J. Prieß a B. Sachs, Südzucker, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: P. Rossi a B. Schima, zmocněnci)

Vedlejší účastníci podporující žalobkyně: Španělské království (zástupci: původně F. Díez Moreno, poté A. Rubio González, abogados del Estado); Litevská republika (zástupci: původně R. Janekaitė a R. Krasuckaitė, poté R. Krasuckaitė a R. Mackevičienė, zmocněnci)

Vedlejší účastník podporující žalovanou: Spojené království Velké Británie a Severního Irska (zástupci: původně S. Behzadi Spencer a S. Hathaway, poté S. Behzadi Spencer a A. Robinson, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení nařízení Komise (ES) č. 1193/2009 ze dne 3. listopadu 2009, kterým se opravují nařízení (ES) č. 1762/2003, (ES) č. 1775/2004, (ES) č. 1686/2005 a (ES) č. 164/2007 a kterým se pro hospodářské roky 2002/03, 2003/04, 2004/05 a 2005/06 stanoví částky na dávky z výroby v odvětví cukru (Úř. věst. L 321, s. 1).

Výrok

- 1) *Není namístě vydat rozhodnutí ve věci samé.*
- 2) *Evropská komise ponese vlastní náklady a nahradí rovněž náklady společností Südzucker AG Mannheim/Ochsenfurt, Agrana Zucker GmbH, Südzucker Polska S.A., Raffinerie tirlémontoise a Saint Louis Sucre SA.*
- 3) *Španělské království, Spojené království Velké Británie a Severního Irska, jakož i Litevská republika ponесou vlastní náklady řízení.*

(¹) Úř. věst. C 113, 1.5.2010.

Usnesení Tribunálu ze dne 11. dubna 2013 — Tridium v. OHIM — q bus Mediatektur (SEDONA FRAMEWORK)

(Věc T-467/12) (¹)

(„Ochranná známka Společenství — Námitky — Zpětvzetí námitek — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)

(2013/C 156/81)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Tridium, Inc. (Richmond, Virginie, Spojené státy americké) (zástupce: M. Nentwig, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: P. Geroulakos, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: q-bus Mediatektur GmbH (Berlín, Německo) (zástupce: M.-T. Schott, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 2. srpna 2012 (věc R 1943/2011-2) týkajícímu se námitkového řízení mezi q bus Mediatektur GmbH a Tridium, Inc.

Výrok

- 1) *Není namístě vydat rozhodnutí ve věci samé.*
- 2) *Žalobkyně a další účastnice řízení před odvolacím senátem ponесou vlastní náklady řízení a každá z nich nahradí polovinu nákladů vzniklých žalovanému.*

(¹) Úř. věst. C 9, 12.1.2013.

Kasační opravný prostředek podaný dne 21. března 2013 a proti rozsudku vydanému dne 17. července 2012 Soudem pro veřejnou službu ve věci F-54/11, BG v. Evropský veřejný ochránce práv

(Věc T-406/12 P)

(2013/C 156/82)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: BG (Štrasburk, Francie) (zástupci: L. Levi a A. Blot, advokáti)

Další účastník řízení: Evropský veřejný ochránce práv

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Navrhovatelka navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozsudek Soudu pro veřejnou službu Evropské unie ze dne 17. července 2012 ve věci F-54/11;
- v důsledku toho vyhověl jejím návrhům uplatňovaným v prvním stupni a v souladu s tím
 - rozhodl, že navrhovatelka bude znovu obsazena na své pracovní místo ve třídě A5, stupeň 2 se zpětným účinkem ode dne účinnosti rozhodnutí o odvolání z funkce, a nařídil zaplacení dlužné částky za celé období s připočtením úroků z prodlení ve výši úrokové sazby ECB navýšené o dva procentní body;
 - podpůrně jí přiznal částku odpovídající odměně, kterou by pobírala od okamžiku účinnosti rozhodnutí o odvolání z funkce v srpnu 2010 až do měsíce, v němž dosáhne důchodového věku, jakož i odpovídajícím způsobem upravil její důchodové nároky;
 - každopádně přiznání částky ve výši 65 000 eur jako náhrady způsobené morální újmy;
 - uložil odpůrci náhradu veškerých nákladů řízení;

— uložil odpůrci náhradu veškerých nákladů řízení v obou stupních

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu kasačního opravného prostředku předkládá navrhovatelka čtyři důvody kasačního opravného prostředku.

- 1) První důvod kasačního opravného prostředku: zkrselení obsahu spisu při kontrole dodržování disciplinárního řízení prováděné Soudem pro veřejnou službu a zejména porušení článku 25 přílohy IX Služebního řádu úředníků Evropské unie, neboť Soud pro veřejnou službu nesprávně vyložil pojem „trestní řízení“ (bod 68 a násl. napadeného rozsudku);
- 2) Druhý důvod kasačního opravného prostředku: Soud pro veřejnou službu nepřezkoumal, zda byla porušena povinnost uvést odůvodnění a zda došlo ke zkrselení obsahu spisu, neboť konstatoval, že Evropský veřejný ochránce práv neporušil povinnost uvést odůvodnění, ačkoli se odchýlil od stanoviska disciplinární rady (body 102 a 103 napadeného rozsudku);
- 3) Třetí důvod kasačního opravného prostředku: Porušení povinnosti zkoumat, zda došlo ke zjevně nesprávnému posouzení, porušení zásady proporcionality a zkrselení obsahu spisu, neboť Soud pro veřejnou službu konstatoval, že Evropský veřejný ochránce práv neporušil zásadu proporcionality tím, že uložil navrhovatelce nejtěžší trest stanovený ve služebním řádu (body 115 až 130 napadeného rozsudku);
- 4) Čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku: porušení povinnosti zkoumat dodržení zásady rovného zacházení s muži a se ženami a porušení povinnosti uvést odůvodnění, neboť Soud pro veřejnou službu nezkoumal, zda těhotenství navrhovatelky — což byla okolnost, s níž souviselo její chování — nebylo důvodem nepřímé diskriminace (bod 139 a násl. napadeného rozsudku).

Žaloba podaná dne 20. března 2013 — Talanton v. Komise

(Věc T-165/13)

(2013/C 156/83)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Talanton Anonimi Emporiki — Simvouleftiki-Ekpaideftiki Etairia Dianomon, Parochis Ipiresion Marketing kai Dioikisis Epicheiriseon (Atény, Řecko) (zástupci: M. Angelopoulos a K. Damis, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— určil, že odmítnutí nákladů žalobkyně Evropskou komisí ve výši pět set sedmdesát osm tisíc devět set třicet sedm eur (EUR 578 937), pokud jde o smlouvu týkající se projektu „A sophisticated multi-parametric system for the continuous — effective assessment and monitoring of motor status in Parkinson's disease and other neurodegenerative diseases (PERFORM)“, na základě výsledku auditu 11-BA135-006 představuje porušení jejích smluvních povinností a že žalobkyně vrátí Evropské komisi částku ve výši dvacet jedna tisíc sto sedmdesát jedna eur (EUR 21 171), a nikoli částku ve výši čtyři sta osmdesát sedm tisíc sto jedna eur (EUR 487 101), spolu s náhradou škody, která bude stanovena Evropskou komisí;

— určil, že odmítnutí nákladů žalobkyně Evropskou komisí ve výši sto padesát tři tisíc sto sedmnáct eur (EUR 153 117), pokud jde o smlouvu týkající se projektu „Point-of-Care MONitoring and Diagnostics for Autoimmune Diseases (POCEMON)“, základě výsledku auditu 11-BA135-006 představuje porušení jejích smluvních povinností a že žalobkyně vrátí Evropské komisi částku ve výši sto čtyřicet tři tisíc šest set sedmdesát jedna eur (EUR 143 671), a nikoli částku ve výši dvě stě sedmdesát tři tisíc pět set padesát devět eur a šedesát tři centů (EUR 273 559,63), spolu s náhradou škody, která bude stanovena Evropskou komisí.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Touto žalobou spojuje žalobkyně dvě žaloby.

Zaprvé žalobu na určení odpovědnosti Komise na základě smlouvy FP7-215952 týkající se realizace projektu „A sophisticated multi-parametric system for the continuous — effective assessment and monitoring of motor status in Parkinson's disease and other neurodegenerative diseases (PERFORM)“ a na základě výsledku auditu 11-BA135-006 v souladu s článkem 272 SFEU. Konkrétně žalobkyně tvrdí, že je Evropská komise odpovědná za porušení svých smluvních povinností a za porušení zásad legitimního očekávání a proporcionality.

Zadruhé žalobu na určení odpovědnosti Komise na základě smlouvy FP7-216088 týkající se realizace projektu „Point-of-Care MONitoring and Diagnostics for Autoimmune Diseases (POCEMON)“ a na základě výsledku auditu 11-BA135-006 v souladu s článkem 272 SFEU. Konkrétně žalobkyně tvrdí, že je Evropská komise odpovědná za porušení svých smluvních povinností a za porušení zásad legitimního očekávání a proporcionality.

Žaloba podaná dne 20. března 2013 — Ben Ali v. Rada

(Věc T-166/13)

(2013/C 156/84)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Mehdi Ben Tijani Ben Haj Hamda Ben Haj Hassen Ben Ali (Saint-Étienne-du-Rouvray, Francie) (zástupce: A. de Saint Remy, advokát)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

— přijal podle článku 64 svého jednacího řádu organizační procesní opatření, kterým bude Komisi uloženo, aby předložila „veškeré dokumenty týkající se přijetí“ napadeného nařízení;

— zrušil rozhodnutí č. 2012/50/SZBP ze dne 27. ledna 2012, kterým byly prodlouženy účinky rozhodnutí č. 2011/72/SZBP ze dne 31. ledna 2011 a prováděcího rozhodnutí č. 2011/79/SZBP ze dne 4. února 2011, jimiž byla k tíži pana Mehdiho Ben Tijani Ben Haj Hamda Ben Haj Hassen BEN ALI zavedena řada omezujících opatření spočívajících ve zmrazení jeho veškerých finančních prostředků, aktiv a ostatních hospodářských zdrojů;

— uložil Radě Evropské unie, aby žalobci zaplatila celkovou částku 50 000 eur jako náhradu veškeré způsobené újmy;

— uložil Radě Evropské unie, aby žalobci zaplatila částku 7 500 eur jako náhradu jeho výdajů na obhajobu v této věci a v souladu s článkem 91 jednacího řádu také výdaje na obhajobu jakožto náklady, jejichž náhradu lze přiznat;

— uložil Radě Evropské unie náhradu veškerých nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce sedm žalobních důvodů, které jsou v podstatné míře totožné s žalobními důvody předloženými ve věci T-301/11, Ben Ali v. Rada ⁽¹⁾, nebo jsou jim podobné.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2011, C 226, s. 29.

Žaloba podaná dne 22. března 2013 — DTL Corporación v. OHIM — Vallejo Rosell (Generia)**(Věc T-176/13)**

(2013/C 156/85)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: DTL Corporación, SL (Madrid, Španělsko) (zástupce: A. Zuazo Araluze, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastníci řízení před odvolacím senátem: Mar Vallejo Rosell (Pinto, Španělsko)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu ze dne 24. ledna 2013, ve věci R 661/2012-4, v rozsahu, v jakém zamítá odvolání proti odmítnutí přihlášky ochranné známky Společenství č. 8 830 821 „Generia“ pro veškeré výrobky a služby zařazené do tříd 9, 37, 40, 41 a 42, a pro část služeb zařazených do třídy 35;
- podle ustanovení článku 87 jednacího řádu Tribunálu uložil OHIM a ostatním účastníkům řízení oponujícím této žalobě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka ochranné známky Společenství: Žalobkyně

Přihlašovaná známka Společenství: Slovní ochranná známka „Generia“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 9, 11, 35, 37, 40, 41 a 42 — přihláška ochranné známky Společenství č. 8 830 821

Majitelka namítané ochranné známky nebo označení: Mar Vallejo Rosell

Namítaná ochranná známka nebo označení: Obrazová ochranná známka v šedé a bílé barvě se slovními prvky „Generalia generación renovable“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 7, 35 a 40

Rozhodnutí námitkového oddělení: Částečné vyhovění námitce

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání

Důvody rozhodnutí: Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b), čl. 63 odst. 2 a článku 75 nařízení č. 207/2009

Žaloba podaná dne 15. března 2013 — Jaczewski v. Komise**(Věc T-178/13)**

(2013/C 156/86)

Jednací jazyk: polština

Účastníci řízení

Žalobce: Grzegorz Jaczewski (Bielany, Polsko) (zástupce: M. Goss, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- částečně zrušil prováděcí rozhodnutí Komise ze dne 24. července 2012 (oznámeno pod číslem C(2012) 5049), kterým se povoluje poskytování doplňkových vnitrostátních přímých plateb v Polsku za rok 2012 podle článku 132 nařízení Rady (ES) č. 73/2009 ze dne 19. ledna 2009, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce a kterým se mění nařízení (ES) č. 1290/2005, (ES) č. 247/2006, (ES) č. 378/2007 a zrušuje nařízení (ES) č. 1782/2003, kterým byla pro doplňkové vnitrostátní přímé platby vyšší než 5 000 eur zavedena modulace.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce dva žalobní důvody.

- 1) První žalobní důvod: Komise porušila zásadu hierarchie norem tím, že přijala opatření, která jsou v rozporu s článkem 132 nařízení č. 73/2009 vzhledem k použití čl. 7 odst. 1 ve spojení s článkem 10 tohoto nařízení, když na doplňkové vnitrostátní přímé platby použila modulaci, přestože mechanismus modulace nebylo možné v nových členských státech pro rok 2012 použít.
- 2) Druhý žalobní důvod: porušení zásady rovného zacházení a článku 39 SFEU ve spojení s čl. 40 odst. 2 druhým pododstavcem SFEU, protože použití modulace v oblasti doplňkových vnitrostátních přímých plateb vede k tomu, že se částky vyplácené zemědělcům v nových členských státech sníží na úroveň, která se nachází pod úrovní částek, které jsou vypláceny obdobným zemědělcům v jiných, než v nových členských státech, a protože při vydání napadeného rozhodnutí nebyla zohledněna rozdílnost situací v jednotlivých regionech Evropské unie.

Žaloba podaná dne 29. března 2013 — Sharif University of Technology v. Rada

(Věc T-181/13)

(2013/C 156/87)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Sharif University of Technology (Tehrán, Írán)
(zástupce: M. Happold, Barrister)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— Zrušil rozhodnutí Rady 2012/829/SZBP ze dne 21. prosince 2012 ⁽¹⁾, přílohu II Rady 2010/413/SZBP ze dne 26. července 2010 ⁽²⁾, přílohu prováděcího nařízení Rady (EU) č. 1264/2012 ze dne 21. prosince 2012 ⁽³⁾ a přílohu IX Nařízení Rady (EU) č. 267/2012 ze dne 23. března 2012 ⁽⁴⁾ v rozsahu, v jakém se týkají žalobkyně; a

— uložil Radě náhradu nákladů řízení vynaložených žalobkyní.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně následující žalobní důvody.

- 1) Prvním žalobním důvodem tvrdí, že přijetím rozhodnutí Rady 2012/829/SZBP a prováděcí nařízení Rady (EU) č. 1264/2012 bylo porušeno právo žalobkyně na obhajobu a její právo na účinnou soudní ochranu. Rada porušila povinnost odůvodnění, neboť důvody uvedené Radou nedostačují k tomu, aby žalobkyně porozuměla, proč na ni byla uplatněna omezující opatření. Rada porušila právo žalobkyně na obhajobu, neboť žalobkyně neposkytla přístup ke spisu, který se jí týká, a protože v důsledku toho žalobkyně nemohla vyjádřit názor na důkazy odůvodňující uložená omezující opatření. Rada také neuvedením důvodů svého rozhodnutí a neposkytnutím přístupu ke spisu porušila právo žalobkyně na účinnou soudní ochranu.
- 2) Druhým žalobním důvodem tvrdí, že Rada se dopustila zjevně nesprávného posouzení, když přijala omezující opatření proti žalobkyni. Žalobkyně popírá tvrzení učiněná proti ní a vyžaduje od Rady jednoznačné důkazy uvedených tvrzení.
- 3) Třetím žalobním důvodem tvrdí, že uložená omezující opatření porušují její vlastnické právo a že jsou nepřiměřená. K uložení omezujících opatření nedošlo v souladu se zákonem. Rada navíc vůbec nezohlednila skutečnost, že

žalobkyně není obchodní podnik, ale ústav vyššího vzdělávání, ani nezohlednila důsledky uvedeného uložení nejen pro žalobkyni, ale také pro její studenty, fakulty a spolupracovníky.

- ⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady 2012/829/SZBP ze dne 21. prosince 2012, kterým se mění rozhodnutí 2010/413/SZBP o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. L 356, s. 71)
- ⁽²⁾ Rozhodnutí Rady 2010/413/SZBP ze dne 26. července 2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení společného postoje 2007/140/SZBP (Úř. věst. L 195, s. 39)
- ⁽³⁾ Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 1264/2012 ze dne 21. prosince 2012, kterým se provádí nařízení (EU) č. 267/2012 o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. L 356, s. 55)
- ⁽⁴⁾ Nařízení Rady (EU) č. 267/2012 ze dne 23. března 2012 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení nařízení (EU) č. 961/2010 (Úř. věst. L 88, s. 1)

Žaloba podaná dne 26. března 2013 — Continental Wind Partners v. OHIM — Continental Reifen Deutschland (CONTINENTAL WIND PARTNERS)

(Věc T-185/13)

(2013/C 156/88)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Continental Wind Partners LLC (Wilmington, Spojené státy americké) (zástupce: O. Bischof, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Continental Reifen Deutschland GmbH (Hannover, Německo)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ze dne 10. ledna 2013 ve věci R 2204/2011-2

— uložil žalovanému náhradu nákladu řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka ochranné známky Společenství: Žalobkyně

Dotčená ochranná známka Společenství: Obrazová ochranná známka, která obsahuje slovní prvky „CONTINENTAL WIND PARTNERS“ pro výrobky a služby ve třídách 7, 9, 11, 35, 36, 37, 39 a 40 — přihláška ochranné známky Společenství č. 8 445 561

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Continental Reifen Deutschland GmbH

Namítaná ochranná známka nebo označení: Mezinárodní zápis s označením pro EU obrazové ochranné známky, která obsahuje slovní prvek „Continental“

Rozhodnutí námitkového oddělení: Námitkám bylo částečně vyhověno.

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009

Žaloba podaná dne 2. dubna 2013 — Nizozemsko v. Komise

(Věc T-186/13)

(2013/C 156/89)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastníci řízení

Žalobce: Nizozemské království (zástupci: M. Bulterman, B. Koopman a J. Langer)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí,

— uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žaloba směřuje proti rozhodnutí Komise C(2013) 87 ze dne 23. ledna 2013 o státní podpoře SA.24123 (2012/C) (ex. 2011/NN) poskytnuté Nizozemskem — Prodej pozemků obce Leidschendam-Voorburg za údajně nižší než tržní cenu.

Na podporu žaloby předkládá žalobce čtyři žalobní důvody.

1) První žalobní důvod: porušení čl. 107 odst. 1 SFEU

Nejedná se o státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU. Nizozemská vláda zastává stanovisko, že v projednávaném případě nelze hovořit o zvýhodnění, každopádně nikoli o zvýhodnění, které by hospodářský subjekt nezískal za obvyklých okolností. Komise dospěla na základě nesprávných domněnek k závěru, že obec měla pro výstavbu projektu Damplein jiné možnosti. Trvání na existujících dohodách by

nevedlo k požadovanému výsledku a ani nové jednání o smlouvě by nebylo východiskem. Komise dále posoudila zjevně nesprávně otázku, zda byl ovlivněn obchod mezi členskými státy. Projekt Leidschendam Centrum a tím spíše i podprojekt Damplein jsou z hlediska svého rozsahu natolik omezeny, že nelze hovořit o ovlivnění obchodu mezi členskými státy. Rozhodnutí je tudíž v rozporu s článkem 107 SFEU.

2) Druhý žalobní důvod: porušení čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU

Komise posoudila zjevně nesprávně skutkový stav a tomto základě považovala snížení ceny pozemku za neslučitelné s vnitřním trhem. Snížení ceny pozemku splňuje veškeré požadavky a Komise zejména s ohledem na svá dřívější rozhodnutí nedostatečně prokázala, proč je snížení ceny pozemku neslučitelné s vnitřním trhem. Dále Komise použila jakožto kritérium pro použitelnost čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU nesprávně selhání trhu. Komise tudíž nesprávně použila čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU.

3) Třetí žalobní důvod: nesprávné stanovení výše podpory na základě několika početních chyb

Komise se dopustila při stanovení výše podpory tří podstatných omylů. Zaprvé Komise nezohlednila, že snížení ceny pozemku a osvobození od poplatků bylo financováno z veřejných prostředků pouze do výše 50 %. Zadruhé Komise nezohlednila při výpočtu snížení ceny pozemku dřívější slevy z let 2006 a 2008. Zatřetí vycházela Komise při výpočtu poplatků z území projektu Leidschendam Centrum a nikoli z území podprojektu Damplein. Nezohlednila ani úroky zaplacené v období od roku 2004 do roku 2010. Komise tak při stanovení výše státní podpory vycházela z nesprávného skutkového stavu, takže částka podpory ve výši 6 922 121 eur je nesprávná.

4) Čtvrtý žalobní důvod: Porušení obecných zásad a článku 41 Listiny základních práv. Z důvodu nepřiměřeně dlouhého trvání řízení vedoucímu k vydání rozhodnutí není Komise oprávněna požadovat částku zpět.

Komise nechala od okamžiku, v němž se obeznamila s celým skutkovým stavem, uplynout nepřiměřeně dlouhou dobu k vydání rozhodnutí. Za daných okolností měla Komise upustit od vymáhání. Komise tudíž porušila zásady náležité péče, právní jistoty a ochrany legitimního očekávání.

Žaloba podaná dne 4. dubna 2013 — Murnauer Markenvertrieb v. OHIM — Healing Herbs (NOTFALL)**(Věc T-188/13)**

(2013/C 156/90)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Murnauer Markenvertrieb GmbH (Tebur, Německo)
(zástupci: F. Traub a H. Daniel, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Healing Herbs Ltd
(Walkerstone, Spojené království)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 4. února 2013 ve věci R 132/2012-4;

— uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Zapsaná ochranná známka Společenství, jež je předmětem návrhu na prohlášení neplatnosti: Slovní ochranná známka „NOTFALL“ pro výrobky zařazené do tříd 3, 5 a 30 — přihláška ochranné známky Společenství č. 9 089 681.

Majitelka ochranné známky Společenství: Žalobkyně

Účastnice řízení navrhuující prohlášení neplatnosti ochranné známky Společenství: Healing Herbs Ltd

Odůvodnění návrhu na prohlášení neplatnosti: Článek 52 odst. 1 písm. a) nařízení č. 207/2009 ve spojení s čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) a odst. 2 nařízení č. 207/2009.

Rozhodnutí zrušovacího oddělení: Návrhu bylo částečně vyhověno.

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání.

Dovolávané žalobní důvody:

— Porušení článku 83 nařízení č. 207/2009 ve spojení se zásadou rovného zacházení;

— porušení čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009;

— porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 2. dubna 2013 — Gemeente Leidschendam-Voorburg v. Komise**(Věc T-190/13)**

(2013/C 156/91)

*Jednací jazyk: nizozemština***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Gemeente Leidschendam-Voorburg (Leidschendam-Voorburg, Nizozemsko) (zástupci: A. de Groot a J. J. M. Sluijs, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil napadené rozhodnutí;

— uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žaloba směřuje proti rozhodnutí Komise K(2013) 87 ze dne 23. ledna 2013 o státní podpoře SA.24123 (2012/C) (ex. 2011/NN), kterou poskytlo Nizozemsko — Údajný prodej pozemku obcí Leidschendam-Voorburg za cenu, která se nacházela pod tržní hodnotou

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1) První žalobní důvod: porušení podstatných formálních náležitostí nebo porušení povinnosti uvést odůvodnění

— Zaprvé Komise zahájila řízení podle čl. 108 odst. 2 SFEU až po uplynutí nepřiměřeně dlouhé doby, takže účastníci řízení se mohli spoléhat na to, že jejich sporné ujednání není v rozporu s čl. 107 odst. 1 SFEU.

— Zadruhé Komise posoudila skutkový stav nesprávně a neúplně.

— Zatřetí Komise nesprávně zjistila skutkový stav, pokud jde o financování ze státních prostředků.

2) Druhý žalobní důvod: nesprávné použití čl. 107 odst. 1 SFEU

— Zprvce obec jednala způsobem, jakým by ve stejné situaci jednal soukromý podnikatel.

— Zadruhé nebyla společností Schouten & De Jong Projectontwikkeling BV a Bouwfonds Ontwikkeling BV poskytnuta žádná výhoda, kterou by nezískaly také v běžném obchodním styku na trhu.

3) Třetí žalobní důvod, týkající se čl. 107 odst. 3 SFEU: Pokud by byla potvrzena existence podpory poskytnuté obcí, byla by tato podpora slučitelná s čl. 107 odst. 3 SFEU.

Žaloba podaná dne 2. dubna 2013 — Bouwfonds Ontwikkeling a Schouten & De Jong Projectontwikkeling v. Komise

(Věc T-193/13)

(2013/C 156/92)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Bouwfonds Ontwikkeling BV (Hoevelaken, Nizozemí) a Schouten & De Jong Projectontwikkeling BV (Leidschendam, Nizozemsko) (zástupci: E. Pijnacker Hordijk a X. Reintjes, Rechtsadvocaten)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil napadené rozhodnutí

— uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žaloba směřuje proti rozhodnutí Komise C(2013) 87 ze dne 23. ledna 2013 o státní podpoře SA.24123 (2012/C) (ex. 2011/NN) poskytnuté Nizozemskem — Prodej pozemků obce Leidschendam-Voorburg za údajně nižší než tržní cenu.

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně tři žalobní důvody.

1) První žalobní důvod: Nedodržení základního požadavku dodržení přiměřené lhůty Komisí při výkonu jejich oprávnění a tím porušení zásady právní jistoty, práv na obhajobu a článku 41 Listiny základních práv Evropské unie.

Komise nechala uběhnout od získání vědomosti o sporných opatřeních až do vydání sporného rozhodnutí přibližně 38 měsíců a řízení tudíž vedla zavrženíhodným způsobem zdoluhavě, čímž porušila základní požadavek dodržení přiměřené lhůty. Z důvodu mimořádně dlouhého období přezkumu bylo žalobkyním krom toho ztíženo vyvrácení argumentů Komise a Komise tudíž svým jednáním porušila i práva na obhajobu.

2) Druhý žalobní důvod: závažné nedostatky při zjišťování a posuzování relevantního skutkového stavu nebo porušení povinnosti uvést odůvodnění nebo porušení čl. 107 odst. 1 SFEU nesprávným uplatněním zásady soukromého investora.

Žalobkyně údajně nezískaly žádnou finanční výhodu a již vůbec ne finanční výhodu, která by mohla být považována za státní podporu.

Komise vypočítala částku údajné výhody nesprávně, neboť mj. přičetla sjednaná snížení ceny 100 % obci, zatímco cena byla snížena na vrub veřejno-soukromému partnerství, v jehož rámci nesla obec 50 % riziko. Komise krom toho ponechala bezdůvodně bez povšimnutí snížení ceny sjednaná dříve v rámci tohoto partnerství.

Dále Komise v napadeném rozhodnutí nesprávně uplatnila zásadu soukromého investora tím, že jednání obce porovnávala s právně nevykonatelným a krom toho finančně mimořádně nevýhodným potenciálním chováním fiktivního soukromého investora.

3) Třetí žalobní důvod: nesprávné použití čl. 107 odst. 3 SFEU

Bude-li konstatováno, že se jedná o státní podporu, je tato podpora každopádně v plném rozsahu slučitelná s vnitřním trhem. Komise nesprávně zastávala stanovisko, že obec nemohla pro sporná opatření uvést žádné zájmy Společenství. Přitom Komise nesprávně posuzovala sporná opatření v letech 2009/2010 v kontextu (výhodnější) situace na trhu v roce 2004.

Komise tak nezohlednila, že sporná opatření byla nezbytná, vhodná a přiměřená k tomu, aby znovu oživila upadající centrum města Leidschendam, což je cíl, který odpovídá unijnímu cíli hospodářské a sociální soudržnosti, jasné popsání a uznání v článku 3 SEU a článku 174 SFEU. V žádném případě se nejedná o nežádoucí narušení hospodářské soutěže.

Žaloba podaná dne 1. dubna 2013 — M.E.M. v. OHIM (MONACO)

(Věc T-197/13)

(2013/C 156/93)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: MARQUES DE L'ÉTAT DE MONACO (M.E.M.) (Monako, Monako) (zástupce: S. Arnaud, avocat)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 29. ledna 2013 ve věci R 113/2012-4;

— uložil OHIM náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dotčená ochranná známka společností: Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie slovní ochranné známky „MONACO“ pro výrobky a služby spadající do tříd 9, 12, 14, 16, 18, 25, 28, 35, 38, 39, 41 a 43 — Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie č. 1 069 254

Rozhodnutí průzkumového referenta: Částečné zamítnutí žádosti

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí žaloby

Dovolávané žalobní důvody:

— První důvod vycházející z porušení článku 5, čl. 7 odst. 1 písm. b) a c), a čl. 7 odst. 2 nařízení č. 207/2009

— Druhý důvod vycházející z porušení práva při výkladu rozlišovací způsobilosti

— Třetí důvod vycházející ze zjevně nesprávného posouzení rozlišovací způsobilosti

— Čtvrtý důvod vycházející z nedostatku odůvodnění, případně z nedostatečného odůvodnění, případně rozporuplnosti odůvodnění zamítnutí zápisu pro výrobky třídy 9

— Pátý důvod vycházející z porušení článku 75 nařízení č. 207/2009, jakož i článku 296 Smlouvy o fungování Evropské unie a článku 6 Evropské úmluvy o lidských právech z důvodu nedostatečného odůvodnění

Žaloba podaná dne 8. dubna 2013 — DTM Ricambi v. OHIM — Star (STAR)

(Věc T-199/13)

(2013/C 156/94)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: italština

Účastníci řízení

Žalobkyně: DTM Ricambi Srl (Bologna, Itálie) (zástupce: V. Catelli, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastníci řízení před odvolacím senátem: Star SpA (Lodi, Itálie)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ze dne 24. ledna 2013 ve věci R 124/2012-1 a vyhověl zápisu ochranné známky Společnosti „STAR“ podané pod č. 5878038 pro třídy 7, 9 a 12;

— uložil Star, aby nesla vlastní náklady řízení a nahradila náklady řízení žalobkyně, včetně řízení před námitkovým oddělením a před odvolacím senátem OHIM.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka ochranné známky Společností: žalobkyně

Dotčená ochranná známka Společností: obrazová ochranná známka obsahující slovní prvek „STAR“ pro výrobky zařazené do tříd 7, 9 a 12

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Star

Namítaná ochranná známka nebo označení: obrazová ochranná známka Společností obsahující slovní prvek „STAR“ pro výrobky zařazené do třídy 39, národní obrazová ochranná známka a mezinárodní obrazová ochranná známka obsahující slovní prvek „STAR LODI“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 12, 38, 39 a 42

Rozhodnutí námitkového oddělení: vyhovění námitce.

Rozhodnutí odvolacího senátu: zamítnutí odvolání.

Dovolávané žalobní důvody: neexistence nebezpečí záměny, „znehodnocení“ starší ochranné známky

**Kasační opravný prostředek podaný dne 8. dubna 2013
Luigim Marcucciem proti usnesení Soudu pro veřejnou
službu ze dne 28. ledna 2013 ve věci F-92/12, Marcuccio
v. Komise**

(Věc T-203/13 P)

(2013/C 156/95)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Luigi Marcuccio (Tricase, Itálie) (zástupce: G. Cipressa, advokát)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek

— zrušit v plném rozsahu a bez výjimky napadené usnesení;

— vrátit věc zpět k Soudu pro veřejnou službu.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argu- menty

Tento kasační opravný prostředek směřuje proti usnesení Soudu pro veřejnou službu ze dne 28. ledna 2013 ve věci F-92/12, Marcuccio v. Komise, které odmítlo jako zjevně nepřipustnou žalobu, jejím předmětem bylo zrušení rozhodnutí Evropské komise o provádění sražek z invalidního důchodu za měsíce říjen, listopad a prosinec 2011, jakož i náhrada sražených částek.

V napadeném usnesení Soud pro veřejnou službu uvedl, že podpis zástupce žalobce na konci dokumentu zaslaného faxem dne 5. září 2011 nebyl totožný s podpisem, který obsahuje žaloba, která došla poštou dne 13. září 2012.

Na podporu svého kasačního opravného prostředku navrhovatel tvrdí, že napadené usnesení obsahuje absolutní nedostatek odůvodnění zejména z důvodu nedostatku šetření, je kategorické, tautologické a svévolné povahy, obsahuje zkreslení a překroucení skutkových okolností a je stíženo nesprávným právním posouzením, zejména z důvodu zjevně nesprávného posouzení.

**Kasační opravný prostředek podaný dne 8. dubna 2013
Luigim Marcucciem proti usnesení vydanému dne 28.
ledna 2013 Soudem pro veřejnou službu ve věci F-95/12,
Marcuccio v. Komise**

(Věc T-204/13 P)

(2013/C 156/96)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Luigi Marcuccio (Tricase, Itálie) (zástupce: G. Cipressa, advokát)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek

Navrhovatel navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil napadené usnesení v plném rozsahu a bez výjimky;

— vrátil věc Soudu pro veřejnou službu.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argu- menty

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty jsou totožné s důvody kasačního opravného prostředku a hlavními argumenty uplatněnými již ve věci T-203/13 P, Marcuccio v. Komise.

**Kasační opravný prostředek podaný dne 8. dubna 2013
Luigim Marcucciem proti usnesení vydanému dne 28.
ledna 2013 Soudem pro veřejnou službu ve věci
F-100/12, Marcuccio v. Komise**

(Věc T-205/13 P)

(2013/C 156/97)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Luigi Marcuccio (Tricase, Itálie) (zástupce: G. Cipressa, advokát)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastníka/účastnice řízení podávajícího/ podávající kasační opravný prostředek

Navrhovatel navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil napadené usnesení v plném rozsahu a bez výjimky;

— vrátil věc Soudu pro veřejnou službu.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argu- menty

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty jsou totožné s důvody kasačního opravného prostředku a hlavními argumenty uplatněnými již ve věci T-203/13 P, Marcuccio v. Komise.

Žaloba podaná dne 12. dubna 2013 — Versalis v. Komise

(Věc T-210/13)

(2013/C 156/98)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Versalis SpA (San Donato Milanese, Itálie) (zástupci: M. Siragusa, F. Moretti a L. Nascimbene, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil napadené akty a uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Projednávaný spor se týká návrhu na zrušení rozhodnutí Evropské komise ze dne 26. února 2013 (C(2013) 1200 final) spolu s oznámením námitek (C(2013) 1199 final), kterými Komise formálně zahájila řízení AT. 40032 — BR/ESBR — *Opakované protiprávní jednání* směřující ke změně rozhodnutí C(2006) 5700 final ve věci COMP/F.38.638 — *Butadienový kaučuk a styren-butadienový kaučuk vyrobený emulzní polymerizací* ze dne 29. listopadu 2006, které bylo částečně zrušeno a změněno Tribunálem Evropské unie rozsudky vydanými dne 13. července 2011 ve věcech T- 39/07 Eni v. Komise a T-59/07 Polimeri Europa v. Komise.

Prvním a jediným žalobním důvodem žalobkyně uplatňuje, že Komise neměla pravomoc znovu zahájit řízení o uložení pokuty vůči ní na základě přijetí nového rozhodnutí o uložení pokuty. Žalobkyně konkrétně tvrdí, že pravomoc Komise uložit sankce společnosti Versalis SpA v souvislosti se skutkovými okolnostmi, jež jsou předmětem řízení COMP/F.38.638 — Butadienový kaučuk a styren-butadienový kaučuk vyrobený emulzní polymerizací, již neexistuje po přijetí rozhodnutí ze dne 29. listopadu 2006 (C(2006) 5700 final), které bylo zrušeno a změněno Tribunálem Evropské unie rozsudkem ze dne 13. července 2011 ve věcech T-39/07 Eni v. Komise a T-59/07 Polimeri Europa v. Komise, proti kterým byl podán kasační opravný prostředek, jenž je v současné době projednáván před Soudním dvorem. Znovuotevřením řízení o uložení pokuty Komise hodlá meritorně přezkoumat odůvodnění rozhodnutí ze dne 29. listopadu 2006, tedy znovu posoudit skutkové okolnosti pokud jde o žalobkyni, které již byly zjištěny ve fázi původního posouzení a ke kterým se již Tribunál vyjádřil při výkonu své pravomoci úplného soudního přezkumu. Znovuotevření řízení o uložení pokuty je tedy z hlediska účelu a účinků zjevně v rozporu se zásadami *ne bis in idem*, právní jistoty, legitimního očekávání, jakož i zásadou účinné soudní ochrany.

Žaloba podaná dne 15. dubna 2013 — Eni v. Komise

(Věc T-211/13)

(2013/C 156/99)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Eni SpA (Řím, Itálie) (zástupci: G. M. Roberti a I. Perego, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— prohlásil žalobu za přípustnou;

— zrušil napadené akty;

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

— Předmětná žaloba směřuje proti rozhodnutí Komise o zahájení sankčního řízení ze dne 26. února 2013 (C(2013) 1200 final) a proti oznámení námitek ze dne 26. února 2013 (C(2013) 1199 final), v řízení podle článku 101 Smlouvy o fungování Evropské unie a článku 53 Dohody o EHP, přijatých ve věci AT. 40032-BR/ESBR.

— Na podporu své žaloby žalobkyně poukazuje na nedostatek pravomoci Komise, jelikož nemohla znovu zahájit sankční řízení s cílem změnit rozhodnutí přijaté ve věci BR-ESBR v roce 2006 a přijmout zároveň nové rozhodnutí o sankci, které ukládá zvýšení pokuty z důvodu opakování protiprávního jednání.

— Společnost ENI tvrdí, že Tribunál v rozsudku ze dne 13. července 2011 ve věci T-39/07, krom toho, že částečně zrušil rozhodnutí BR-ESBR z roku 2006, přičemž poukázal na nesprávné posouzení přitěžující okolnosti opakování protiprávního jednání ze strany Komise, vykonal svou neomezenou pravomoc ve smyslu článku 261 SFEU a článku 31 nařízení č. 1/2003, když znovu určil výši pokuty a nahradil posouzení Komise vlastním posouzením. Krom toho, že napadené akty jsou v rozporu s těmito ustanoveními, porušují rovněž článek 266 SFEU, zásadu rozdělení pravomocí a institucionální rovnováhy podle článku 13 SFEU, jakož i základní zásady práva na spravedlivý proces přiznaného článkem 6 EÚLP a článkem 47 Listiny základních práv Evropské unie a pravidlo *ne bis in idem* podle článku 7 EÚLP.

ENI dále uvádí, že v rozporu s tvrzením Komise, Tribunál pouze nekonstatoval, že došlo k procesní chybě při uplatnění konceptu opakování protiprávního jednání Komisí v rozhodnutí BR-ESBR z roku 2006; jednání Komise je proto založeno na zcela nesprávném právním a skutkovém předpokladu a i z tohoto pohledu je v rozporu s článkem 7 EÚLP.

Žaloba podaná dne 9. dubna 2013 — Telefónica v. Komise

(Věc T-216/13)

(2013/C 156/100)

Jednací jazyk: španělština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Telefónica, SA (Madrid, Španělsko) (zástupci: J. Folguera Crespo, P. Vidal Martínez a E. Peinado Iríbar, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil za neplatné články 1 a 2 rozhodnutí Komise ze dne 23. ledna 2013 v rozsahu, ve kterých se jí dotýkají, nebo podpůrně
- prohlásil článek 2 napadeného rozhodnutí za částečně neplatný a snížil částku uložené sankce
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Rozhodnutí napadené v tomto řízení je totéž jako ve věci T-208/13, Portugal Telecom v. Komise.

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně pět žalobních důvodů.

První žalobní důvod vycházející z porušení článku 101 SFEU

- V napadeném rozhodnutí je nesprávně použita judikatura k zamýšleným omezením a je porušena zásada presumpce

neviny, důkazního břemena a zásada *in dubio pro reo* s ohledem na článek 9 kupní smlouvy. Údajně byl tento článek spojen především s obchodní transakcí a nemůže být posuzován a použit bez přihlédnutí k této transakci a obtížnému vyjednávání, které se vyznačovalo neustálými zásahy portugalské vlády.

Druhý žalobní důvod vycházející z porušení článku 101 SFEU

- Posouzení skutečností je s ohledem na kontext, ve kterém byl článek sjednán, na chování zúčastněných stran a na účel článku zjevně nesprávné a porušuje zásadu celkového posuzování důkazů.

Třetí žalobní důvod vycházející z porušení článku 101 SFEU

- Porušení zásady důkazního břemena a řádné správy, práv obhajoby a presumpce neviny s ohledem na prokázání zásahů portugalské vlády do vyjednávání a struktury a zachování dotčeného článku.

Čtvrtý žalobní důvod vycházející z porušení článku 101 SFEU

- Nedostatečné odůvodnění a nesprávné posouzení schopnosti článku omezit soutěž jako nezbytného předpokladu pro konstatování porušení článku 101 SFEU, alespoň vyplývajících z jeho cíle.

Pátý žalobní důvod vycházející z porušení článku 101 SFEU

- Dotčený článek také nezpůsobuje žádné omezení, které by bylo porušením článku 101 SFEU.

Podpůrně se uplatňuje porušení zásady proporcionality a povinnosti odůvodnění, jakož i zjevně nesprávné posouzení, které spočívá v tom, že nebylo přihlédnuto k žádným polehčujícím okolnostem a tyto okolnosti byly nedostatečně posouzeny.

SOUD PRO VEŘEJNOU SLUŽBU

Žaloba podaná dne 8. března 2013 — ZZ v. Komise

(Věc F-21/13)

(2013/C 156/101)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: ZZ (zástupci: T. Bontinck, S. Greco, advokáti)

Žalovaná: Komise

Předmět a popis sporu

Zrušení rozhodnutí o převedení nároků žalobkyně na důchod do unijního důchodového systému na základě návrhu výpočtu důchodových práv, který uplatňuje nová OPU týkající se článků 11 a 12 přílohy VIII služebního řád úředníků

Návrhová žádání žalobkyně

- Prohlásit za protiprávní článek 9 obecných prováděcích ustanovení (dále jen „OPU“) k čl. 11 odst. 2 přílohy VIII služebního řádu úředníků;
- zrušit v důsledku toho rozhodnutí generálního sekretariátu Rady ze dne 23. května 2012 o návrhu na převod nároku na důchod na základě čl. 11 odst. 2 přílohy VIII služebního řádu na základě OPU ze dne 11. října 2011 na žalobkyni, jak jej podepsala dne 19. července 2012;
- uložit žalované náhradu veškerých nákladů řízení na základě čl. 87 odst. 1 jednacího řádu Soudu pro veřejnou službu.

Žaloba podaná dne 20. března 2013 — ZZ a další v. Komise

(Věc F-23/13)

(2013/C 156/102)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobci: ZZ a další (zástupci: D. Abreu Caldas, A. Coolen, J.-N. Louis a E. Marchal, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Předmět a popis sporu

Zrušení rozhodnutí převádějící konečný výpočet odpracovaných let pro převod důchodových nároků žalobců do unijního penzijního systému podle nových obecných prováděcích pravidel (dále jen „OPU“) týkajících se článků 11 a 12 a přílohy VIII služebního řádu.

Návrhová žádání žalobců

- zrušit rozhodnutí o převedení jejich důchodových nároků nabytých před vznikem jejich služebního poměru u Komise;
- v případě potřeby zrušit rozhodnutí o zamítnutí jejich stížností majících za cíl použití OPU a pojistně-matematických sazeb platných v okamžiku jejich žádosti o převod jejich důchodových nároků;
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žaloba podaná dne 21. března 2013 — ZZ v. Komise

(Věc F-25/13)

(2013/C 156/103)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: ZZ (zástupce: L. Vogel, advokát)

Žalovaná: Komise

Předmět a popis sporu

Zrušení rozhodnutí o převedení důchodových nároků nabytých před vznikem služebního poměru u Komise na základě návrhu Úřadu pro správu a vyplacení individuálních nároků (PMO)

Návrhová žádání žalobkyně

- Zrušit rozhodnutí přijaté orgánem oprávněným ke jmenování dne 11. prosince 2012, kterým byly zamítnuty stížnosti podané žalobkyní 16. srpna 2012 a 28. srpna 2012 proti rozhodnutí PMO.4 z 21. května 2012, 31. května 2012 a 2. července 2012;
- případně zrušit rovněž uvedená rozhodnutí přijatá PMO.4 dne 21. května 2012, 31. května 2012 a 2. července 2012, proti kterým byly podány stížnosti žalobkyně;

-
- prohlásit obecná prováděcí ustanovení článku 11 a 12 přílohy VI služebního řádu na základě článku 277 Smlouvy ES ze dne 25. března 1957 přijatého dne 3. března 2011, za protiprávní a nepoužitelná na projednávanou věc, obzvláště jejich článek 9;
 - uložit žalované na základě článku 87 jednacího řádu náhradu nákladů vzniklých v tomto stupni řízení, jakož i nezbytných nákladů vynaložených pro účely řízení a zejména nákladů na doručovací adresu, cestovné a výdaje na pobyt, jakož i nákladů na zastoupení advokáty podle čl. 91 písm. b) téhož jednacího řádu.
-

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2013/C 156/86	Věc T-178/13: Žaloba podaná dne 15. března 2013 — Jaczewski v. Komise	46
2013/C 156/87	Věc T-181/13: Žaloba podaná dne 29. března 2013 — Sharif University of Technology v. Rada	47
2013/C 156/88	Věc T-185/13: Žaloba podaná dne 26. března 2013 — Continental Wind Partners v. OHIM — Continental Reifen Deutschland (CONTINENTAL WIND PARTNERS)	47
2013/C 156/89	Věc T-186/13: Žaloba podaná dne 2. dubna 2013 — Nizozemsko v. Komise	48
2013/C 156/90	Věc T-188/13: Žaloba podaná dne 4. dubna 2013 — Murnauer Markenvertrieb v. OHIM — Healing Herbs (NOTFALL)	49
2013/C 156/91	Věc T-190/13: Žaloba podaná dne 2. dubna 2013 — Gemeente Leidschendam-Voorburg v. Komise	49
2013/C 156/92	Věc T-193/13: Žaloba podaná dne 2. dubna 2013 — Bouwfonds Ontwikkeling a Schouten & De Jong Projectontwikkeling v. Komise	50
2013/C 156/93	Věc T-197/13: Žaloba podaná dne 1. dubna 2013 — M.E.M. v. OHIM (MONACO)	51
2013/C 156/94	Věc T-199/13: Žaloba podaná dne 8. dubna 2013 — DTM Ricambi v. OHIM — Star (STAR)	51
2013/C 156/95	Věc T-203/13 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 8. dubna 2013 Luigim Marcucciem proti usnesení Soudu pro veřejnou službu ze dne 28. ledna 2013 ve věci F-92/12, Marcuccio v. Komise	52
2013/C 156/96	Věc T-204/13 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 8. dubna 2013 Luigim Marcucciem proti usnesení vydanému dne 28. ledna 2013 Soudem pro veřejnou službu ve věci F-95/12, Marcuccio v. Komise	52
2013/C 156/97	Věc T-205/13 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 8. dubna 2013 Luigim Marcucciem proti usnesení vydanému dne 28. ledna 2013 Soudem pro veřejnou službu ve věci F-100/12, Marcuccio v. Komise	52
2013/C 156/98	Věc T-210/13: Žaloba podaná dne 12. dubna 2013 — Versalis v. Komise	52
2013/C 156/99	Věc T-211/13: Žaloba podaná dne 15. dubna 2013 — Eni v. Komise	53
2013/C 156/100	Věc T-216/13: Žaloba podaná dne 9. dubna 2013 — Telefónica v. Komise	54
Soud pro veřejnou službu		
2013/C 156/101	Věc F-21/13: Žaloba podaná dne 8. března 2013 — ZZ v. Komise	55
2013/C 156/102	Věc F-23/13: Žaloba podaná dne 20. března 2013 — ZZ a další v. Komise	55
2013/C 156/103	Věc F-25/13: Žaloba podaná dne 21. března 2013 — ZZ v. Komise	55

CENY PŘEDPLATNÉHO NA ROK 2013 (bez DPH, včetně poštovního za obvyklou zásilku)

Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	1 300 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, tištěné vydání + roční DVD	22 úředních jazyků EU	1 420 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	910 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, měsíční DVD (souhrnný)	22 úředních jazyků EU	100 EUR ročně
Dodatek k Úřednímu věstníku (řada S), DVD, jedno vydání týdně	mnohojazyčné: 23 úředních jazyků EU	200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada C – Výběrová řízení	jazyky, kterých se týká výběrové řízení	50 EUR ročně

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, který vychází v úředních jazycích Evropské unie, je k dispozici ve 22 jazykových verzích. Zahrnuje řady L (Právní předpisy) a C (Informace a oznámení).

Každá jazyková verze má samostatné předplatné.

V souladu s nařízením Rady (ES) č. 920/2005, zveřejněným v Úředním věstníku L 156 ze dne 18. června 2005, které stanoví, že orgány Evropské unie nejsou dočasně vázány povinností sepsávat všechny akty v irštině a zveřejňovat je v tomto jazyce, je Úřední věstník vydávaný v irském jazyce prodáván zvlášť.

Předplatné dodatku k Úřednímu věstníku (řada S – Dodatek k *Úřednímu věstníku Evropské unie*) zahrnuje znění ve všech 23 úředních jazycích na jednom mnohojazyčném DVD.

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie* opravňuje na požádání k obdržení různých příloh Úředního věstníku. Předplatitelé jsou na vydávání příloh upozorňováni prostřednictvím „oznámení čtenářům“ zveřejňovaného v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Prodej a předplatné

Předplatné různých placených periodik, jako například předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, lze získat u našich distributorů. Seznam distributorů se nachází na této internetové adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_cs.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: <http://europa.eu>

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCSEMBURSKO

CS